

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Στην Αθήνα σήμερα 4 Ιουλίου 2000 και ώρα 10.15' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η "Βουλή των Εφήβων" σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της ολομέλειας της Ε΄ Συνόδου της "Βουλής των Εφήβων".

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής, των προτάσεων και του συνόλου της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών της Α΄ και Β΄ τάξης των Ενιαίων Λυκείων και των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β΄ τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της "Βουλής των Εφήβων".

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, που παρακολουθεί ανελλιπώς τη συνεδρίαση της ολομέλειας της "Βουλής των Εφήβων", δυστυχώς σήμερα δεν θα βρίσκεται μαζί μας, διότι ανεχώρησε χθες σε επίσημο ταξίδι στην Ιρλανδία.

Μου έστειλε όμως ένα μήνυμα για σας:

"Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση που μου απευθύνετε και φέτος, να παρευρεθώ στην Ολομέλεια της Ε΄ Συνόδου του Εκπαιδευτικού Προγράμματος "Βουλή των Εφήβων", ενός πρωτοποριακού για τα ευρωπαϊκά δεδομένα και αξιόπιστου προγράμματος της Βουλής των Ελλήνων, που αποσκοπεί στη μύηση της νέας γενιάς στις αρχές, τις αξίες, τους κανόνες και τις πρακτικές της δημοκρατίας, το οποίο, κατά γενική ομολογία, συναντά την αποδοχή και επιδοκιμασία τόσο της μαθητικής νεολαίας όσο και της κοινής γνώμης στην Ελλάδα, την Κύπρο και σε κάθε γωνιά της γης, όπου ζει και ακμάζει ο ελληνισμός.

Λυτούμαι, όμως, διότι φέτος για πρώτη φορά μετά από συνεχή τετραετή παρουσία δεν θα μπορέσω, όπως θα ήθελα, να παρευρεθώ στις εργασίες της Ολομέλειας, λόγω του προγραμματισμένου επίσημου ταξιδιού μου στην Ιρλανδία. Θα στερηθώ, λοιπόν, τη χαρά να παρακολουθήσω τη φετινή συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων, που έχει ως σκοπό την προετοιμασία των νέων

ανθρώπων για την ορθή αντίληψη και άσκηση της ιδιότητας του πολίτη, για την ανάδειξη της ατομικής υπευθυνότητας σε θεμέλιο του κοινού μας δημοκρατικού βίου.

Είναι βέβαιο ότι με τον τρόπο αυτόν ενισχύεται το δημοκρατικό μας πολίτευμα, με μια σκυταλοδρομία πολιτικής αρετής μέσα σε κάθε γενιά, που θα ενδυναμώσει την κοινή προσπάθεια για την ασφάλεια και την εθνική ανεξαρτησία της πατρίδας μας, την οικονομική ευημερία, την πολιτική ομαλότητα, την κοινωνική δικαιοσύνη και την πολιτιστική πρόοδο.

Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλούσα να μεταφέρετε στους Έφηβους Βουλευτές της Ε΄ Συνόδου τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια για την επιλογή και τη διάκρισή τους, η οποία τους προσπορίζει μεγάλη προσωπική αξία και τιμή.

Θα σας παρακαλούσα, επίσης, να μεταφέρετε σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες που συμμετείχαν στο πρόγραμμα τις ευχές μου για ατομική και συλλογική προκοπή και την πραγμάτωση των ατομικών τους επιδιώξεων.

Θα σας παρακαλούσα, τέλος, να μεταφέρετε τα συγχαρητήρια και τις ευχές μου στις εκατοντάδες των εκπαιδευτικών, που μόχθησαν και φέτος για την υλοποίηση του προγράμματος της Βουλής των Εφήβων.

Εύχομαι, τέλος, το πρωτοποριακό εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων, το οποίο εσείς και οι συνεργάτες σας διαρκώς ανανεώνετε, να εξακολουθήσει να συγκινεί, συνενώνοντας στα φιλόξενα έδρανα της Βουλής των Ελλήνων ελληνόπουλα από κάθε γωνιά της χώρας μας, αλλά και από κάθε γωνιά του πλανήτη, όπου ζει ο απόδημος ελληνισμός. Εύχομαι μάλιστα η Βουλή των Εφήβων σύντομα να υπερβεί τα σύνορά του κράτους μας και να κινητοποιήσει το ενδιαφέρον ολόκληρης της ευρωπαϊκής νεολαίας.

Θα αποτελούσε αυτό σημαντική συμβολή στην αλληλοκατανόηση και στην αλληλεγγύη των λαών της Ευρώπης.

Με τις θερμότερες ευχές μου για επιτυχίες στις εργασίες της Ολομέλειας.

Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος".

(Χειροκροτήματα)

Πριν προχωρήσουμε στη διαδικασία μας, θέλω να ευχαριστήσω τον Πρωθυπουργό, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, τα μέλη της Κυβερνήσεως, τους εκπροσώπους των κομμάτων και όλους τους άλλους προσκεκλημένους που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας.

Είναι αυτονόητο ότι δεν θα τους υποχρεώσουμε να παραμείνουν στην Αίθουσα, πέραν του χρόνου που οι διάφορες υποχρεώσεις τους τους το επιτρέπουν.

Θα αρχίσουμε τη συζήτησή μας με τους έξι εισηγητές - έναν από κάθε επιτροπή- οι οποίοι θα λάβουν το λόγο για οκτώ λεπτά.

Στη συνέχεια θα ακολουθήσουν οι άλλοι ομιλητές, οι οποίοι αναδείχθηκαν από την κληρωτίδα σε κάθε επιτροπή.

Η Άννα Αποστολίδου από το Νομό Σερρών, εισηγήτρια της πρώτης Επιτροπής, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ANNA ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ (Νομός Σερρών- 3ο Ενιαίο Λύκειο Σερρών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, Αρχηγοί των κομμάτων, αγαπημένε μας κ. Σαμαράκη, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ εκ μέρους της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων για την ευκαιρία που μας δόθηκε να διατυπώσουμε τις απόψεις μας για θέματα που μας απασχολούν άμεσα ή έμμεσα και αφορούν πιστεύω όλο τον ελληνισμό.

Συμμετέχοντας στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων" δεν πήραμε μόνο μια ιδέα του τρόπου λειτουργίας του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά καταλάβαμε πολύ καλά τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ μας και καθώς ήρθαμε σε επαφή νέοι απ' όλα τα σημεία του ελληνισμού, γνωριστήκαμε και γίναμε φίλοι.

Ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων είναι πραγματικά πρωτοποριακός, αλλά πιστεύουμε ότι επιδέχεται κάποιες βελτιώσεις. Πιο συγκεκριμένα:

Στις συνεδριάσεις της Επιτροπής μας προτάθηκε να αυξηθούν οι ώρες συνεδρίασης της Ολομέλειας και να επεκταθεί ο θεσμός και για τους μαθητές της Γ' Λυκείου.

Να συσταθούν νέα όργανα, όπως παραδείγματος χάρη οι επιτροπές σχολείων και συναντήσεις σε επίπεδο νομού ή επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων εφήβων, που θα έχει τη δυνατότητα απευθείας διαλόγου και υποβολής των προτάσεων στον Υπουργό Παιδείας.

Επίσης, εκφράστηκε κάποιος σκεπτικισμός ως προς τη διαδικασία επιλογής των εφήβων.

Το θέμα της παιδείας, ιδιαίτερα η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση απασχόλησε πολλούς Εφήβους Βουλευτές. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα νοσεί στους στόχους και τα μέσα. Θέλουμε ένα σχολείο που να παρέχει γνωστικά εφόδια, αλλά παράλληλα να καλλιεργεί τη δημιουργικότητα, την κριτική σκέψη και τη

συνεργασία, να μας προετοιμάζει για τη ζωή ώστε να βρίσκουμε λύσεις και να προσαρμοζόμαστε εύκολα. Τέλος, θέλουμε ένα σχολείο που να διαπλάθει ήθος καλλιεργώντας αξίες.

Σήμερα όλος ο δυναμισμός μας ξοδεύεται ψυχικά, πνευματικά και οικονομικά σε ατελείωτες εξετάσεις και αποσπασματικά μαθήματα. Θέλουμε σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα που θα στοχεύουν στη διαπαιδαγώγηση υπεύθυνων και καλλιεργημένων πολιτών. Θέλουμε βιβλία μοντέρνα, θελκτικά, έγκυρα που θα προωθούν την έρευνα και το διάλογο.

Να εισαχθεί επιτέλους, το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής και να υπάρχουν κύκλοι ενημέρωσης για κοινωνικά ζητήματα, όπως AIDS, ναρκωτικά και άλλα. Η πρόσθετη διδακτική στήριξη, επίσης, πρέπει να επεκταθεί και στο Γυμνάσιο.

Θέλουμε καθηγητές με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, διαρκή επιμόρφωση, αλλά και σωστούς παιδαγωγούς. Η αξιολόγησή τους είναι απαραίτητη. Θέλουμε νέες μεθόδους διδασκαλίας και εργασιών. Θέλουμε μεθοδικότητα, ποιοτική δουλειά στο σχολείο, ώστε να πάψει κάποτε η νοοτροπία των φροντιστηρίων.

Πρέπει να ανεγερθούν νέες σχολικές μονάδες και να εξοπλιστούν κατάλληλα. Πρέπει ο αριθμός των μαθητών κατά τμήμα να μειωθεί δραστικά και το ενδιαφέρον και οι όποιες αλλαγές να ισχύουν για όλους είτε πρόκειται για τις μεγάλες αστικές περιοχές, είτε για την περιφέρεια, είτε πρόκειται για ημερήσια σχολεία, είτε για να εσπερινά, ή τα ΤΕΕ, είτε πρόκειται για τα ελληνικά σχολεία, είτε για τα σχολεία του απανταχού ελληνισμού.

Ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα χρειάζονται τα σχολεία της Κύπρου και τα μειονοτικά όπου μπορούν να εφαρμόζονται εναλλακτικά, αναλυτικά προγράμματα που θα σέβονται τις τοπικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες.

Το ίδιο ισχύει και για τα μουσικά σχολεία που αντιμετωπίζουν άλλα προβλήματα, όπως έλλειψη ενιαίων βιβλίων για τα μουσικά μαθήματα, βεβαρυμένο πρόγραμμα χωρίς ανάλογη πριμοδότηση στα μουσικά μαθήματα ενόψει πανελλαδικών εξετάσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές πιστέψτε στη δύναμη του σχολείου και βοηθήστε το να γίνει φορέας καλλιέργειας των νέων ανθρώπων και ανανέωσης της ελληνικής κοινωνίας.

Τα προβλήματα στην εκπαίδευση, μαζί με άλλους παράγοντες, λειτουργούν ανασταλτικά στη γλωσσική παιδεία. Στη χώρα μας υπάρχει μεγάλο ποσοστό αναλφαβήτων γι' αυτό χρειάζεται επίμονη και οργανωμένη λαϊκή επιμόρφωση. Εκτός αυτού, η γλωσσική κρίση είναι ολοφάνερη. Η ελληνική γλώσσα στερεύει στο στόμα των νέων, φτωχαίνει σε περιεχόμενο και συμπαρασύρει όλο τον πολιτισμό μας. Αυτό ισχύει τόσο για τους Έλληνες του εσωτερικού, όσο και περισσότερο για τους Έλληνες του εξωτερικού. Χρειάζεται μια συ-

ντονισμένη προσπάθεια μέσα από τα σχολεία, με τη σωστή διδασκαλία των ελληνικών κειμένων και της γλώσσας, μέσα από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας ή και το διαδίκτυο και ίσως μέσα από τη δια βίου παιδεία.

Στο θέμα της θρησκείας, Εκκλησίας-κλήρου, ακούστηκαν αντιφατικές απόψεις και καταψηφίστηκαν οι θέσεις βάσει της σύνθεσης κειμένων. Ομόφωνα όμως ψηφίστηκε:

Πρώτον, ότι το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει να συνεργαστεί με την Εκκλησία για τη συγγραφή νέων σχολικών βιβλίων των θρησκευτικών.

Δεύτερον, ότι θα πρέπει να καταπολεμηθεί η θρησκευτική μισαλλοδοξία στη σχολική κοινότητα.

Μέσα στη γενικευμένη κρίση των παραπάνω θεσμών κλονίζεται και ο αθλητισμός. Το αθλητικό ιδεώδες πληγώθηκε από την εμπορευματοποίηση, το ντόπινγκ, τον χουλιγκανισμό, τον πρωταθλητισμό, την ελλειπή αθλητική αγωγή στα σχολεία.

Εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων, μας δίνεται η κατάλληλη ευκαιρία να δημιουργήσουμε άρτιες αθλητικές εγκαταστάσεις, φυσικά στο κέντρο, αλλά και στη στερημένη περιφέρεια. Πρέπει να δοθεί έμφαση στον αθλητισμό για όλους, μέσα από ειδικά προγράμματα, ώστε να γίνει προσιτός και τρόπος ζωής για όλους τους πολίτες. Παράλληλα, στο σχολείο οι μαθητές πρέπει να μυηθούν στις ιδέες του Ολυμπισμού.

Είναι τόσα πολλά αυτά που πρέπει να γίνουν, είναι τόσο πολλά αυτά που οφείλουμε στους εαυτούς μας, στους προγόνους μας, στις ερχόμενες γενιές.

Χθες βράδυ, συγκινηθήκαμε από την ελληνική μουσική και χορευτική παράδοσή μας, μια παράδοση που απειλείται από εξωτερικούς και εσωτερικούς παράγοντες. Εξωτερικοί είναι μια ραγδαία ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση, μια άκριτη αποδοχή ξένων στοιχείων, μια πολυπολιτισμική κινητικότητα. Εσωτερική είναι μια άκρατη εμπορευματοποίηση, ευτέλεια και υποτίμηση.

Όλα αυτά, όμως, απειλούν την ιδιοσυγκρασία μας, την ιδιαιτερότητά μας. Μ' αυτό δεν εννοώ την απομόνωση και την εσωστρέφεια της χώρας μας. Αντίθετα, με την απαιτούμενη αυτογνωσία και αυτοεκτίμηση, διαφυλάττουμε ό,τι παραλάβαμε από τους προγόνους μας, το προβάλλουμε και το γονιμοποιούμε.

Οι αρχαίοι μας αποτελούν ανεκτίμητη παρακαταθήκη που χρειάζεται σωστή προστασία, αξιοποίηση και προβολή. Δεν είναι μόνο τα μάρμαρα του Παρθενώνα που πρέπει να βρουν τη θέση τους στον ελληνικό χώρο. Είναι που η πολιτιστική μας κληρονομιά πρέπει να γίνει συνείδηση στον καθένα.

Πολλοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές προτείνουν πολλές και ποιοτικές πολιτιστικές εκδηλώσεις σ' όλη την Ελλάδα και όχι μόνο στο κέντρο. Προτείνουν τη σύσταση πνευματικών κέντρων εφήβων, ως τόπο συνάντησης των απανταχού Ελλήνων όπου η ποίηση, το θέατρο, η

ζωγραφική, η μουσική κλπ. θα γεφυρώνουν τους νέους και θα ενδυναμώνουν την πολιτιστική έκφραση και δημιουργία.

Στην κατεύθυνση αυτή η διεύρυνση των πολιτιστικών ανταλλαγών και οι επισκέψεις των μαθητών στο εξωτερικό, θα συμβάλει στη σημαντικότερη ενασχόληση με την εθνική μας κληρονομιά και την προβολή της.

Φυσικά, όλα τα παραπάνω και άλλα περισσότερα δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν σύντομα και χωρίς δυσκολίες. Απαιτείται συντονισμένη προσπάθεια, συνεργασία και προπάντων η διάθεση, η βούληση ν' αλλάξουμε τον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές και μαζί σας όλες οι πνευματικές δυνάμεις του τόπου, οφείλετε να συστρατευθείτε στον τομέα του πολιτισμού μας και του καλύτερου μοχλού του, της Παιδείας. Μας το χρωστάτε, βάσει του Συντάγματος, άρθρο 16 παράγραφος 2 που λέει...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μπορείτε να συνεχίσετε για ένα λεπτό ακόμα.

ANNA ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ (Νομός Σερρών-3ο Ενιαίο Λύκειο Σερρών):...“Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους πολίτες”.

Αν αυτό ήταν το όραμά σας κάποτε, τι φταίει που δεν υλοποιήθηκε;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βάλτε τις γνώσεις και την πείρα σας. Θα βάλουμε και εμείς την αισιοδοξία και την ακεραιότητά μας. Και αν δεν φτάσουμε σ' άλλους γαλαξίες, όπως λέει ο Σαββόπουλος, τουλάχιστον θα έχουμε κερδίσει την αυτοεκτίμησή μας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Αθανασόπουλος, εισηγητής της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας - Ενιαίο Λύκειο Θέρμου): Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι, ανήκω στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας. Ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων μας έδωσε την ευκαιρία να συνυπάρξουμε μαθητές απ' όλη την Ελλάδα, την Κρήτη, την Κύπρο και τον Απόδημο

Ελληνισμό μέσα σε ένα ιδιαίτερα φροντισμένο πρόγραμμα. Κατά τη διάρκεια των ημερών που πέρασαν εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές συζητήσαμε και ανταλλάξαμε απόψεις. Σε άλλες συμφωνήσαμε, σε άλλες διαφωνήσαμε. Δεν διχαστήκαμε όμως όπως κάποια μέσα μαζικής ενημέρωσης θέλουν να πιστεύουν. Εμείς οι νέοι δεν έχουμε τίποτα που να μας χωρίζει, αντίθετα μας ενώνει η αγάπη για τη ζωή, τον συνάνθρωπο και την πατρίδα. Η παρουσία μας εξάλλου εδώ δείχνει το ενδιαφέρον μας για την πορεία της χώρας μας και της κοινωνίας. Θέλουμε μια Ελλάδα ακέραια και δυνατή που να τη σέβονται οι φίλοι της και να την φοβούνται οι εχθροί της. Προς τούτο πρέπει να χαραχθεί μια ενιαία εθνική στρατηγική για τα εξωτερικά θέματα, η οποία να μην επηρεάζεται από την αλλαγή κυβερνήσεων, να μείνουν τα νησιά μας στρατικοποιημένα, να υπάρχουν κίνητρα για τους κατοίκους, όπως βελτίωση της ιατρικής περίθαλψης προκειμένου να ενδυναμωθεί το αίσθημα ασφάλειας των νησιωτών.

Το ίδιο πρέπει να συμβεί σε όλες τις ακριτικές περιοχές. Πρέπει ακόμη να συντηρήσετε τον εξοπλισμό μας και ιδιαίτερα τα αεροπλάνα μας. Να δοθούν περισσότερες ευκαιρίες στους έλληνες επιχειρηματίες για ανάπτυξη της ελληνικής πολεμικής βιομηχανίας. Να γίνει χρήση του ιντερνέτ και όλων των μέσων τεχνολογίας για να δοθεί η σωστή εικόνα για τη χώρα μας και η προβολή των γεγονότων που την αφορούν. Αισθανόμαστε όλοι πικρία για τον τρόπο που εξελίσσεται το Κυπριακό, τα Ελληνοτουρκικά, το Σκοπιανό. Πρέπει να γνωρίζουν όλοι ότι υπάρχει προσβολή του διεθνούς δικαίου για το Κυπριακό και ότι ο ΟΗΕ δεν έχει τη δύναμη να επιβάλει τα καταδικαστικά ψηφίσματά του.

Η περσινή σκληρότητα του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ απέναντι στη Σερβία με το όνομα ανθρωπιστική επέμβαση μας ευαισθητοποίησε και προτείνουμε να γίνει η Θεσσαλονίκη πολιτισμικό κέντρο των Βαλκανίων όπου εκεί οι νέοι των Βαλκανικών χωρών να λαμβάνουν πρωτοβουλίες για την ειρήνη. Για το θέμα των λαθρομεταναστών στην Ελλάδα που όλο και αυξάνεται καλό θα ήταν να ορίζεται χρονικό όριο παραμονής του και να χορηγείται κάρτα εργασίας ώστε να καταγράφονται οι μόνιμοι μετανάστες. Διαφορετικά θα υπάρχουν φαινομενικά υποτιμητικής αντιμετώπισης απέναντι σε ξένους εγκατεστημένους στη χώρα μας και ενδεχομένως αύξηση της εγκληματικότητας.

Ένα άλλο μεγάλο πολύπλοκο οικονομικό, πολιτιστικό και πολιτισμικό φαινόμενο είναι η Ευρωπαϊκή ενοποίηση. Καλούνται να ενωθούν κράτη με διαφορετικές κουλτούρες, διαφυλάσσοντας όμως την εθνική γλώσσα την ιστορία, την θρησκεία, τα ήθη και τα έθιμα της κάθε μιας. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να προσέξουμε και εμείς να αποκτήσουμε ευρωπαϊκή συνείδηση αλλά συγχρόνως όχι μόνο για να προάγουμε τον πολιτισμό μας αλλά να παράγουμε και πολιτισμό.

Χθες στο Ηρώδειο αισθανθήκαμε περήφανοι για τη

διαδρομή της μουσικής μας στα 2000 χρόνια που πέρασαν. Πρέπει να πετύχουμε τη διάκριση ανάμεσα στην ομοιογένεια, να κρατήσουμε την ταυτότητά μας και να ανήκουμε στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Στον κόσμο υπάρχουν πολλές χώρες με διάφορα δεινά. Δεινά της φύσης όπως η ανομβρία, η αστία και οι ασθένειες, που προέρχονται από τα συμφέροντα των ισχυρών και προκαλούν τον πόλεμο και τον θάνατο. Στην αυγή του 21ου αιώνα, πρέπει να υπάρχει ανθρωπιστική παιδεία, παιδεία διεθνισμού που θα ευαισθητοποιήσει όλους ότι αξίζει κάθε θυσία για να σωθεί έστω και μια ζωή.

Αν μειώνονταν οι πυρηνικοί εξοπλισμοί μόνο έτσι θα μπορούσαν αυτοί οι λαοί να ανακουφιστούν. Αν οι ψευτοδιεθνείς οργανισμοί δεν έσπερναν τον πόλεμο θα υπήρχε λιγότερο ξερίζωμα και κλάμα. Σήμερα όλες οι χώρες βρίσκονται μέσα στη δίνη της οικονομικής παγκοσμιοποίησης, που είναι δρόμος χωρίς επιστροφή. Εδώ караδοκεί ο κίνδυνος της εκμετάλλευσης των υπό ανάπτυξη χωρών από τις ανεπτυγμένες. Υπάρχει ακόμη ο κίνδυνος της πολιτισμικής ισοπέδωσης, της αποσύνδεσης της έννοιας του έθνους και της απώλειας της κουλτούρας του κάθε λαού, αφού όλοι τείνουν να μιλάνε μια συγκεκριμένη γλώσσα να ντύνονται και να τρώνε από κάποιες συγκεκριμένες φίρμες.

Δεν μιλάμε να γίνουμε εθνικιστές με ανεκπλήρωτους στόχους. Ο σοβινισμός, άλλωστε, ουδέποτε ωφέλησε τα κράτη. Πρέπει να υπάρχει ομαλή συνύπαρξη και συμπόρευση των λαών ώστε να μη γίνουμε ούτε δούλοι, ούτε αφέντες και να μείνουμε άνθρωποι, όπως διδαχθήκαμε εμείς στα βιβλία μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει τώρα ο Σωτήρης Ψαθάς εισηγητής της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Έφηβος Βουλευτής του νομού Ευβοίας.

(Χειροκροτήματα)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΨΑΘΑΣ (Νομός Ευβοίας-Ενιαίο Λύκειο Ψαχνών): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η ένταξη της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. είναι πλέον γεγονός. Το Χρηματιστήριο καλώς ή κακώς μπήκε πια στη ζωή μας.

Οι υψηλοί φόροι αδυνατούν συνεχώς το μέσο Έλληνα. Η παραγωγικότητα των εργαζομένων μειώνεται, ενώ το εύκολο κέρδος οδηγεί πολλούς στα τυχερά παιχνίδια και στην απάτη.

Η διαφήμιση λειτουργεί καταλυτικά στην ανάπτυξη του υπερκαταναλωτισμού και στην υιοθέτηση ενός καθαρά ξενόφερτου τρόπου ζωής. Επιζητώντας ο άνθρωπος να κερδίσει επιδρά αρνητικά στο περιβάλλον και στην υγεία του. Όλα αυτά απασχόλησαν την Επιτροπή των Οικονομικών Υποθέσεων στις τελευταίες συνεδριάσεις της.

Αρχικά, λοιπόν, το ότι από την 1.1.2001 το ΕΥΡΩ θα από-

τελεί αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής μας ζωής είναι πια γνωστό σε όλους μας. Η δραχμή το παραδοσιακό ελληνικό νόμισμα θα αντικατασταθεί από το νέο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα στο οποίο θα στηρίζεται πια ο όγκος των συναλλαγών και των επαφών μας. Η λειτουργία της οικονομίας, η σταθερότητα των τιμών της αγοράς, τα επιτόκια των τραπεζών, οι μεταφορές, το εμπόριο και άλλοι κλάδοι της οικονομικής ζωής πιστεύεται από το σύνολο του ελληνικού λαού πως θα βελτιωθούν σημαντικά με την είσοδο της χώρας στον κύκλο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με μελέτες των οικονομολόγων το ΕΥΡΩ θα διευκολύνει τα ταξίδια των Ελλήνων στο εξωτερικό, τη μείωση του πληθωρισμού, τη μείωση των τιμών των προϊόντων, τη μείωση και επιτοκίων σε στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια και γενικά θα επιταχύνει την ανάπτυξη της χώρας μας.

Εκτιμάται, όμως, πως το νέο νόμισμα θα επιφέρει και αρνητικά αποτελέσματα στην οικονομική και καθημερινή ζωή των πολιτών. Τα καθημερινά ψώνια θα καταστούν δύσκολα ενώ ιδιαίτερα φαινόμενα κερδοσκοπίας και απάτης θα υπάρξουν από την πλευρά των εμπόρων.

Λόγω της έλλειψης παιδείας η εξήγηση των νέων συνθηκών θα αποβεί ιδιαίτερα δύσκολη. Εμείς οι νέοι ίσως νιώσουμε τις νέες καταστάσεις ύστερα από αναζήτηση και μελέτη.

Τί γίνεται όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, με τους ηλικιωμένους; Πώς να εξηγήσει κάποιος στη γιαγιά ότι από εδώ και πέρα θα ψωνίζουν με ΕΥΡΩ; Η ενημέρωση, λοιπόν, αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Πρέπει να διασαφηνιστεί η νέα κατάσταση. Όλοι να ενημερωθούν για το ΕΥΡΩ. Είναι ανάγκη να εκδοθούν ενημερωτικά φυλλάδια και να αρχίσει η καμπάνια πληροφόρησης από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Να υπάρχει συνεχής ενημέρωση από το κράτος πριν να προβεί σε οποιαδήποτε βιαστική απόφαση.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε τη σημαντική πρόοδο της οικονομίας στην Ελλάδα που σημειώθηκε τον τελευταίο καιρό μέσα από τη μείωση του πληθωρισμού, την απορρόφηση ξένων κεφαλαίων και την άσκηση γενικά ιδιαίτερα αυστηρής οικονομικής πολιτικής. Την άνοδο όμως αυτή ακολούθησαν και σοβαρές συνέπειες σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο με κύρια αιτία τη δύναμη που απέκτησε το χρήμα και τα διάφορα οικονομικά συμφέροντα.

Σε οικονομικό επίπεδο σημειώνουμε την υποτίμηση της δραχμής, την έλλειψη σταθερότητας, τη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, την αύξηση της φορολογίας και τη χορήγηση χαμηλότερων συντάξεων.

Σε επίπεδο κοινωνίας τονίζουμε ως βασικές συνέπειες την ανεργία, την απάτη, την αισχροκέρδεια, το χρηματισμό, την ηθική εξαχρείωση, την κοινωνική ανισότητα και τελικά τον πόλεμο. Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών είναι απαραίτητη η δραστηριοποίηση του κράτους, το οποίο πρέπει να

ενισχύσει τα όπλα κατά της ανεργίας με την εύρεση νέων θέσεων εργασίας και την αποφυγή της υποτίμησης του νομίσματός μας.

Η πολιτεία οφείλει να υποστηρίξει τη γεωργική παραγωγή με διάφορες επιχορηγήσεις και ελαφρύνσεις. Τον τουρισμό με διάθεση κονδυλίων, την αξιοποίηση του φυσικού περιβάλλοντος και των αρχαιολογικών χώρων.

Όσον αφορά το Χρηματιστήριο, γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο επηρεάζει τις αποφάσεις των πολιτών και γενικά την καθημερινή τους ζωή. Ωστόσο το κράτος οφείλει να μην επεμβαίνει στις δραστηριότητες του. Πρέπει να εξαλειφθεί η ιδέα πως το Χρηματιστήριο φέρνει εύκολο πλουτισμό. Οι επενδυτές πρέπει να αποκτήσουν χρηματιστηριακή παιδεία, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες και να μην πέφτουν θύματα απάτης από χρηματιστές. Πρέπει να ερευνούν πριν επενδύσουν για να αποφευχθούν τα γεγονότα της χρεωκοπίας, όπως πρόσφατα σημειώθηκαν.

Ένα, επίσης, θέμα το οποίο πρέπει να μας απασχολεί είναι η μειωμένη παραγωγικότητα των Ελλήνων. Αιτία γι' αυτήν είναι η γραφειοκρατία, η αναξιοκρατία, η ανευθυνότητα των νέων και οκνηρή στάση των εργαζομένων.

Για την αύξηση της παραγωγικότητας πρέπει να ασκείται αυστηρός έλεγχος από τη μεριά του κράτους στους δημόσιους υπαλλήλους. Να τοποθετούνται διευθυντές που να ελέγχουν την παραγωγικότητα των υπαλλήλων και να είναι άμεσα εξαρτημένοι από τους υπαλλήλους αυτούς.

Οι Έλληνες εργαζόμενοι οφείλουν να αλλάξουν νοοτροπία, έτσι ώστε η Ελλάδα να φτάσει σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο αυτάρκειας και οικονομικής ισχύος.

Ένα από τα μεγαλύτερα και πιο διαδεδομένα ζητήματα για τον απλό Έλληνα πολίτη αποτελεί η φορολογία. Η φορολογία για την οποία καταβάλλει ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας του ετησίως. Ευνοϊκές ρυθμίσεις επιζητούσαν οι πολίτες από την αρχαιότητα ακόμη. Για την ενίσχυση των πολιτών ώστε να αποφεύγονται φαινόμενα χρεωκοπίας και εξασθένησής τους το κράτος πρέπει να πάρει δραστικά μέτρα. Να ασκεί ισότιμο έλεγχο για όλους, να μειώσει τους φόρους, ώστε να αποφευχθεί η δωροδοκία των εφοριακών. Να φορολογείται η τεράστια και ανεξέλεγκτη περιουσία της Εκκλησίας.

Απόρροια της φορολογίας αποτελεί το ρπόβλημα της φοροδιαφυγής. Αιτία για της περιπτώσεις φοροδιαφυγής αποτελεί ο ανεπαρκής έλεγχος των φορολογουμένων από την Πολιτεία και η έλλειψη τεχνικών μέσων του ΣΔΟΕ.

Είναι αναγκαία για την πάταξη της φοροδιαφυγής η καθιέρωση και εφαρμογή του "ποθεν έσχες" καθώς και η αυστηρή τιμωρία των φοροφυγάδων και των οικονομικών εταιριών. Ο φορολογούμενος πρέπει να είναι άριστα ενημερωμένος. Πρέπει όλες οι οικονομικές υπηρεσίες να αναδιοργα-

νωθούν και εκσυγχρονιστούν για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Πρέπει το ΣΔΟΕ να ασκεί αυστηρό έλεγχο στις δημόσιες επιχειρήσεις. Τέλος, να γίνεται έλεγχος στη χορήγηση δεσμιδών επιταγών, ώστε να εξαλειφθεί το φαινόμενο των ακάλυπτων επιταγών.

Το φαινόμενο του λαθρεμπορίου και της κατασκευής πλαστών αντικειμένων καθίσταται εξαιρετικά επικίνδυνο για την οικονομία μιάς χώρας. Με την εισαγωγή λαθραίων όπλων, ποτών και ηλεκτρονικών προϊόντων βλάπτεται ο υγιής εμπορικός ανταγωνισμός. Το διαδίκτυο συνωμοτεί στη διάδοση της πειρατείας. Η διακίνηση ναρκωτικών έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Αίτια της ευρύτερης διάδοσης λαθρεμπορίου είναι οι υψηλές τιμές των γνήσιων προϊόντων και η αναζήτηση εύκολου χρηματος. Είναι αναγκαίο λοιπόν να καταλογισθούν ευθύνες. Να υπαρξουν τιμωρίες των λαθρεμπόρων, να μειωθούν οι δασμοί και το ΦΠΑ στην διακίνηση των προϊόντων και να υπάρξει αυστηρός έλεγχος.

Οι Έλληνες και σχεδόν η πλειοψηφία των Ευρωπαίων έχει εθιστεί τα τελευταία χρόνια στα τυχερά παιχνίδια. Ελπίζουν στο γρήγορο χρήμα για την επίλυση των οικονομικών τους προβλημάτων. Αυτό είναι που τους οδηγεί στο τζόγο.

Όλοι όσοι επιδιώκουν τα εύκολα πλούτη, οφείλουν να γνωρίζουν τα όριά τους. Οι νέοι πρέπει να διαπαιδαγωγούνται κατάλληλα, ώστε να απομακρύνονται από τις κακοτοπίες που επιφυλάσσει ο τζόγος.

Είναι ανάγκη επίσης να καθιερωθούν ειδικές τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές με την παρουσία ειδικών επιστημόνων για την ενημέρωση των νέων σχετικά με τους κινδύνους που επιφυλάσσουν τα τυχερά παιχνίδια.

Τέλος, πρέπει να μειωθούν τα κρατικά λαχεία, τα παιχνίδια του ΟΠΑΠ και το περιβόητο στοίχημα, που από τη λειτουργία του μέχρι και τον τελικό του "EURO 2000" έκανε τζίρο 150 δισ. Όσα χρήματα δηλαδή χρειάζονται για τον εξοπλισμό ενός νοσοκομείου.

Επίσης, ένα από τα θέματα που απασχόλησε την Βουλή των Εφήβων στις προηγούμενες συνόδους είναι το θέμα της καταστροφής του περιβάλλοντος. Όλοι γνωρίζουμε ότι η ρύπανση της ατμόσφαιρας, του εδάφους και του υπεδάφους από χημικές ουσίες, η καταστροφή των δασών, η εξάλειψη των φυσικών πόρων θα αποβούν μοιραία βήματα για την ύπαρξη του ανθρώπινου είδους. Η δημιουργία μεταλλαγμένων προϊόντων, η χρήση φυτοφαρμάκων και πυρηνικών ραδιενεργών στοιχείων, οδηγούν σε άμεσο κίνδυνο την ύπαρξη του ανθρώπου και του περιβάλλοντός του.

Η πληθυσμιακή αύξηση επιτείνει ακόμα περισσότερο την καταστροφή. Η αλλοίωση του φυσικού κόσμου έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση νέων ασθενειών.

Στην ανάπτυξη της βιομηχανίας και τεχνολογίας,

πρέπει να αναζητήσουμε τα αίτια της καταστροφής του περιβάλλοντος σε συνδυασμό με την θεοποίηση του χρήματος. Η διάσωση του περιβάλλοντος πρέπει να γίνει προσωπικό πρόβλημα του καθενός μας. Πρέπει να υπάρξει περιβαλλοντική παιδεία μέσω της ένταξης σε κάποια περιβαλλοντική οργάνωση. Πρέπει όλοι να συμμετέχουν σε προγράμματα ανακύκλωσης, αναδάσωσης και αναζήτησης νέων πηγών ενέργειας.

Το κράτος πρέπει να θεσπίσει νόμους, ώστε να ελέγχει τις πυρκαγιές και να τιμωρεί τους εμπρηστές. Είναι ανάγκη να ιδρυθούν οργανώσεις προστασίας των ζώων και ιδιαίτερα της περιθάλψής τους. Πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις για την αντιμετώπιση της ηχορύπανσης κυρίως στις μεγαλουπόλεις και της θαλάσσιας μόλυνσης από τα βιομηχανικά κέντρα και πλοία για να μπορούμε να σκεφτόμαστε το μέλλον χωρίς φόβο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κυρία Αλεξάνδρα Τσιώλη, εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΣΙΩΛΗ (Νομός Καρδίτσας-Εναιό Λύκειο Λεονταρίου): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, η κοινωνία σε ένα οργανωμένο σύνολο με θεσμούς, αρχές και κανόνες, είναι ένα πεδίο μέσα στο οποίο όλοι διαμορφωνόμαστε. Είναι ένας χώρος που μας προσδιόρισε και μας προσδιορίζει γι' αυτό και είναι ιδιαίτερα ελκυστικός για όλους μας.

Έρχομαι λοιπόν και εγώ σαν εκπρόσωπος των Εφήβων Βουλευτών της Δ' Επιτροπής να καταθέσω τα όνειρα όλων μας για μια καλύτερη κοινωνία, πιο κοντά σε ό,τι έρχεται να προσθέσει η δική μας γενιά που διαγράφει αυτή τη στιγμή τη δική της τροχιά στην ιστορία. Και είναι αυτό το βάρος της ιστορίας που νοιώθουμε στους ώμους μας μέχρι σήμερα μπροστά σε σας που αντιπροσωπεύετε για όλους μας το παρόν.

Ακούστε μας προσεκτικά. Είμαστε το μέλλον σας, η συνέχειά σας, ίσως να ακούτε και τα βήματα του κόσμου που έρχεται.

Το πρώτο από τα κοινωνικά ζητήματα που μας απασχόλησαν ήταν η αδυναμία μας να επικοινωνήσουμε με τους μεγαλύτερους, αυτούς που ορθώνουν μπροστά μας τα τείχη του δικού τους κόσμου και επιδιώκουν να επιβάλουν τους όρους του δικού τους παιχνιδιού.

Πότε, επιτέλους, θα βρούμε τις γέφυρες που μας συνδέουν; Πότε θα προσεγγίσουμε τον κόσμο σας και θα μπορέσετε να καταλάβετε; Θέλουμε την αγάπη σας και την κατανόησή σας. Είμαστε αυτό που είμαστε και θα θέλαμε να μας αγαπάτε γι' αυτό.

Ύστερα νοιώσαμε γύρω μας βαριά τη σκέπη του κοινωνικού ρατσισμού, αλλά και του φυλετικού και αναζητήσαμε

μέσα στον απάνθρωπο κόσμο μας στηρίγματα για να γίνουμε πιο ανθρώπινοι, πιο ανεκτικοί.

Ο κοινωνικός αποκλεισμός δεν ταιριάζει στους νέους ανθρώπους με πλατιά αντίληψη για τη ζωή, με ελπίδες και όνειρα για έναν πιο δίκαιο κόσμο. Υποσχθήκαμε ότι θα δουλέψουμε όλοι μαζί γι' αυτόν τον πιο δίκαιο κόσμο. Και η θέληση αυτή μας ένωσε και μας έκανε δυνατούς.

Έπειτα σκύψαμε με περίσκεψη και φροντίδα στο πρόβλημα των ναρκωτικών. Μιλήσαμε για τους τεχνητούς παραδείσους που αιχμαλωτίζουν τους νέους και τους οδηγούν στο θάνατο. Αναζητήσαμε τις αιτίες και τις βρήκαμε στην άρρωστη κοινωνία μας, στις αντιφάσεις και στα αδιέξοδα των νέων ανθρώπων, στην έλλειψη στοργής και αγάπης που μας διακρίνει. Και πειστήκαμε ότι η καλύτερη λύση δεν είναι η καταστολή του φαινομένου, αλλά η πρόληψή του, μια πρόληψη που θα γίνει δυνατή αν οι οικογένειες είναι υγιέστερες, αν οι ανθρώπινες σχέσεις γίνουν δυνατότερες και πιο ουσιαστικές, γιατί στην ερημιά των μεγάλων πόλεων οι άνθρωποι νοιώθουν μια απέραντη μοναξιά, γιατί στα τσιμεντένια κλουβιά των αστικών κέντρων, η σκέψη μας φυλακίζεται και η αγάπη πεθαίνει, γιατί η οικογένεια συντρίβεται με κύριο αίτιο την επιδίωξη της δύναμης και της εξουσίας σε ένα ατελείωτο παιχνίδι ανταγωνισμού, ανάμεσα στη γυναίκα και τον άνδρα.

Το ερώτημα παραμένει: Επιστροφή στην παράδοση, ή μια καινούργια αρχή, ένα καλύτερο ξεκίνημα; Η γενιά μας δεν μπορεί να περιμένει. Πρέπει να βρει τις απαντήσεις της.

Έπειτα σταθήκαμε μπροστά στο θέμα υγεία. Ψάξαμε για τις λύσεις. Μιλήσαμε για τις ατέλειωτες ουρές στα νοσοκομεία, για τα ράντζα των διαδρόμων, την κακή ποιότητα περίθαλψης, για το αρνητικό κλίμα που επιδεινώνει την υγεία των ασθενών. Το μέλλον θα κρίνεται, από το αν είναι δυνατόν, όλα αυτά να βελτιωθούν, ή αν θα πρέπει να τα γκρεμίσουμε όλα και να τα φτιάξουμε από την αρχή με μεγαλύτερη αγάπη.

Όσες από εμάς είμαστε γυναίκες, θελήσαμε να ενώσουμε τη φωνή μας και να μιλήσουμε για την ανάγκη να λύνετε από κοντά τα προβλήματα των γυναικών, διότι όσο και αν η πρόοδος έχει βελτιώσει τη θέση της γυναίκας, η ανάγκη παραμένει. Οι γυναίκες υφίστανται τη βία, τον κοινωνικό ρατσισμό, τις άνισες απαντήσεις, ευκαιρίες για δουλειά, τον παροπλισμό, όταν είναι ανύπαντρες μητέρες. Ίσως η λύση να βρίσκεται στην ανάπτυξη μιας μεγαλύτερης κοινωνικής ευαισθησίας απέναντι στα προβλήματά τους.

Τέλος, τέθηκε με σοβαρότητα και το αίτημα της γενιάς μας να αποβάλουμε τις ετικέτες που μας φορούν οι μεγαλύτεροι. Να βρούμε το δρόμο μας, έξω και πέρα από τους κακούς συμβιβασμούς που μας προτείνουν, φτιάχνοντας όχι έναν κόσμο με προσωπεία, αλλά πραγματικό κόσμο με τα δικά μας όνειρα και υλικά.

Δεν ξέρουμε λοιπόν αν σας προσφέρουμε τις δικές

μας συνταγές μόνο και μόνο για να μας πείτε γραφικούς νέους, απροσγείωτους ή ονειροπόλους. Δεν ξέρουμε καν, αν θα σταθείτε να μας ακούσετε ή εάν στη σκέψη σας είναι να φύγετε γρήγορα από την Αίθουσα, να ασχοληθείτε με τα δικά σας μεγάλα ζητήματα.

Εμείς κάνουμε ό,τι μπορούμε και θέλουμε, ίσως, πολύ περισσότερο απ' όσα μπορούμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Δήμητρα Κόλλια, εισηγήτρια της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, από το Νομό Εύβοιας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΛΛΙΑ (Νομός Εύβοιας-Εναιίο Λύκειο Καρύστου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρωθυπουργέ, εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, είναι για μένα μεγάλη η τιμή να βρίσκομαι σήμερα σ' αυτόν εδώ το χώρο και να μιλώ για θέματα που απασχολούν, βασανίζουν και προβληματίζουν τόσο τους φίλους και συμμαθητές στο στενό πλαίσιο της πόλης μου, της όμορφης Καρύστου, όσο και τους εφήβους όλης της Ελλάδας, του απόδημου ελληνισμού και των ελληνόπουλων που κατέφθασαν από την Κύπρο, την οποία ποτέ δεν ξεχνάμε.

Είναι μεγάλη η τιμή και η ευθύνη να μιλώ για υψίστης σημασίας προβλήματα που αφορούν στους έφηβους από όπου και αν προέρχονται αυτοί. Να μιλώ για προβλήματα που οι δήθεν ώριμοι δεν έχουν καν αντιληφθεί ή δεν τους συμφέρει να αντιληφθούν.

Θα αναρωτιέστε, κύριοι ώριμοι: “Θα μας αποδείξετε εσείς οι ανώριμοι και ανεδαφικοί νέοι τα φλέγοντα ζητήματα και τις λύσεις τους; Θα κριτικάρετε εσείς τον κόσμο τον οποίο εμείς με τόση αγάπη κατασκευάσαμε για σας;” Ας μείνουμε σε δύο λέξεις: “αγάπη” και “κατασκευάσαμε”.

Όστε αγαπάτε και εσείς, κύριοι ώριμοι, που το μόνο που μας κληροδοτήσατε είναι έναν ψεύτικο, έναν κατασκευασμένο κόσμο ή καλύτερα υπόκοσμο και την βαρύτατη ευθύνη να συνεχίσουμε την καταστροφή που εσείς ξεκινήσατε; Ποια καταστροφή; Σηκώστε, κύριοι, το κεφάλι και κοιτάξτε τα παιδιά σας στα μάτια. Τότε θα καταλάβετε.

Ας μην μακρηγορούμε όμως άλλο. Εξάλλου πολλές είναι οι ανησυχίες μας μα ακόμα μεγαλύτερη η δίψα μας για λύση των επίμαχων προβλημάτων. Τα θέματα που απασχόλησαν κυρίως την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης ήταν τα εξής: αστυφιλία και αποκέντρωση, τοπική αυτοδιοίκηση και σχέδιο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, σωφρονιστικά ιδρύματα, δημόσια διοίκηση, ισότητα των δύο φύλων, Τύπος και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια, αλλοδαποί, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιο-

κρατία και αναξιοκρατία, πολιτική, ανθρώπινα δικαιώματα και δημοκρατία.

Η αστυφιλία αποτελεί σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Η έλλειψη θέσεων εργασίας στην ύπαιθρο, ο διοικητικός συγκεντρωτισμός και η ανεπαρκής ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για τους επαρχίτες καθώς και η υποβάθμιση της παιδείας αποτελούν τα σημαντικότερα αίτια της έξαρσης του φαινομένου αυτού. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Η γήρανση και η ερήμωση της υπαίθρου, το δημογραφικό πρόβλημα, η αλλοτρίωση, η ανεργία, τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας.

Ωστόσο η ύπαιθρος θα μπορούσε να αποκτήσει και πάλι το χαμένο της έδαφος με μέτρα, όπως: Διοικητική αποκέντρωση, εξασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών παιδείας, υγείας, ψυχαγωγίας στην ύπαιθρο, αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στην επαρχία, βελτίωση των συγκοινωνιών. Όλοι και κυρίως οι πολιτικοί θα πρέπει να σκεφτόμαστε πως τα χωριά δεν είναι απλές κουκίδες στο χάρτη, αλλά ζωή και άνθρωποι. Είναι αιμοδοτές των μεγάλων πόλεων.

Κύριοι, θα σας θέσω ένα ερώτημα: Πότε επισκεφθήκατε για τελευταία φορά μια δημόσια υπηρεσία και φύγατε από εκεί χωρίς να σας ανέβει το αίμα στο κεφάλι; Η κατάσταση όσον αφορά στη δημόσια διοίκηση είναι απελπιστική. Η γραφειοκρατία και η ανεύθυνη στάση των δημόσιων υπαλλήλων είναι ανυπόφορη.

Οι αρμόδιοι σε κάθε περίπτωση υπάλληλοι σε στέλνουν από τη μία υπηρεσία στην άλλη, ανεβαίνεις σκάλες, κατεβαίνεις σκάλες, αγοράζεις χαρτόσημα, μαζεύεις υπογραφές, ξανανεβαίνεις σκάλες, τις ξανακατεβαίνεις κ.ο.κ. Και ενώ εσύ έχεις λιώσει δύο ζευγάρια παπούτσια, ο γοητευτικός νεαρός έχει απλώσει τα πόδια του πάνω στο γραφείο και καπνίζει το τσιγάρο του και η καλλίγραμμη υπάλληλος, ανηψιά γνωστού βουλευτή, ή βάφει τα νύχια της ή στην καλύτερη περίπτωση καθαρίζει φασολάκια.

(Χειροκροτήματα)

Κανείς σήμερα δεν αμφισβητεί τον αποφασιστικό ρόλο της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου σε κάθε έκφανση της ζωής μας. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ενημερώνουν, μορφώνουν, ψυχαγωγούν, διαπαιδαγωγούν, προλαβαίνουν και αποκαλύπτουν σφάλματα και σκάνδαλα, κρίνουν και ελέγχουν την εξουσία, στηρίζουν το πολίτευμα και προβάλλουν τα αιτήματα των πολιτών και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων. Συνεπώς, κανείς δεν αμφισβητεί τη σημασία τους.

Ωστόσο δεν θα έπρεπε να παραγκωνίσουμε την αρνητική πλευρά του νομίσματος. Η παραπληροφόρηση, η προπαγάνδα, ο κιτρινισμός, οι κατευθυνόμενες πληροφορίες, η κακοποίηση της γλώσσας, η προβολή αρνητικών προτύπων, η κακή ποιότητα, είναι μερικά από τα στοιχεία που αμαυρώνουν τη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αποπροσανατολίζουν το λαό από τα πραγματικά προβλήματα, τον χειραγωγούν,

τον μαζοποιούν, τον αποχαυνώνουν και τον αποκοιμίζουν πνευματικά. Τεχνική ύπνου με ανοικτά μάτια. Λειτουργούν σαν ένα είδος μαλακού ναρκωτικού που όλοι θέλουν να το αποφύγουν και όλοι το κυνηγούν για να μην τους λείπει.

Ουσιαστικά κονιορτοποιούν την ανθρώπινη προσωπικότητα, εκμηδενίζουν την ιδιαίτερη υπόσταση του ανθρώπινου στοιχείου.

Εμείς ένα πράγμα οφείλουμε να κάνουμε εάν σεβόμαστε τον εαυτό μας. Η κριτική σκέψη είναι η μόνη λύση για να γλιτώσουμε από τον κυκεώνα που μας επιβάλλουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με μοναδικό στόχο την υψηλή τηλεθέαση.

Ένα επιπλέον θέμα το οποίο απασχόλησε τους Έφρηβους Βουλευτές ήταν η ανισότητα των δύο φύλων. Σήμερα, στο 2000, σε ορισμένες περιοχές της γης συνεχίζει να υπάρχει έντονα το φαινόμενο αυτό. Στη χώρα μας τείνει να εξαλειφθεί, εάν εξαιρέσουμε ελάχιστα περιστατικά. Ένα πράγμα δεν πρέπει να ξεχνάμε. Είμαστε από την ίδια ύλη. Είμαστε όλοι, άνδρες και γυναίκες, παιδιά ενός θεού όποια μορφή και όνομα και αν έχει αυτός. Είμαστε όλοι ίσοι. Η ισότητα είναι ανθρώπινο δικαίωμα. Τα ανθρώπινα δικαιώματα, αν και διεθνώς αναγνωρισμένα, σε ορισμένες περιπτώσεις συνεχίζουν να καταπατώνται.

Ας ελπίσουμε και ας αγωνιστούμε λοιπόν για την καταπολέμησή τους, αφού αυτά δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά σπιλώνουν την ανθρώπινη αξία. Ας ενώσουμε λοιπόν τα χέρια μας και ας ξεπεράσουμε τις προκαταλήψεις που μας βασανίζουν.

Ένα ζήτημα μεγάλης πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής σημασίας είναι αυτό των αλλοδαπών. Οι άνθρωποι αυτοί ζουν συνήθως σε χώρες με άσχημες συνθήκες διαβίωσης και φαντάζονται τις νέες τους πατρίδες σαν τη γη της επαγγελίας. Οι νόμιμοι ερχόμενοι στη χώρα μας μετανάστες από νομική τουλάχιστον άποψη είναι ευπρόσδεκτοι.

Τι γίνεται, όμως, με τους λαθρομετανάστες; Στη χώρα μας είναι τόσο συχνό το φαινόμενο των λαθρομεταναστών ώστε συχνά να δημιουργούνται προβλήματα. Αναγνωρίζουμε βέβαια πως και αυτοί είναι άνθρωποι. Έχουν και αυτοί δικαίωμα να ζουν, να εργάζονται, να ερωτεύονται, να αγαπούν. Έχουν δικαίωμα σε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης.

Διερωτώμαι, όμως, κύριοι: Είναι σε θέση το κράτος μας να καλύψει τις ανάγκες του αυξανόμενου αριθμού μεταναστών; Μήπως οφείλουμε πλέον να ανατρέψουμε την εικόνα του ξέφραγου αμπελιού που έχει περάσει προς τα έξω;

Όσον αφορά δε τα πρόσωπα που καταλαμβάνουν και καταλαμβάναν τα έδρανα αυτά, κύριοι, οι περισσότεροι από εσάς, σε όποια πολιτική παράταξη και αν ανήκετε, οφείλετε να συνειδητοποιηθείτε περισσότερο. Σχεδόν όλοι, με ελάχιστες εξαιρέσεις, μας θυμάστε κάθε τετραετία. Κάθε τετραε-

τία θυμόσαστε πως υπάρχουμε και έρχεσθε να μας αγκαλιάσετε και να μας φιλήσετε. Έρχεσθε γεμάτοι δώρα και εκπλήξεις. Και αφού απλώσουμε το χέρι στην κάλπη, δεν σε είδα, δεν σε ξέρω.

(Χειροκροτήματα)

Μας οδηγούν άτομα δίχως ακεραιότητα, ήθος, προσωπικότητα, εντιμότητα. Οδηγούμαστε σαν έρμια. Οδηγούμαστε στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα που μας πλάσσουν κάθε παραμονή των εκλογών για να φαρμάξουν την ψήφο μας.

Όσο δε για την Αντιπολίτευση η έκφραση “λασπολογία μέχρι ελέους” πιστεύω ότι αρμόζει απόλυτα.

Οφείλουν, όμως, οι κύριοι αυτοί να παραμερίσουν ανόητες διαμάχες και συμφέροντα και να πορευθούν σαν ένα σώμα, σαν μία ψυχή για να λειτουργήσει το κοινωνικό κράτος το οποίο ονειρεύεται κάθε πολίτης σε αυτή τη χώρα.

Λοιπόν, κύριοι ώριμοι, ακόμα έχετε σκυμμένα τα κεφάλια; Γιατί τηρείτε στάση στρουθοκαμήλου; Γιατί δεν ανυψώνετε το βλέμμα σας; Φοβάστε, ντρέπεσθε, ή μήπως σας τυφλώνει και πάλι ο δήθεν ήλιος;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πριν καλέσω στο Βήμα την επόμενη Έφηβο Βουλευτή να μιλήσει θέλω να σας υπενθυμίσω και πάλι αυτό που σας είπα την πρώτη ημέρα. Μην μετατρέπετε τις θέσεις σας, την άποψή σας σε λογοθέαμα μιας χρήσης. Καραδοκεί πάντοτε η υπερβολή για να αχρηστεύσει την ουσιαστική συμμετοχή μας σε αυτό τον ωραίο θεσμό.

Η Ελένη Βοζίκη εισηγήτρια της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, Έφηβος Βουλευτής του Νομού Σερρών έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΒΟΖΙΚΗ (Νομός Σερρών - ΤΕΕ Ηρακλείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου και στα πλαίσια της ομιλίας της Ε΄ Συνόδου της Βουλής των Εφήβων και με την ιδιότητα της εισηγήτριας της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ, κατά την εισήγησή μου θα αναφερθώ στα προβλήματα που από την πλευρά μας έχουμε διαπιστώσει ότι ταλανίζουν μεγάλο μέρος του πληθυσμού της υπαίθρου που ασχολείται με τη γεωργία και την κτηνοτροφία καθώς και τα λοιπά συναφή επαγγέλματα.

Είναι γενικά παραδεκτό ότι έχουν γίνει σπουδαία βήματα, όσον αφορά τον τρόπο καλλιέργειας της γης και της παραγωγής και της διάθεσης των αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων με τη βοήθεια της πολιτείας. Αλλά πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη, ώστε το επίπεδο διαβίωσης των Ελλήνων αγροκτηνοτρόφων να εναρμονιστεί με αυτό των Ευρωπαϊκών συναδέλφων τους.

Θα ήταν λάθος από μέρους μου να σταθώ στην

απαρίθμηση των πολυάριθμων προβλημάτων που αφορούν των αγροτικό κόσμο τα οποία τόσο και τόσο συνάδελφοί μου έχουν επισημάνει κατά το παρελθόν και έχουν προτείνει λύσεις μέσω των εισηγήσεών τους από αυτήν εδώ την Έδρα.

Εμείς σαν Επιτροπή πιστεύουμε ότι κοινός παρονομαστής όλων των προβλημάτων είναι το οικονομικό και οι ορθολογικές επενδυτικές παρεμβάσεις από την πλευρά του κράτους και των εμπλεκόμενων φορέων του.

Όπως όλοι γνωρίζουμε σήμερα, υπάρχει πληθώρα επιδοτήσεων από την ΕΟΚ μέσα στα πλαίσια στήριξης αλλά μόνο ένα μέρος αυτών των χρημάτων φθάνει στους πραγματικούς δικαιούχους. Ακόμη γνωρίζουμε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης υπό μορφή διαφημίσεων για τις επιδοτήσεις και τις οικονομικές απολαβές που δύνανται να τύχουν οι αγρότες μας.

Ρωτάμε λοιπόν, το Υπουργείο Γεωργίας βρίσκει χρήματα για σχετικές διαφημίσεις; Ποιός, όμως, θα ασχοληθεί με την πλήρη ενημέρωση των αγροτών;

Προτείνουμε λοιπόν:

Πρώτον, δάνεια για αγορά εκμεταλλεύσιμης γης.

Δεύτερον, δωρεάν οικοδομικές άδειες για τους αγρότες.

Τρίτον, αύξηση των γεωργικών συντάξεων.

Τέταρτον, τιμή παρέμβασης στην τιμή πώλησης των αγροτικών προϊόντων και όχι εφαρμογή του νόμου της ελεύθερης αγοράς σε αγρότες με μικρό γεωργικό κλήρο.

Πέμπτον, αναβάθμιση του ελληνικού φορέα ασφάλισης της γεωργικής παραγωγής.

Έκτον, ουσιαστική ενεργοποίηση των γραφείων γεωργικής ανάπτυξης στην κατεύθυνση της λεπτομερούς ενημέρωσης και του τελευταίου αγρότη.

Κλείνοντας στον αγροτικό και κτηνοτροφικό τομέα πρέπει όλοι να αναρωτηθούμε, μήπως υπάρχει στις επιταγές της ΕΟΚ η εντολή “μειώστε το ποσοστό των αγροτών με την πολιτική σας. Χρηματοδοτώ να αναπτυχθείτε και συνεπώς να αυξηθείτε”.

Νομίζουμε πως η υπαίθρος είναι στη δύση της όταν ανοίγει ένα ΚΑΠΗ και στη θέση του κλείνει ένα σχολείο.

Η πατρίδα μας πρέπει να προσπαθήσει να εκμεταλλευτεί τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Είναι αδιανόητο τόσες και τόσες πηγές ενέργειας να μένουν ανεκμετάλλευτες, ενώ οι κάτοικοι των παρακείμενων χωριών και πόλεων θα ήταν δυνατόν εξασφαλίσουν ένα υψηλό εισόδημα.

Ενδεικτικά θα σταθώ στην αξία των υδάτινων πόρων της Ελλάδας. Είναι πολύ σκληρό να υποφέρουν οι αγρότες από έλλειψη νερού για να αρδεύσουν τους αγρούς τους κατά τους θερινούς μήνες και να κινδυνεύουν το χειμώνα από τις πλημμύρες. Εάν κατασκευαστούν φράγματα σε καίρια σημεία είναι δυνατόν να παραχθεί ηλεκτρικό ρεύμα και αυτό να αποφέρει μεγάλο οικονομικό όφελος.

Πρέπει, επίσης, να αναφέρω ότι είναι μεγάλη η παράλειψη να μην υπάρχει ηλεκτρικό έργο στη Λίμνη Κερκίνης Σερρών, περιοχή από την οποία προέρχομαι και ο αμέτρητος όγκος νερού να κατευθύνεται ανεκμετάλλευτος προς τη θάλασσα. Το νερό το οποίο είναι πηγή ζωής και ανάπτυξης είναι παράλογο να μην το διαχειριζόμαστε και να το εκμεταλλευόμαστε σωστά και πολλές φορές να έχουμε ουσιαστική έλλειψη αυτού.

Κλείνοντας θέλω να υπενθυμίσω αυτό που όλοι γνωρίζουμε, πως ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει για το νερό, πράγμα όμως που όλοι απευχόμαστε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο τώρα έχουν με αλφαβητική σειρά οι έφηβοι που κληρώθηκαν να μιλήσουν από κάθε Επιτροπή και προέκυψαν, επίσης, από τη χωριστή διαδικασία που έγινε για τα παιδιά από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό.

Ο Αντωνίου Μάριος Έφηβος Βουλευτής από την Κύπρο, από τη Λευκωσία έχει το λόγο. Ήταν μέλος στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΜΑΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Κύπρος- Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Β' Λευκωσίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα σας μιλήσω σήμερα για το ζήτημα του Κυπριακού, όπως το βιώνω εγώ προσωπικά ως ένας πρωτοπόρος έφηβος της νέας γενιάς του '83, η οποία δεν ζούσε όταν τα πάντα πήραν τη στραβή τους πορεία.

Πάνε είκοσι έξι χρόνια τώρα από τότε που το νησί της Κύπρου διχοτομήθηκε μετά την τουρκική εισβολή του 1974, η οποία έγινε με την πρόφαση της προστασίας της τουρκοκυπριακής κοινότητας του νησιού, η οποία ήταν και αναγνωρισμένη μειονότητα από το Σύνταγμα του 1960. Μετά την ανεξαρτησία οι τουρκοκύπριοι και οι ελληνοκύπριοι ένοιωθαν από καιρό σε καιρό να απειλούνται οι ζωές τους από τις διακοινοτικές διαταραχές που ξεσπούσαν κάθε τόσο στο νησί, από παραστρατιωτικές οργανώσεις που δρούσαν εις βάρος της αντίθετης κοινότητας. Έτσι, το ένα θλιβερό γεγονός υποδέχονταν το άλλο, δολοφονίες, διαμάχες, ελληνική χούντα, πραξικόπημα και τέλος η εισβολή.

Η εισβολή του 1974 που άφησε διακόσιες χιλιάδες περίπου πρόσφυγες και άλλους εγκλωβισμένους και αγνοούμενους, γενικά άφησε αρκετές πληγές. Και η μεγαλύτερη πληγή, αυτή της πράσινης γραμμής. Ποιος ζει, όμως, απέναντι από την πράσινη γραμμή; Είναι μόνο οι Τούρκοι έποικοι της πολιτικής του εποικισμού που εφαρμόζει η Τουρκία στην Κύπρο; Ή μήπως είναι και άλλοι, όπως οι Τουρκοκύπριοι, αναγνωρισμένοι κύπριοι πολίτες της πρώτης Κυπριακής Δημοκρατίας; Η αλήθεια είναι πως όντως βρίσκονται και οι Τουρκοκύπριοι στα υπό κατοχή από τον τουρκικό ζυγό κυπριακά εδάφη. Και σ' αυτούς είναι που σήμερα η Κύπρος, η Κυπριακή Κυβέρνηση όσο και η Αντιπολίτευσή της, έχουν χαράξει την κοινή τους πορεία για μία ειρηνική και βιώσιμη λύση

του Κυπριακού βάσει της συμβίωσης και της συνεργασίας των δύο μεγαλύτερων κοινοτήτων του νησιού, της Ελληνοκυπριακής και της Τουρκοκυπριακής δηλαδή κοινότητας.

Ποιος, όμως, θα αναλάβει στα πρώτα στάδια να φέρει τις δύο κοινότητες μαζί, να επαναπροσεγγίσει τους παλαιότερους φίλους που χώρισαν και να ξεκινήσει για τους νέους αυτή την προσπάθεια δημιουργίας μιας φιλίας εξ αρχής. Χρειάζεται σίγουρα αυτή η προεργασία των ανθρωπινων στον τομέα της συμβίωσης, αν αυτή πρόκειται να έρθει ποτέ.

Υπάρχουν σήμερα στην Κύπρο αρκετές ομάδες νέων και ανηλίκων που έχουν αναλάβει ως ένα βαθμό το έργο της επαναπροσέγγισης, μερικές πιο σοβαρά από άλλες. Προσωπικά είμαι μέλος σε τρεις από αυτές. Σ' αυτές τις ομάδες υπάρχει ο διακοινοτικός χαρακτήρας, δηλαδή αποτελούνται από Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, οι οποίοι ως απλός κόσμος που δεν έφταιξε σε τίποτα, πόσο μάλλον οι νέοι που δεν ζούσαν καν τότε, συναντιώνται για να αποδείξουν ότι έχουν πλέον κουραστεί να υποφέρουν αυτό τον πόνο της διχοτόμησης του νησιού και πως επιθυμούν τη λύση του προβλήματος βάσει συμβίωσης.

Εφόσον αναζητούμε τη συντομότερη δυνατή λύση, δεν θα έπρεπε να έχουμε ξεκινήσει και τις προετοιμασίες μας για να επιτευχθεί η συμβίωση; Ποιες είναι αυτές; Πρέπει οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι νέοι να διαλύσουν το μίσος και τις προκαταλήψεις που τους έχουν μεταδοθεί, έτσι ώστε η νέα γενιά να είναι εκείνη που θα κάνει τη διαφορά. Πρέπει με μία κοινή προσπάθεια στα Ελληνοκυπριακά και στα Τουρκοκυπριακά σχολεία να διδάσκεται και μία αντικειμενική και πλήρης ιστορία της σύγχρονης Κύπρου. Θα θεωρούσα, επίσης, σωστό καθώς τα Τουρκικά είναι η δεύτερη επίσημη γλώσσα του νησιού, όπως αμφότεροι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι ακολουθώντας το παράδειγμα των Ισραηλινών και Παλαιστινίων, να διδάσκονται στα σχολεία όχι σε υψηλό επίπεδο αλλά σε επίπεδο άνετης κατανόησης και την ανάλογη γλώσσα, ελληνική ή τουρκική, ούτως ώστε να λυνόταν το πρόβλημα της επικοινωνίας σε μία συμβίωση.

Το Κυπριακό εθνικό πρόβλημα έχει περισσότερες περιπλοκές στα θέματα των προσφύγων και άλλα. Πάντα, όμως, μπορούν να λυθούν αν οι πολίτες ενός τόπου το επιθυμούν.

Ως Ελληνοκύπριοι απαιτούμε, όμως, την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων από το νησί, καθώς και τη διευθέτηση του ζητήματος των προσφύγων. Ζητούμε να συμβιώσουμε με τους Τουρκοκύπριους και όχι με τους έποικους. Ζητούμε την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο νησί, ζητούμε ειρήνη, γιατί στην ειρήνη αξίζει πάντοτε μία ευκαιρία.

Τα λόγια αυτά σήμερα σας τα είπα ως ειρηνιστής, ως ένας νέος που ζητάει να έχει την πατρίδα του ενιαία και όχι

διχοτομημένη, που να μπορεί να κινείται ελεύθερα μα και με ασφάλεια σε όλα τα εδάφη της, που να μπορεί να ελπίζει σε ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτό και τα παιδιά του. Ζητώ τη βοήθεια όλων. Όσοι ειρηνιστές προσέλθετε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Πωλίνα Άνυφτου επίσης από την Κύπρο, από την Πάφο, μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΠΩΛΙΝΑ ΑΝΥΦΤΟΥ (Κύπρος - Λύκειο Αγ. Νεοφύτου Πάφου): Αξιότιμε Πρόεδρε του Ελληνικού Κοινοβουλίου, κύριε Σαμαράκη, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, θα σας μιλήσω και εγώ για το κυπριακό ζήτημα, αλλά και για την πατρίδα μας, όχι μόνο την Κύπρο ως κράτος, αλλά και για ολόκληρο τον ελληνισμό. Ίσως η νοσταλγία να μην ξεχάστηκε στην μπόχα της εποχής. Η μνήμη, ίσως να παρέμεινε κοιτίδα για κάθε όραμα και θέληση, βράχος που κινεί τις επιθυμίες και τα όνειρα του κάθε Κύπριου, κάθε ελεύθερου αγωνιζόμενου ατόμου που ακόμα επιζητά δικαίωση και λύτρωση τόσων γενεών, μιας ιστορίας που διαφεντεύει τη ζωή, την ψυχή και βαλσαμώνει τη νιότη μας σε αναζήτηση του δικαίου.

Εντούτοις, όταν είκοσι έξι χρόνια πριν ο τουρκικός Αττίλας, σκοτώνοντας όχι μόνο ανθρώπους αλλά και ένα γενναίο πολιτισμό, έκλεβε τη γη μας, ο κυπριακός ελληνισμός συρρικνώθηκε στη μισή του πατρίδα. Έκρυβε την πικρία και στηριζόμενος στα γεγονότα και στην ίδια του την πορεία, πίστεψε ότι η επιστροφή θα έρθει και εμείς τώρα και πάντα θα είμαστε κυρίαρχοι μιας νήσου και μιας ιστορίας θεμελιωμένης στο αλάνθαστο της δημιουργικότητας, της παιδείας, των ανθρωπιστικών ιδεωδών.

Μιας και αναφερόμαστε στα ανθρωπιστικά ιδεώδη, ας μην ξεχνάμε την ιδιομορφία της Κύπρου. Στην Κύπρο συμβιώνουν δύο κοινότητες: η ελληνοκυπριακή και η τουρκοκυπριακή. Η ζωή ανήκει σε όλους, ανεξαρτήτως χρώματος, προέλευσης, γλώσσας και καταγωγής. Άλλωστε, εμείς ως Έλληνες το δώσαμε αυτό στην παγκόσμια κοινότητα.

Είναι ενδεικτικό ότι δυστυχώς αυτή τη στιγμή υπάρχει απώθηση μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι, τουλάχιστον η νέα γενιά, μεγαλώνουν μακριά οι μεν από τους δε, σαν μέταλλο που δεν θέλει να γίνει κράμα. Επειδή ακριβώς μεγαλώνουν μακριά, αγνοώντας το τι συμβαίνει γύρω τους, αυτό οδηγεί σε ένα λαβύρινθο. Σε εμάς που είμαστε το 18% δεν έχουν το δικαίωμα να μας στερούν τη γη μας, να μας στερούν τον πολιτισμό μας, να μεγαλώνουμε χωρίς αυτόν. Ως Έλληνες ζητάμε να έχουμε τη γη μας, να είμαστε συμπιλωμένοι με τους Τουρκοκύπριους, γιατί και μεις δεν έχουμε το δικαίωμα να τους στερούμε το αγαθό της ζωής, το αγαθό της παιδείας, της ελπίδας. Δεν θέλω μετά από είκοσι χρόνια κάποιο άλλο παιδί, Τουρκοκύπριος, να πει ότι εγώ είμαι η αιτία που του στέρησα τη γη του, το σπίτι του,

γιατί τυγχάνει κι εγώ να κατάγομαι από τουρκοκρατούμενη περιοχή και ζητώ να είμαστε όλοι ελεύθεροι.

Στην Κύπρο, όμως, δεν μεγαλώνουμε μόνο με αυτό. Είμαστε Έλληνες, το πιστεύουμε, το διεκδικούμε και πάντα θα είμαστε εκεί ως Έλληνες και θα πιστεύουμε σε μια αξία: Τον άνθρωπο. Θα πιστεύουμε στην ιδέα της ζωής και στην αγάπη για τον κάθε άνθρωπο, για τον κάθε Έλληνα, για την Ελλάδα, για τον ελληνικό πολιτισμό. Θα μείνουμε εκεί και θα διεκδικήσουμε την Ελλάδα, θα διεκδικήσουμε το δικό μας πολιτισμό, γιατί είναι δικός μας. Είναι ανάσα από την ψυχή των πατέρων μας, μια ζωή από την ζωή των παιδιών μας, μια αγάπη που δεν ξεχνιεται.

Πιστεύω ότι είναι δικαίωμα κάθε ελεύθερου αγωνιζόμενου ανθρώπου να ζητά αυτό που του ανήκει χωρίς εγωκεντρισμό και εθνικισμό, αλλά με σεβασμό όχι μόνο του δικού του πολιτισμού αλλά και όλων των πολιτισμών. Αυτό που μας ανήκει εμείς θα το διεκδικήσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιορδάνης Βαρελάς από το νομό Ξάνθης, μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΒΑΡΕΛΑΣ (Νομός Ξάνθης 2ο Ενιαίο Λύκειο Ξάνθης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αξιότιμοι αρχηγοί των κομμάτων, κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Ιορδάνης Βαρελάς και κατάγομαι από την Ξάνθη, μια ακριτική πόλη της Θράκης.

Μέχρι πριν λίγα χρόνια η πατρίδα μου ήταν γνωστή από τις λαογραφικές καρναβαλικές γιορτές και τα περίφημα γλυκά της. Αργότερα γίναμε γνωστοί με την SKODA Ξάνθης. Για τους μη κατέχοντες είναι ομάδα ποδοσφαίρου. Τώρα πλέον που γίναμε κατεστημένο έχοντας συμπατριώτες μας Αρχιεπίσκοπο και Αντιπρόεδρο της Βουλής, ελπίζω η εισήγησή μου να προσθέσει ένα ακόμα λιθαράκι σε αυτό που για εμάς αποτελεί αγαπητή πατρίδα, για εσάς όλους άγνωστη Ελλάδα και για τους παλαιότερους τόπο εξορίας.

Η πολυπολιτισμικότητα της Θράκης ως όρος αναγράφεται πλέον στα θετικά στοιχεία της περιοχής μας. Είναι μια διαχρονική κατάσταση που εμείς πάνω στη Θράκη τη βιώνουμε καθημερινά, έχοντας ανθρώπους στη διπλανή μας πόρτα με διαφορετική θρησκεία. Έχουμε, δηλαδή, μια αρμονική διαβίωση ανάμεσα σε πληθυσμιακές ομάδες με διαφορετικό θρησκευτικό προσανατολισμό, λατρευτικά ήθη, συνήθειες και έθιμα. Αξιοσημείωτος είναι ο συνεορτασμός των πολιτών διαφόρων θρησκευμάτων αλλά και οι ευχές που ανταλλάσσουμε μεταξύ μας μετά από κάθε μεγάλη θρησκευτική εορτή. Πολλές φορές μπορούμε να διαπιστώσουμε και

την ανάμειξη των ρυθμών της μουσικής σε γλέντια, γάμους και χορούς.

Για τους περισσότερους από σας φίλες και φίλοι, η περιοχή της Θράκης είναι terra ingognita, δηλαδή άγνωστη γη και για να την αγαπήσετε πρέπει να γνωρίσετε. Πολύ σύντομα για όσες και όσους ενδιαφέρονται μπορούν να κρατούν και σημειώσεις.

Οι Θράκες για πρώτη φορά αναφέρονται ως έθνος στον Όμηρο. Ο Ηρόδοτος τους θεωρεί τον πολυπλυθέστερο μετά τους Ινδούς λαό του αρχαίου κόσμου, αλλά το ίδιο υποστηρίζει και ο Πausanias. Ο γεωγράφος Στράβωνας τους υπολογίζει σε δύο εκατομμύρια και τους χωρίζει σε είκοσι δύο φυλές. Πέρα από το Θουκυδίδη που ήταν Θράξ από πατέρα, υπήρξε και ο Ορφείας που η επιρροή τους στις ποιητικές καταβολές μας έχει μέγιστη συμμετοχή με αφητηρία τις θρακικές τελετές.

Στη σημερινή Θράκη διαβιώνουμε αρμονικά με το μουσουλμανικό στοιχείο που αποτελείται από τουρκογενείς, πομάκους και αθίγγανους. Με την έλευση των νεοπροσφύγων αδελφών μας από τις χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης το πολυπολιτισμικό παζλ της περιοχής μας έχει εμπλουτιστεί. Δυστυχώς, η αναφορά μου πρέπει να συμπληρωθεί με το αποδεδειγμένο ενδιαφέρον που δείχνουν οι γειτονικές χώρες για την περιοχή μου. Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι μοναδική έδρα Θρακολογίας που υπάρχει στον κόσμο είναι αυτή της Σόφιας της Βουλγαρίας. Το παιχνίδι της τουρκικής διπλωματίας ως προς τις βλέψεις που έχει για τη Θράκη είναι πλέον φανερό. Προσπαθούν να περάσουν τις ιδέες στους λίγους -το τονίζω αυτό- Τούρκους που ζουν στη Θράκη, γιατί οι άλλοι είναι Πομάκοι, πως ήταν καλύτερα τα χρόνια της σκλαβιάς μας σ' αυτούς επιδιώκοντας έτσι να επιστρέψουμε στα περασμένα εκείνα θλιβερά για μας χρόνια. Το καταφέρνουν αυτό στους λίγους αμαθείς Τούρκους, δίνοντας ψεύτικες και ασταθείς υποσχέσεις πως οι περιοχές και τα μέρη που είναι τώρα ελληνικά, θα είναι σε λίγο τουρκικά!

Ο τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης είναι ένας και μοναδικός. Να σταματήσουν πλέον οι εσωτερικές διαμάχες των κομμάτων και να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να αντιμετωπίσουν τον κοινό εξωτερικό κίνδυνο, όπως και οι Σπαρτιάτες είχαν ενώσει τότε τις δυνάμεις τους με τους Αθηναίους για να αντιμετωπίσουν τον κοινό εχθρό Πέρση βασιλιά. Η ισχύς εν τη ενώσει!

Όλα αυτά δεν είναι τυχαία. Υπάρχουν βιβλία στη Θράκη που αναλύουν με λεπτομερείς κινήσεις τα απειλητικά βήματα του Τούρκου κατακτητή. Ο νούν νοεϊτώ ή ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω.

Για την εξ ανατολών χώρα κρίνω σκόπιμο να μην επεκταθώ περισσότερο, θεωρώντας πως οι γνώσεις όλων σας είναι τέτοιες που δεν χρήζουν περαιτέρω ενημέρωσης.

Η σημερινή περιχαράκωση της Θράκης ως περιφέρεια

των δυο ποταμών Νέστου και Έβρου, αλλά και της οροσειράς Ροδόπης, περικλείει ένα τόπο πρόκληση μα συνάμα και πρόσκληση. Έρθου και είδε. Σημαντικό είναι το απαράμιλλο φυσικό περιβάλλον που έχει η Θράκη με τους ποταμούς, τις λίμνες, τις πεδιάδες και τις οροσειρές της. Όπως άλλωστε ξέρετε η Θράκη σε γενικές γραμμές δεν έχει μεγάλη τουριστική ανάπτυξη σε σχέση με άλλες περιοχές της Ελλάδας. Αυτό, ίσως για κάποιους από τους συμπατριώτες μου να μοιάζει με κατάρρα, αλλά σε τελική ανάλυση για μας είναι ευλογία Θεού διότι έτσι έχουμε κρατήσει και διατηρήσει το περιβάλλον που μας προσφέρει ζωντάνια, ψυχαγωγία και δύναμη για τις καθημερινές μας ασχολίες.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Έφηβου Βουλευτή)

Η Θράκη πιστεύουμε ότι έχει μεγάλη απόσταση από το θεωρούμενο κέντρο της Ελλάδας, είναι όμως αυτή που κράτησε ένα δυναμικό παραγωγικό υλικό στο χώρο της νεολαίας, που προβληματίζεται, συλλογιέται, προτείνει και αποφασίζει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της περιοχής. Έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο έχουν λυθεί στη Θράκη σοβαρά προβλήματα μέσα από την αυτοοργάνωση των τοπικών μας παραγωγικών δυνάμεων.

Όπως γνωρίζετε η Θράκη εκτός από πατρίδα του Δημόκριτου που μεχρι και ομάδα μπάσκετ έγινε, ήταν και πατρίδα του Ορφέα. Προτείνω, λοιπόν, με ευθύνη των Υπουργείων Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, και Μακεδονίας Θρακικής τη θεσμοθέτηση παγκόσμιας ετήσιας μουσικής συνάντησης νέων, ώστε να μπορούν να γνωρίσουν τον τόπο καταγωγής του Ορφέα, αλλά και τα σταθερά βήματα στην μουσική και πολιτισμική ανάπτυξη που έχουν γίνει από τότε. Με ευθύνη των ίδιων Υπουργείων να διοργανώνονται σε ετήσια βάση πανελλήνιες μαθητικές θεατρικές συναντήσεις απλά συμμετοχικές για να μπορούν, έτσι, τα παιδιά να γνωρίζουν μια ακόμα παράμετρο της πολιτισμικής παρουσίας.

Για την πληθυσμιακή ενίσχυση της ακριτικής μας γωνιάς...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Έφηβου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο συμπατριώτης σου Αντιπρόεδρος κ. Σγουρίδης όταν υπερβαίνει κανείς το χρόνο τον διακόπτει!

Λοιπόν, θα κλείσεις παιδί μου όσο μπορείς πιο σύντομα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΕΛΑΣ (Νομός Ξάνθης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Ο Σωτήρης Καργάκος, γνωστός συγγραφέας και φίλος της Θράκης από χρόνια, κάπου λέει ότι όποιος πάει στη Θράκη πάει κλαίγοντας μα και όποιος φεύγει, φεύγει κλαίγοντας!

Γι' αυτό φίλες και φίλοι είμαι βέβαιος πως με κάποιους

από σας θα ξανασυναντηθούμε στα έδρανα των πανεπιστημίων. Ευχόμενος καλό καλοκαίρι σε όλους σας, ελπίζω να επιλέξετε την πατρίδα μου ως τόπο διακοπών σας.

Αποχωρώντας από το Βήμα προσφέρω ως αντίδωρο αγάπης, εκτίμησης και φιλίας τα συμβολικά μου δώρα που είναι τα προξενικά αρχεία Θράκης, ένα οδοιπορικό στη Θράκη και δυο τεύχη για την πόλη μου εκ των οποίων το ένα αφορά την παλαιά της πόλη.

(Στο σημείο αυτό ο Έφηβος Βουλευτής παραδίδει στον Πρόεδρο της Βουλής τα Προξενικά Αρχεία Θράκης, ένα Οδοιπορικό στη Θράκη και δυο τεύχη για τη Θράκη, εκ των οποίων το ένα αφορά την παλαιά πόλη)

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σε ευχαριστώ πολύ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΕΛΑΣ (Νομός Ξάνθης): Εγώ σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Βαρνάβας Βαρνάβας από το Νομό Ηλείας και από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έχει το λόγο.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ (Νομός Ηλείας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, αξιότιμοι κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων, αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, βρισκόμαστε σήμερα στην αρχή της τρίτης χιλιετίας και θέλουμε να μιλάμε για μια Ελλάδα του αύριο που θα πρέπει να έχει καλές σχέσεις με όλες τις βαλκανικές χώρες. Απαραίτητη προϋπόθεση, όμως, είναι η καλή επικοινωνία και συνεργασία της Ελλάδος με τα Βαλκάνια, όπως επίσης και ο αλληλοσεβασμός.

Η ειρηνική συνύπαρξη των προαναφερθέντων χωρών πρέπει να έχει θετικές συνέπειες για όλους τους λαούς να εξασφαλίζει την ανάπτυξη της περιοχής, να συμβάλλει στην καταστολή του εγκλήματος, στη μείωση των εξοπλισμών και στη βελτίωση της ζωής των πολιτών της κάθε χώρας. Έτσι επιτυγχάνεται να διευρυνθεί ο κύκλος επικοινωνίας μεταξύ της Ελλάδας και των Βαλκανικών χωρών.

Πρέπει να γνωρίζουμε τα κοινά στοιχεία που υπάρχουν μεταξύ της Ελλάδος και των Βαλκανίων, όπως κουλτούρα, μουσική και τέχνη. Αυτό μπορούμε να το κατανοήσουμε αν κάνουμε μια ιστορική αναδρομή στο παρελθόν και θυμηθούμε τη μεγάλη ομοιότητα των στοιχείων των λαών. Βέβαια, το κάθε τι έχει και την αρνητική του πλευρά. Έτσι, ας αναφερθούμε τώρα σε μερικά από τα στοιχεία που αποδιοργανώνουν τις σχέσεις των περιοχών αυτών.

Ένα από τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει τη στιγμή αυτή η Ελλάδα είναι το κύμα των μεταναστών και λαθρομεταναστών που προέρχονται από τις βαλκανικές χώρες και, κυρίως, από την Αλβανία. Το

ελληνικό κράτος αντιμετωπίζει αυτό το πρόβλημα διότι δεν μπορεί να διαφυλάξει τα σύνορά του, με αποτέλεσμα οι λαθρομετανάστες να έρχονται στην Ελλάδα για να αναζητήσουν ένα καλύτερο αύριο. Το κράτος μας όμως δεν μπορεί να τους εξασφαλίσει ένα καλύτερο σήμερα, τόσο μάλλον ένα καλύτερο αύριο.

Θα πρέπει, λοιπόν, να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα, ώστε οι μετανάστες και οι λαθρομετανάστες να μην αποτελούν εμπόδιο για τον ελληνικό λαό. Η Ελλάδα θα πρέπει να είναι ικανή να ελέγχει αυστηρά αυτούς που εισέρχονται στην περιοχή της και έτσι πιστεύω ότι θα μειωθεί κατά πολύ η εγκληματικότητα, η ανεργία και η ποιοτική υποβάθμιση της Ελλάδος.

Επειδή, όσο προχωράμε και θα πρέπει οι λαοί να ενώνονται για να φθάσουμε στην Ελλάδα του οράματός μας θα προτείνω κάποια μέτρα που κατά τη γνώμη μου διασφαλίζουν την καλύτερη σχέση Ελλάδας-Βαλκανίων.

Πρώτον, η Ελλάδα θα πρέπει να βοηθήσει την ανασυγκρότηση των βαλκανικών χωρών οικονομικά, ηθικά και πολιτικά.

Δεύτερον, να καταστεί Μητρόπολη των Βαλκανίων και κέντρο της διαβαλκανικής συνεργασίας.

Τρίτον, να υπάρχει επικοινωνία των νέων με ανταλλαγές μαθητών και φοιτητών.

Να γίνονται κοινές πολιτιστικές εκδηλώσεις και επιστημονικά συνέδρια.

Να γίνεται διδασκαλία βαλκανικών γλωσσών.

Να υπάρχει καλύτερη φύλαξη ώστε να αποτρέπεται η παράνομη είσοδος και να γίνεται καλύτερος έλεγχος όλων των μεταναστών από ειδική επιτροπή.

Τέλος, να υπάρχει συνεργασία όλων των βαλκανικών χωρών για την πάταξη του εγκλήματος.

Αυτές είναι οι λύσεις που προτείνω για τη βελτίωση της Ελληνοβαλκανικής φιλίας και θέλω να ξέρετε πως όσο ζω ελπίζω και η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Ευδοξία Γεωργακοπούλου από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, από τους τους ομογενείς μας, και την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΕΥΔΟΞΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Η.Π.Α. - "Εκπαιδευτήρια ΑΘΗΝΑ", Σικάγο): Χθες ακούσαμε συναδέλφους να αναφέρονται στο πρόβλημα των βιβλίων. Το ίδιο πρόβλημα υπάρχει παντού, καθώς και στο Σικάγο.

Πηγαίνω στα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια "ΑΘΗΝΑ" και παρακολουθώ τον αγώνα που κάνουν οι δάσκαλοι για την ελληνική εκπαίδευση των μαθητών. Προσπαθούν να αναπτύξουν την ελληνική μας συνείδηση μέσα στο χώρο της παγκοσμιοποίησης. Φροντίζουν για τη μετάδοση των ελληνικών παραδόσεων και για τη γνώση της ελληνικής μας ιστορίας. Γιατί γνωρίζοντας την ιστορία σου γίνεσαι μαχητής και όχι ρατσιστής, όπως λένε.

Όμως, αντιμετωπίζουν πάρα πολλά προβλήματα: Πρώτον, ο τωρινός σύμβουλος εκπαίδευσης του Σικάγου δεν ήθελε να δώσει βιβλία στα σχολεία μας. Ο λόγος; Πρώτα θα πάρουν βιβλία τα εκκλησιαστικά σχολεία και ύστερα τα ιδιωτικά. Ερωτώ: Ο κύριος σύμβουλος δεν κατάλαβε, πως και τα εκκλησιαστικά σχολεία είναι ιδιωτικά, αφού οι γονείς πληρώνουν και μάλιστα διπλά και για την Εκκλησία και για το σχολείο;

Κύριε Πρόεδρε, γιατί ο σύμβουλος εκπαίδευσης κάνει αυτό το διαχωρισμό; Είναι από δική του πρωτοβουλία, είναι από το Υπουργείο ή είναι μία κοινή απόφαση;

Ζητώ σαν Ελληνίδα ίση μεταχείριση από το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας. Όπως το Έθνος αγαπά το κράτος έτσι και το κράτος πρέπει να φροντίζει να διατηρεί το Έθνος και την ελληνική συνείδηση με τους άριστους και ελληνόψυχους που θα πρέπει να τοποθετεί σε κάθε θέση.

Δεύτερον, το κράτος και ειδικά το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να λάβει θέση μαχητική για τη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας στην Αμερική. Η τύχη της γλώσσας και της ιστορίας μας έχει αφεθεί στα χέρια της Αρχιεπισκοπής, που τώρα αρχίζουν να φαίνονται οι στόχοι της, που είναι να σβήσει η ελληνική γλώσσα. Και τα κατάφερε αφού κάθε χρόνο κλείνει και από ένα ημερήσιο σχολείο. Κατάφερε να βγάλει την ελληνική γλώσσα και από τις εκκλησίες.

Οι πιστοί, όσο και να κάνουν κριτική στις αποφάσεις αυτές της Αρχιεπισκοπής, η αγάπη για το Θεό και ο φόβος μαζί τους εμποδίζουν να εναντιωθούν προς τους δεσποτάδες και παθητικά ακολουθούν την ποινή που εκείνοι τους έχουν προετοιμάσει: Την “ταφόπετρα” του Ελληνισμού. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα η θρησκευτική αγέλη να εμποδίζει την ανάπτυξη της ελληνικής γλώσσας, αλλά και της ελληνικής φιλοσοφίας.

Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος είπε: Ο Χριστιανισμός χωρίς τις βάσεις του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού είναι σαν ένα δένδρο με φύλλα χωρίς τους ωραίους καρπούς. Γιατί οι καρποί το μορφαίνουν.

Η ελληνική ομογένεια με μερικούς ελληνόψυχους κατάφερε με ψηφοφορία να αναλάβει την ελληνική παρέλαση από τα χέρια της Αρχιεπισκοπής και να δώσει στην παρέλαση την ονομασία, αλλά και τη μορφή που της άξιζε: “Ημέρα Απελευθέρωσης από τους Τούρκους” και όχι “Ημέρα Πολιτιστικής Κληρονομιάς”, που έχει δώσει η Αρχιεπισκοπή.

Αποτέλεσμα ήταν ο δεσπότης Σικάγου, καθώς και οι υπεύθυνοι του ΣΑΕ να σαμποτάρουν την παρέλαση. Πολλά εκκλησιαστικά σχολεία δεν ήρθαν, όπως και οι εκλεγμένοι του ΣΑΕ από την Κυβέρνηση. Ο σύμβουλος εκπαίδευσης, αντί να πηγαίνει από σχολείο σε σχολείο και να ενθαρρύνει τη συμμετοχή τους δεν το έκανε. Γιατί;

Ερωτώ, κύριε Πρόεδρε, γιατί σαμποτάρουν κάθε τι που έχει ελληνική όψη και χαρακτήρα; Ποιοι είναι, τέλος πάντων, οι υπεύθυνοι;

Κύριε Πρόεδρε, το Έθνος μας έχει ανάγκη από υποστήριξη, αλλά με ελληνόψυχους ηγέτες.

Εδώ έρχεται στο νου μου το ποίημα του Ματρώζου που λέει: “Αν κουρελήδες σαν κι εμέ δεν χύνανε το αίμα, οι βασιλιάδες σαν κι εσέ δεν θα ‘χανε το στέμμα”. Και αναφέρομαι σε οποιονδήποτε έχει υπεύθυνη θέση, που έχει σχέση με την ελληνική παιδεία.

Κύριε Πρόεδρε, εάν ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων έγινε για να ακούγονται τα προβλήματά μας και όχι να ζητείται υποκριτικά η γνώμη μας και κανείς να μη δίνει σημασία, τότε εγώ σαν Ελληνίδα ζητώ υπεύθυνα και από υπεύθυνους πολιτικούς: Πρώτον, τη διαφύλαξη της ελληνικής γλώσσας και της φιλοσοφίας. Αυτό είναι δυνατόν, εάν προστατευθεί από τους άριστους, όπως έλεγε ο Σωκράτης.

Δεύτερον, ζητώ τη μετάδοση της γλώσσας μας μέσα στα αμερικανικά σχολεία. Γιατί μέσα στα αμερικανικά σχολεία να υπάρχουν ιταλικά, γερμανικά, ισπανικά, γιαπωνέζικα και όχι τα ελληνικά; Πολλοί είναι οι φορείς, όπως ο ΣΑΕ, προξενικές αρχές, σύμβουλοι εκπαίδευσης, ελληνικό λόμπυ, Αρχιεπισκοπή, που μπορούν να συνεργασθούν και να το πετύχουν, εφόσον εξάλλου λένε πως γι’ αυτό το σκοπό υπάρχουν.

Τρίτον, ζητώ πλήρη επαγρύπνηση του Υπουργείου Παιδείας σε ό,τι αφορά την ελληνική μας αγωγή και εκπαίδευση, καθώς και επαναφορά των Ελλήνων φιλοσόφων στα σχολεία μας, γιατί έθεσαν τις αρχές του πολιτισμού, του ελληνικού πολιτισμού που όλοι οι λαοί του κόσμου απολαμβάνουν εκτός από εμάς. Γιατί;

Έλληνες και Ελληνίδες, όλοι μας γνωρίζουμε τι πρέπει να πράξουμε. Ας μη μείνουμε στα λόγια, αλλά ας προχωρήσουμε στην πράξη.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Γιαζιτζόγλου από το νομό Λέσβου, που συμμετείχε στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑΖΙΤΖΟΓΛΟΥ (Νομός Λέσβου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι ζούμε σε μια εποχή, αλλά και σε μια περιοχή της υψηλίου, όπου τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα συντελούνται σημαντικές ανακατατάξεις σε πολλαπλά επίπεδα. Μέσα στη δύνη αυτή των ραγδαίων εξελίξεων ο πλανήτης μετατρέπεται σε ένα παγκόσμιο χωριό με την κατάργηση των συνόρων, την ενοποίηση των αγορών τη σταδιακή δημιουργία μιας πανανθρώπινης συνείδησης.

Τα τείχη καταρρέουν το ένα μετά το άλλο, οι φραγμοί καταρρίπτονται, οι άνθρωποι προσεγγίζονται ευχερέστερα αποκτούν κοινά συμφέροντα, προσδοκίες, επιδιώξεις. Αυτό ακριβώς συνέβη ανάμεσα στον τουρκικό και τον ελληνικό

λαό. Η ίδια η φύση κατάφερε να ενώσει τους δύο λαούς. Το τείχος έπεσε, οι καρδιές ζεστάθηκαν, ωστόσο οι τουρκικές προκλήσεις και η αδιάλλακτη τουρκική στάση εξακολουθεί να υφίσταται. Τα εθνικά μας συμφέροντα εξακολουθούν να διακυβεύονται ακόμα και ύστερα από τη θριαμβευτική άρση του βέτο για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καθημερινά αποδεικνύεται η ελληνική εξωτερική πολιτική ανεπαρκής, απερίσκεπτη, αντιφατική, αλλά κυρίως υποχωρητική. Η ουσιαστική και αντικειμενική προσέγγιση των δύο χωρών μπορεί να επιτευχθεί με διαλόγους, με βήματα σίγουρα και προπαντός ειλικρινή διάθεση. Είναι καταφανής η ανάγκη για σταθερότητα απόψεων και αποφυγή αλλαγής πολιτικής και πλαισίου της ίδιας της Κυβέρνησης. Παράλληλα η συνεργασία με τη διατήρηση του θετικού για τη χώρα μας κλίματος και τις άλλες βαλκανικές χώρες θεωρείται, βέβαια, απαραίτητη.

Η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί το γεγονός, ότι είναι η μοναδική χώρα των Βαλκανίων που μετέχει ενεργά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οφείλει λοιπόν να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην περιοχή, να καταστεί μητρόπολη της Χερσονήσου, υλοποιώντας κατά κάποιο τρόπο το όραμα της παμβαλκανικής ιδέας του Ρήγα. Άλλωστε, τους βαλκανικούς λαούς τους ενώνει ήδη μια πληθώρα κοινών στοιχείων, τέχνη, μουσική, παράδοση, κουλτούρα. Ακριβώς αυτό τον πολιτισμό η Ελλάδα επιβάλλεται να διαφυλάξει.

Ο ελληνικός πολιτισμός, η γενεσιουργός αιτία του βαλκανικού, αλλά και του παγκόσμιου πολιτισμού δεν πρέπει να αγαματοποιηθεί στην τρομακτική χοάνη της παγκοσμιοποίησης. Ακόμα και αν χρειάστηκαν σκληροί αγώνες και επίπονες θυσίες για την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τώρα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η υιοθέτηση μιας στάσης επιφυλακτικότητας και διαφοροποίησης θα συμβολίζει τη διατήρηση της ελληνικής μας ταυτότητας και της πνευματικής μας ανεξαρτησίας.

Τα ελληνικά ιδεώδη δεν πρέπει να προσφερθούν άκριτα θυσία στο βωμό της διεθνοποίησης και της εξομοίωσης των λαών. Άλλωστε, αποδοκιμάζει κανείς το παρελθόν για να μην υπολογίσει το καθήκον του παρόντος. Ο ενστερνισμός των αξιών του παρελθόντος θα ευαισθητοποιήσει την ανάγκη για την αποφυγή αλλοίωσης και αλλοτρίωσής τους.

Ηγέτες της χώρας αυτής από όποιο μετερίζι και αν αγωνίζεσθε διαφυλάξτε και προστατεύστε ως κόρη οφθαλμού την εθνική μας ταυτότητα, την εθνική μας κυριαρχία και ανεξαρτησία από τις κάθε λογής σειρήνες της εποχής. Αγωνιστείτε για μια Ελλάδα περήφανη, ευρωπαϊκή και σύγχρονη μα πάνω απ' όλα για μια Ελλάδα που ανήκει και πρέπει να ανήκει στους Έλληνες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Στέλιος Καραμπασάκης από τη Β΄ Περιφέρεια Αθήνας και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΑΣΑΚΗΣ (Β΄ Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε εκπρόσωπε της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, φίλοι και συνάδελφοι, από τις αρκετές χιλιάδες εφήβων που διατύπωσαν για τη Βουλή των Εφήβων τις διαπιστώσεις τους και τους προβληματισμούς τους σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στο χώρο του σχολείου τους, όπως και από το μεγάλο αριθμό προτάσεων που διατυπώθηκαν το προηγούμενο τριήμερο στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων προκύπτει ανεπιφύλακτα το συμπέρασμα ότι ο θεσμός της εκπαίδευσης παρουσιάζει πολλά προβλήματα.

Δεν θα μπω στον κόπο να τα αναφέρω, καθώς έχουμε μάλλον βαρεθεί να τα ακούμε, ενώ ήδη έχουν διατυπωθεί σαφέστατα στη σύνθεση κειμένων και στα πρακτικά της επιτροπής.

Αυτό που προκαλεί εντύπωση είναι ότι δεκάδες έφηβοι διατυπώνουν παράπονα για τους καθηγητές τους, παράπονα για συμπεριφορά αυταρχική, εγωιστική και εν τέλει αντιπαιδαγωγική. Επίσης παράπονα για μη ανταπόκριση των καθηγητών στα σχολικά τους καθήκοντα και έλλειψη γνώσεων και για ανεπαρκή διδασκαλία. Παράπονα που θα πρέπει όλους να μας προβληματίσουν ιδιαίτερα, καθ' ότι οι καθηγητές είναι οι βασικοί συντελεστές της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Χωρίς εργαστήρια και εποπτικά μέσα μάθημα μπορεί να γίνει. Χωρίς καλογραμμένα βιβλία επίσης, αν και με σχετική δυσκολία. Χωρίς καθηγητές όμως είναι αδύνατον να γίνει μάθημα.

Τι φταίει γι' αυτό το φαινόμενο. Τόσο ανίκανοι είναι πια οι καθηγητές των Ενιαίων Λυκείων, των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων, των Γυμνασίων, που δεν μπορούν να κάνουν ένα μάθημα της προκοπής; Άραγε είναι σαδιστές και διασκεδάζουν βλέποντάς μας να ταλαιπωρούμαστε στο σχολικό στίβο εξαιτίας τους; Μήπως, τελικά, είναι στη φύση τους και όσες Επετηρίδες και αν καταργηθούν, όσοι αμφιβόλου αποτελεσματικότητας διαγωνισμοί και αν καθιερωθούν, όσες φορές και αν γίνει πράξη η αξιολόγησή τους και η συνεχής επιμόρφωσή τους, η κατάσταση είναι καταδικασμένη σε στασιμότητα; Φυσικά και όχι. Όπως ακριβώς λέμε ότι δεν υπάρχουν καλοί και κακοί μαθητές, εννοώντας ότι δεν μπορούμε να βάζουμε στάμπες στους μαθητές, αφού όλοι έχουν μία κλίση, ένα ταλέντο, μία μοναδική ικανότητα, έτσι μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι δεν μπορούν να υπάρχουν κακοί και καλοί καθηγητές. Ας μην ξεχνάμε ότι δεν είμαστε μόνο εμείς "θύματα" του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και οι καθηγητές μας.

Η αλήθεια είναι ότι οι περισσότεροι καθηγητές δεν έ-

χουν κίνητρα οικονομικά, ούτε πολύ περισσότερο ηθικά να δώσουν όλο τους τον ενθουσιασμό στο επάγγελμά τους. Από τη στιγμή που αντιμετωπίζονται από την πολιτεία ως απλοί δημόσιοι υπάλληλοι, είναι λογικό και αναμενόμενο να αποκτούν και τη νοοτροπία του δημοσίου υπαλλήλου, που, ε, ξέρουμε ποια είναι. Αυτό που τους λείπει όμως σε πολλές, θα έλεγα στις περισσότερες περιπτώσεις, είναι η αρμονική συνεργασία με τους μαθητές. Η αλήθεια είναι ότι ανάμεσα στους μαθητές και στους καθηγητές υπάρχει ένας ακήρυχτος πόλεμος, λες και ο ένας είναι ο φυσικός εχθρός του άλλου, λες και ο ένας δεν έχει ανάγκη τον άλλον. Ας το παραδεχτούμε λοιπόν όλοι. Όσο δεν υπάρχει συνδετικός κρίκος ανάμεσα στους καθηγητές και στους μαθητές, όσο οι μαθητές μετατρέπουν ορισμένες ώρες μαθήματος σε ώρες για πλάκα και «χαβαλέ», όσο εξακολουθούμε να χαιρόμαστε όταν έχουμε κενή ώρα, αντί να ανησυχούμε για το αν συνέβη κάτι σοβαρό στον καθηγητή μας, όσο η μία πλευρά θα συνεχίζει να αντιμετωπίζει με δυσπιστία και επιφύλαξη την άλλη, τόσο παράπονα για το θεσμό της εκπαίδευσης και του σχολείου θα εξακολουθούν να διατυπώνονται. Αν θέλουμε να βελτιώσουμε την εκπαίδευση που μας παρέχεται, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας αυτόν τον παράγοντα πρώτα. Όλα τα άλλα έπονται.

Για όλους αυτούς τους λόγους και γνωρίζοντας ότι απευθύνομαι σε άτομα με ανοιχτό μυαλό, προσκαλώ όλους τους έφηβους βουλευτές και όλους όσους φοιτούν σε γυμνάσια, λύκεια και ΤΕΕ να αναπτύξουν αυτή τη σχέση ανάμεσα στους ίδιους και τους καθηγητές τους.

Το Σεπτέμβρη με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, ας προσπαθήσουμε να γνωρίζουμε καλύτερα η μια πλευρά την άλλη. Αν έχουμε να διατυπώσουμε παράπονα για κάποιο συγκεκριμένο καθηγητή, όπως συχνά συμβαίνει, ας καταφύγουμε στο διάλογο με τον ίδιο, αντί να προβαίνουμε αμέσως σε διαμαρτυρίες στο διευθυντή του σχολείου. Συχνά είναι πολύ πιο αποτελεσματικό. Ας σταματήσουμε να μετατρέπουμε ώρες μαθήματος σε ώρες του παιδιού. Είναι προς όφελός μας. Ας κάνουμε εμείς αυτό το πρώτο βήμα, για να διακοπεί αυτή η ασταμάτητη “πάλη” και να αναπτυχθεί ανάμεσα στις δύο πλευρές η συνεργασία και η εμπιστοσύνη.

Επαναλαμβάνω για μία ακόμη φορά ότι για την παροχή ποιοτικότερης διδασκαλίας από μέρους των καθηγητών μας είναι αυτή η σχέση. Όταν αυτή αναπτυχθεί, το σχολείο θα πάψει να είναι ένας χώρος βαρετός και ανούσιος. Θα αποκτήσει, επιτέλους, το δικό του νόημα και τη δική του διάσταση, κάτι που το επιζητούμε, νομίζω, όλοι. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κυρία Μαρία Καρβελά από την Α΄ Περιφέρεια της Αθήνας και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΒΕΛΑ (Α΄ Περιφέρεια Αθήνας):

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, κυρίες και κύριοι, συμμετείχα στις διεργασίες της Επιτροπής των Κοινωνικών Υποθέσεων, όπου ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στα κοινωνικά προβλήματα, όπως τα ναρκωτικά, ο ρατσισμός, η βία και η εγκληματικότητα, πάντα σε συνάρτηση με τις ανησυχίες και τις αντιλήψεις τομέων για την καταστολή τους.

Πολλές προτάσεις διατυπώθηκαν, δόθηκαν πάρα πολλές λύσεις αν και κατά την άποψή μου ένα είναι το κλειδί για την εξάλειψή του. Η σημερινή νεολαία έρχεται αντιμέτωπη με δεκάδες αρνητικά φορτισμένους θεσμούς, πράγμα για το οποίο υπαίτιοι είναι οι προκάτοχοί μας.

Πώς μας ζητάτε να ανεβάσουμε την Ελλάδα ένα σκαλοπάτι πιο κοντά στο βάθρο της εξέλιξης και της ευμάρειας από τη στιγμή που εσείς οι ίδιοι δεν μας έχετε διδάξει πώς θα το επιτύχουμε; Η κοινωνία δεν μας παρέχει υγιή πρότυπα και ηθικές αξίες στις οποίες θα στηριχθούμε για να δημιουργήσουμε. Μην ξεχνάτε πως θα θερίσετε ό,τι σπείρατε. Εάν αντί καρπών μαζέψετε αγκάθια δεν θα φταίμε εμείς γι' αυτό.

Ξυπνήσατε ποτέ μέσα στον ύπνο σας ιδρωμένοι επειδή βλέπατε εφιάλτες με αιμοσταγείς φονιάδες που έμπηγαν το μαχαίρι στα στήθη πεντάχρονων, που έριχναν βόμβες στις κούνιες των μωρών και σκότωναν με το αυτόματο μαθητές που πήγαιναν στο σχολείο τους δίχως έλεος, δίχως οίκτο μένοντας ανέπαφοι από τις παιδικές κραυγές; Πολύ αμφιβάλλω!

Το μόνο που μπορεί να κινήσει την προσοχή σας είναι η πτώση του δείκτη της Σοφοκλέους. Το μόνο που σας ενδιαφέρει, είναι νούμερα συνοδευόμενα από αμέτρητα μηδενικά. Σας έχει κυριεύσει ο υλισμός και ο καταναλωτισμός. Κοιτάζετε μόνο το περιτύλιγμα και αδιαφορείτε για το περιεχόμενο προωθώντας έτσι τον κοινωνικό ρατσισμό.

Οι λέξεις “προσωπικότητα” και “ήθος” υπάρχουν πλέον μόνο στα λεξικά. Κρίνουμε τους ανθρώπους όλοι μας -ναι, όλοι μας, ακόμη και εμείς οι νέοι- καθώς τοιούτου διδασκάλου τηλικούτοι και οι μαθηταί, σύμφωνα με ένα πρότυπο και κατακρίνουμε όσους είναι διαφορετικοί, τους αλλόθρησκους, τους αλλοεθνείς, αυτούς που αποκλίνουν έστω και λίγο απ' αυτό. Φοβόμαστε τη διαφορά, αλλά ξεχνάμε πως αυτή είναι η γροθιά στη μονοτονία της ζωής μας.

Παρ' όλα αυτά, θα ήθελα κάποιος να μου υποδείξει επιτέλους ποιό είναι αυτό το πρότυπο βάσει του οποίου οι άνθρωποι κατατάσσονται σε κατώτερους και ανώτερους. Μήπως αξίζει λιγότερο ο άσχημος από τον όμορφο ή ο κοντός από τον ψηλό; Θέλετε εν ολίγοις να με πείσετε πως αν ήμουν έγχρωμη δεν θα είχα δικαίωμα στη ζωή; Δυστυχώς όποιος επιζητεί την τελειότητα καθώς αυτή είναι ανέφικτη και πλάσματική.

Θα ήταν τραγικό λάθος να παραλείψω άλλο ένα σημαντικό-

κό απότοκο της σημερινής μας εμπάθειας και μνησικακίας. Στη χθεσινή μας συνεδρίαση, ζήτησα το λόγο να αναφερθώ στην αδιάλειπτη βία που προβάλλουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ισχυριζόμενη πως είναι ένας από τους κύριους παράγοντες της έντονης έξαρσης της εγκληματικότητας. Στην κατηγορία, όμως, αυτή ελαφρυντικό έδωσε μια άλλη τραγική διαπίστωση. Η κοινωνία στην οποία μεγαλώνω εγώ και οι συνομήλικοί μου είναι πολύ πιο αποτρόπαια και φρικιαστική από οποιοδήποτε τηλεοπτικό μακελειό. Αν εσείς οι ενήλικοι είτε πολιτικοί ονομάζεστε, είτε γονείς, είτε εκπαιδευτικοί, θέλετε η νέα γενιά να καρποφορήσει, θα πρέπει να συνεργαστείτε.

Ζητήστε μας να προσπαθήσουμε να σας κατανοήσουμε, αλλά όχι να ασπαστούμε και τις απόψεις σας. Έχουμε προσωπικότητα, ιδέες και λόγο. Είμαστε η συνέχεια της Ελλάδας. Είμαστε αυτοί που θα πάρουν τη σκυτάλη από εκεί που εσείς θα σταματήσετε. Δείξτε μας εμπιστοσύνη και εμείς δεν θα σας διαψεύσουμε. Μπορεί να μας κατηγορείτε ως ηθοποιούς, αλλά ξεχνάτε πως στη σημερινή κοινωνία το μόνο που μας μένει, είναι να ονειρευόμαστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Γιώργος Κασσιμάτης από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας και από την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΓΩΡΓΟΣ ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ (Β΄ Περιφέρεια Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τη δυνατότητα που μας παρέχετε να εκφράσουμε και να συζητήσουμε τα προβλήματά μας και γιατί όχι και να τα επιλύσουμε.

Ερχόμενος εδώ στην Ε΄ Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων, είχα σαν στόχο να μιλήσω για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς, τα άτομα με ειδικές ανάγκες σε μια προσπάθεια να ευαισθητοποιήσω την κοινή γνώμη. Παράλληλα όμως, να δώσω φωνή σε όλα αυτά τα άτομα που ζουν στο περιθώριο εξ αιτίας της ανύπαρκτης υποδομής από μεριάς του κράτους.

Βρέθηκα στην Επιτροπή Οικονομικών και Περιβάλλοντος. Παρ' όλα αυτά, όμως, δεν σκοπεύω να χάσω την ευκαιρία να αναφερθώ στα ιδιαίτερα προβλήματά μας. Έτσι, λοιπόν, θα προσεγγίσω την οικονομική πλευρά αυτού του πολυδιάστατου ζητήματος.

Εμείς, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, ή άτομα με ειδικές δεξιότητες, όπως αρέσκονται να μας αποκαλούν οι πολιτικοί μόνο κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, της περιόδου, δηλαδή, που θυμούνται τα προβλήματά μας, βιώνουμε πολύ έντονα τις επιπτώσεις των οικονομικών αποφάσεων των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Συγκεκριμένα στο σχολείο που φοιτώ, το Ειδικό

Γυμνάσιο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών, το ένα από τα δυο ολόκληρου του λεκανοπεδίου, αντιμετωπίζουμε πολλά λειτουργικά προβλήματα οικονομικής φύσεως, προβλήματα τέτοια που παρεμποδίζουν τη διαδικασία της μάθησης.

Για παράδειγμα, ελλείπει οικονομικών πόρων, κάθε χρόνο το βοηθητικό προσωπικό αργεί να προσληφθεί. Και όταν αυτό γίνεται, οι οκτάμηνες συμβάσεις που συνάπτονται, έχουν ως συνέπεια το χάσιμο σχολικών ωρών τόσο στην αρχή της σχολικής χρονιάς, όσο και στο τέλος αυτής.

Έτσι δημιουργείται ένα τεράστιο χάσμα στην κάλυψη της σχολικής ύλης. Αυτό το πρόβλημα γίνεται ακόμη μεγαλύτερο τώρα με τις πανελλήνιες εξετάσεις, όπου πρέπει η Β΄ και η Γ΄ Λυκείου να διαγωνιστούν σε ύλη, η οποία έχει διδαχθεί στα γρήγορα.

Το σχολείο μου αντιμετωπίζει επιπλέον οικονομικά προβλήματα τόσο έντονα, ώστε να απειλούμαστε ακόμη και με έξωση. Όπως καταλαβαίνετε, λοιπόν, όλες αυτές οι θεωρίες περί ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών είναι αδύνατον να εφαρμοστούν, τη στιγμή που κολλάμε σε απλά λειτουργικά προβλήματα, που πηγάζουν από ανεπάρκεια οικονομικής φύσεως.

Οφείλουν, λοιπόν, οι αρμόδιοι φορείς να συνειδητοποιήσουν ότι το σχολικό έτος διαρκεί δέκα μήνες και για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Και έτσι να προσλάβουν βοηθητικό προσωπικό, αν όχι μόνιμο, τουλάχιστον με δεκάμηνες συμβάσεις, δηλαδή για όλο το σχολικό έτος.

Επιπλέον, όλοι ξέρουμε τις διαστάσεις του προβλήματος της ανεργίας. Βλέπουμε, όμως, για μια ακόμη φορά ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες το βιώνουν σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό. Αυτό συμβαίνει κυρίως, γιατί το ποσοστό υποχρεωτικού διορισμού είναι ιδιαίτερα χαμηλό. Γι' αυτό το κράτος θα πρέπει να το αυξήσει, λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν έχουμε ίδιες δυνατότητες και ίδιες ευκαιρίες στην αγορά εργασίας.

Πρώτα απ' όλα, όμως, το Υπουργείο Οικονομικών οφείλει να δώσει οικονομικά κίνητρα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, ώστε να βοηθηθούμε ακόμη περισσότερο στην ένταξή μας στο χώρο εργασίας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι τα παραπάνω προβλήματα μοιάζουν τριτοκοσμικά και δεν αρμόζουν σε μια χώρα, που θέλει να λέγεται ευρωπαϊκή.

Με βάση όσα προείπα, θα ήθελα να σας ζητήσω να σκεφθείτε κριτικά το παρακάτω ερώτημα: Πιστεύετε ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες στην Ελλάδα βρίσκονται στην ίδια μοίρα με αυτά των άλλων ευρωπαϊκών χωρών;

Ευχαριστώ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κατσάμπη από την Αυστραλία και από

την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχει το λόγο.
(Χειροκροτήματα)

MARIA ΚΑΤΣΑΜΠΗ (Αυστραλία): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είμαι μια από τους τους τέσσερις εκπροσώπους από την Αυστραλία. Σας ευχαριστώ για τη μεγάλη τιμή και ευκαιρία να ακουστεί η φωνή των Αυστραλών Ελλήνων μαθητών εδώ μέσα, στην Αίθουσα της Βουλής των Ελλήνων. Όπως θα ακούτε, μιλάω τα ελληνικά κάπως αλλοιωτικά. Ελπίζω να με κατανοήσετε, γιατί εγώ θα κάνω ό,τι μπορώ για να είμαι κατανοητή.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως ανέφερα και χθες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, στην Αυστραλία έχουμε παραπάνω από μισό εκατομμύριο Έλληνες της πρώτης, της δεύτερης, της τρίτης ακόμη και της τέταρτης γενιάς. Τέταρτη γενιά σημαίνει παιδιά όχι μόνο από γονείς που γεννήθηκαν στην Αυστραλία, αλλά και από γιαγιάδες και παππούδες γεννημένους στην Αυστραλία.

Είναι αλήθεια ότι ένας μικρός αριθμός από αυτούς έχει ξεχάσει τις ρίζες του. Οι περισσότεροι, όμως, είμαστε περήφανοι και μιλάμε τα ελληνικά, μερικοί λίγο και άλλοι πολύ, μερικοί με δυσκολία και άλλοι άπταιστα. Δυστυχώς, τον τελευταίο καιρό, ο αριθμός των μαθητών και φοιτητών που μαθαίνουν ελληνικά όλο και λιγοστεύει. Αυτό, συνάδελφοι, είναι ένα από τα προβλήματα της ελληνικής παροικίας στην Αυστραλία.

Γιατί η γλώσσα είναι ο θύλακας του πολιτισμού. Για να εξαπλώσουμε τον ελληνικό πολιτισμό στην Αυστραλία χρειάζεται να εξαπλώσουμε πρώτα την ελληνική γλώσσα. Αυτή είναι η μεγαλύτερη πρόκληση για την ελληνική παροικία στην Αυστραλία.

Ευχαριστούμε το ελληνικό κράτος για τη μεγάλη βοήθεια που μας δίνει με το να στέλνει δασκάλους, καθηγητές και βιβλία στα σχολεία μας.

Συνάδελφοι, χάρηκα πολύ χθες, όταν η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων δέχθηκε ομόφωνα την πρότασή μου για επιπλέον βοήθεια. Είναι καιρός να χειριστούμε την καινούρια τεχνολογία, τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τα CD-ROM, το διαδίκτυο, τη δορυφορική τηλεόραση και τη ραδιοφωνία για να βοηθήσουν στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και στην εξάπλωση του ελληνικού πολιτισμού.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε βέβαιοι ότι το ελληνικό κράτος θα σταθεί δίπλα μας, γιατί η ελληνική παροικία της Αυστραλίας είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνισμού. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, σ' αυτό το σημείο θα κάνουμε μία διακοπή και θα επανέλθουμε στις 12.15'.

(Δ Ι Α Κ Ο Π Η)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, συνεχίζεται η συνεδρίασή μας.

Ο Γιώργος Κοιλάκος από την Β' Περιφέρεια Πειραιά από την Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, έχει το λόγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΙΛΑΚΟΣ (Β' Περιφέρεια Πειραιά-1ο Ενιαίο Λύκειο Δραπετσώνας): Αξιότιμε κυριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Αρχηγοί των Κομμάτων, αγαπητέ μας ή καλύτερα αγαπημένη κύριε Σαμαράκη, αξιότιμοι κυριοι Βουλευτες και λοιποί προσκεκλημένοι, αγαπητοί συνάδελφοι.

Προέρχομαι απο μία νευραλγική περιοχή της πατρίδας μας, τον Πειραιά. Όλοι γνωρίζουμε πως είναι το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας απο όπου μετακινούνται ατμοπλοϊκά χιλιάδες άνθρωποι τόσο Έλληνες όσο και ξένοι. Καταλαβαίνετε λοιπόν την τεράστια σημασία του απο τουριστική και εμπορική άποψη.

Όμως τούτο το λιμάνι αυτός ο χώρος διακίνησης τόσων ανθρώπων και αγαθών, δεν παρουσιάζει την πλέον ιδανική εικόνα, ούτε εξυπηρετεί όλους τους σκοπούς για τους οποίους έχει δημιουργηθεί. Οι δρόμοι που το περιβάλλουν δεν διευκολύνουν την αυξημένη ροή αυτοκινήτων, όχι μόνο τις ώρες αιχμής, αλλά και κατά τις ημέρες των εξόδων όπου για να διανύσεις μερικά χιλιόμετρα χρειάζεται πολύ ώρα και ατελείωτη υπομονή. Νταλίκες με εμπορεύματα, φορτηγά, Ι.Χ. που οδεύουν από και προς το λιμάνι, δημιουργούν το αδιαχώρητο. Αν σε αυτά προστεθούν τα αστικά λεωφορεία που εξυπηρετούν τις γύρω περιοχές και τα TAXI, η κατάσταση γίνεται αφόρητη κυρίως κατά τους θερινούς μήνες.

Ένα, επίσης, σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει το λιμάνι είναι η έλλειψη κάποιων χώρων, όπου οι επιβάτες θα μπορούν να κάθονται σε περίπτωση καθυστέρησης των πλοίων, οι δε τουαλέτες είναι από ανεπαρκείς έως ανύπαρκτες.

Το Λιμενικό, αν και κάνει ηρωικές προσπάθειες, όταν έχουμε μαζικές αναχωρήσεις, δυσκολεύεται να βάλει σε τάξη τα πλήθη των επιβατών, που συχνά ποδοπατούνται.

Αλλά και τα οχήματα που κατακλύζουν τις προβλήτες, τα μικροατυχήματα και οι διαπληκτισμοί δεν λείπουν. Το πρόβλημα μεγεθύνεται από ορισμένους ασυνείδητους πράκτορες, οι οποίοι εκδίδουν υπεράριθμα εισιτήρια, με τελικό αποτέλεσμα τα πλοία να ταξιδεύουν με περισσότερους επιβάτες απ' αυτούς που προβλέπει ο κανονισμός και η ασφάλεια.

Η καθαριότητα του λιμανιού, των γύρω δρόμων και των χώρων είναι κάτι στο οποίο πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή. Αρχίζοντας από τον Άγιο Διονύση, εκείνο που προκαλεί άσχημη εντύπωση είναι κάποια εγκαταλελειμμένα κτήρια αποθηκών του Τελωνείου. Τα σκουπίδια είναι πολλά και το σημείο έρημο και αφύλακτο. Αλλά και τα πεζοδρόμια της Ακτής Κονδύλη προς τη μεριά του λιμανιού δεν βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση από άποψη καθαριότητας. Φθάνο-

ντας στην Πλατεία Καραϊσκάκη η κατάσταση γίνεται απελπιστική. Σκηνή εγκατάλειψης, στέκι περιθωριακών. Όσο για το άγαλμα του Καραϊσκάκη, αυτού του μεγάλου ήρωα του '21 είναι μόνιμα λουσμένο από ακαθαρσίες πουλιών.

Τέλος, το κτίριο του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς στον Άγιο Νικόλαο χρησιμοποιείται μόνο ως εκθεσιακό κέντρο. Τον υπόλοιπο χρόνο παραμένει σκοτεινό, χωρίς την πρέπουσα συντήρηση, αναξιοποίητο. Αυτό μαζί με το παρκάκι του, φοβάσαι να τα πλησιάσεις, γιατί δεν υπάρχει επαρκής φωτισμός και φύλαξη.

Τα βουλωμένα φρεάτια, κυρίως την περίοδο των βροχών, συμπληρώνουν το σκηνικό. Δρόμοι που πλημμυρίζουν, σκουπίδια από την αγορά που ταξιδεύουν, αγανακτισμένοι οδηγοί. Αν σ' αυτά προσθέσουμε τα γεμάτα βούρκο νερά του λιμανιού, τα οποία αναδύουν μια απαίσια οσμή, κάθε φορά που αναχωρεί κάποιο πλοίο, αντιλαμβάνομαστε το μέγεθος του προβλήματος.

Είναι λοιπόν αναγκαίο και μάλιστα ενόψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, να ληφθούν ορισμένα μέτρα και να γίνουν εκείνα τα έργα που θα αναδείξουν το ευρωπαϊκό πρόσωπο της Ελλάδας και θα συμβάλουν στην ανάπτυξη του τουρισμού και του εμπορίου, όπως καθαριότητα, καλός φωτισμός, φύλαξη των απομονωμένων σημείων του λιμανιού, οργανωμένες πιάτσες ταξί, αυστηρός έλεγχος της διακίνησης επιβατών και οχημάτων.

Επιπλέον, χρειάζεται να γίνει κάτι για τον καθαρισμό των υδάτων και επιτέλους κάτι για τον περίφημο πύργο του Πειραιά, που στέκει άδειος, ανεκμετάλλετος, μισοτελειωμένος, κοιτώντας απειλητικά προς την είσοδο του λιμανιού.

Ας προσπαθήσουμε όλοι να γίνει το λιμάνι του Πειραιά, που με τόση αγάπη τραγουδησε γι' αυτό η αξέχαστη Μελίνα Μερκούρη, πραγματικά πρώτο, καμάρι δικό μας, στολίδι της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Κοκοράκη από το Νομό Βοιωτίας και από την Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΟΡΑΚΗ (Νομός Βοιωτίας-Ενιαίο Λύκειο Αλιάρτου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, αξιότιμοι Βουλευτές, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δόθηκε να ανέβω σε αυτό το Βήμα και να εκφράσω ελεύθερα τις απόψεις μου.

Βλέποντας καθημερινά την εθνική μας ταυτότητα να αλοιώνεται, να χάνει τον ουσιαστικό και γνήσιο χαρακτήρα της, θα ήθελα να ασχοληθώ με το φαινόμενο της ξενομανίας, η οποία απειλεί την ιδιαίτερη πολιτιστική και εθνική φυσιογνωμία μας.

Προτιμούμε όλοι τα ξένα καταναλωτικά προϊόντα, αν και αυτά τις περισσότερες φορές μας ξεγελούν. Μόλις πριν από πέντε μήνες ανακάλυψα πως ένα υποτιθέμενο ξένο προϊόν, που παρουσιάζεται καθημερινά στις διαφημίσεις με ξένη ονομασία, δεν είναι παρά ένα ελληνικό προϊόν, που παράγεται ακόμα και στο χωριό μου, την Αλιάρτο.

Το χειρότερο επακόλουθο της ξενομανίας πιστεύω ότι είναι η περιφρόνηση της γλώσσας μας, των ηθών και εθίμων, τα οποία αντικαθιστούμε με ξένα, κάλπικα πρότυπα, ή αλλιώς αντιπρότυπα.

Διασκεδάζουμε, ακούγοντας και χορεύοντας ξένους ρυθμούς και χαρακτηρίζουμε ως οπισθοδρομικούς εκείνους που προσπαθούν να διατηρήσουν ζωντανή την ελληνική μουσική παράδοση. Επικοινωνούμε με ξένες λέξεις και φράσεις, παρ' όλο που η ελληνική γλώσσα με το πλούσιο λεξιλόγιό της είναι από τις τελειότερες του κόσμου.

Οι περισσότεροι νέοι γοητεύονται με τη σκέψη αποδημίας για σπουδές, ή για αναψυχή. Τι περισσότερο έχουν να προσφέρουν τα ξένα πανεπιστήμια από τη στιγμή που όλες οι επιστήμες έχουν τις βάσεις τους στην ελληνική ιστορία;

Ίσως να μη θυμόμαστε ότι εμείς ήμασταν εκείνοι που δώσαμε στους περισσότερους ξένους λαούς τα φώτα, καθώς όταν εκείνοι κατοικούσαν ακόμα στις σπηλιές, οι Έλληνες έτρωγαν με χρυσά κουτάλια, είχαν ήδη δημιουργήσει τον πολιτισμό τους.

Γιατί λοιπόν να απορρίπτουμε οτιδήποτε φέρει την ελληνική σφραγίδα και να στεκόμαστε έκθαμβοι μπροστά στο δήθεν μεγαλείο των ξένων πολιτισμών; Γιατί να χάνουμε μερα με τη μέρα την ιδιαιτερότητά μας ως λαός και να γινόμαστε ένα με τους άβουλους λαούς; Γιατί να επιτρέπουμε να αφυδατώνεται η πνευματική ζωή του τόπου μας;

Μπορεί τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να συμβάλουν στη διαρκή αναζωογόνηση της ξενομανίας, μέσω κυρίως των διαφημίσεων που μας ωθούν στον υπερκαταναλωτισμό, όμως πιστεύω πως ο πολίτης με ακέραιη συνείδηση δεν φέρεται με επιπολαιότητα. Αγωνίζεται συνεχώς με νύχια και με δόντια για την καταπολέμηση της ξενομανίας ώστε να διαιωνίσει την πολιτισμική παράδοση της χώρας του.

Συχνά λέμε πως ένα χελιδόνι δεν φέρνει την άνοιξη. Όμως, αυτό δεν μας θυμίζει κάτι απο την άνοιξη; Γιατί λοιπόν να πιστεύουμε πως κάθε ατομική προσπάθεια οδηγεί σε αδιέξοδο; Μήπως εξ' αιτίας της οικουμενικής πληροφόρησης έχουμε ισοπεδώσει την ιδιομορφία μας, τη γνησιότητά μας ως λαός;

Οι κίνδυνοι που μπορεί να προέλθουν απο την ξενομανία είναι πολλοί και ύπουλοι, όμως οι προτάσεις δεν μπορεί να είναι ακραίες, όπως η απαγόρευση εισαγωγής στη χώρα μας αγαθών, καθώς κατοικούμε πλέον στο παλάτι του 2000 και έχουμε ως συγκάτοικους τη ραγδαία τεχνολογική πρόοδο και την οικουμενικότητα της πληροφόρησης.

Προτείνω, λοιπόν, ο καθένας από εμάς πρώτα ατομικά και έπειτα συλλογικά να περιπλανηθεί με ενδιαφέρον στα σοκάκια του πολιτισμού μας, σύμφωνα με την κριτική του ικανότητα, κυρίως μέσα από την ιστορία που δυστυχώς έχει αποδειχθεί ως το πιο ανιαρό και ανούσιο μάθημα στα σχολεία, εξαιτίας του λανθασμένου τρόπου διδασκαλίας.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο θα πρέπει να βρεθεί μία νέα μέθοδος διδασκαλίας του μαθήματος της ιστορίας που να είναι ικανή να τραβήξει την προσοχή και το ενδιαφέρον των νέων, ώστε να δουν με άλλο μάτι την ένδοξη ιστορία τους και να την καταστήσουν ζωντανή πραγματικότητα.

Θα πρέπει επίσης να υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ ξένων και ελληνικών προϊόντων, έτσι ώστε τα ελληνικά προϊόντα να εκτοπίσουν τα ξένα, τουλάχιστον όσον αφορά την ελληνική αγορά.

Χρειάζεται να ιδρυθούν πανεπιστήμια που να προσελκύουν και να γοητεύουν τους νέους, πανεπιστήμια με καλύτερες προοπτικές, ώστε να ακολουθήσει η πνευματική καλλιέργεια και να επανορθώσουμε τις αξίες που έχουν πληγεί από την ξενομανία, ώστε να διυλίζουμε τα φθοροποιά στοιχεία των ξένων πολιτισμών και να συγκρατούμε μόνο τα καλά και ευεργετικά.

Δεν θα πρέπει, όμως, να στεκόμαστε μόνο στο ένδοξο παρελθόν, αλλά θα πρέπει κυρίως να οραματιζόμαστε και να κάνουμε πράξη το ενδοξότερο μέλλον μας.

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί οι Έλληνες της Κύπρου και του απόδημου ελληνισμού είναι ικανοί και πρόθυμοι να χύσουν ακόμα και το αίμα τους για το μεγαλείο της ελληνικής εθνικής ταυτότητας; Γιατί ξέρουν τι σημαίνει να είσαι Έλληνας και είναι υπερήφανοι γι' αυτό.

Γιατί εμείς λοιπόν που απολαμβάνουμε το χρώμα της ελληνικής γης να περιφρονούμε τόσο την εθνική μας ταυτότητα; Το πρόβλημα λοιπόν δεν προέρχεται αποκλειστικά από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά το δημιουργούμε εμείς οι Έλληνες που δεν έχουμε βαθιά χαραγμένη μέσα μας τη φωτισμένη επιγραφή του Έλληνα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο κ. Λουκιανός Κοροβέσης από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας.

(Χειροκροτήματα)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ (Β' Αθήνας -Πειραματικό Ενιαίο Λύκειο Βαρβακείου Σχολής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής και της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί φίλοι, ονομάζομαι Κοροβέσης Λουκιανός, μέλος της 5ης συνόδου και φοιτώ στο Βαρβάκειο Πειραματικό Λύκειο Αθηνών.

Εν συντομία και σεβόμενος τον πολύτιμο χρόνο μου και των λοιπών ομιλητών, θα αναφερθώ σε ένα θέμα το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο διχογνωμίας στη σύνοδο

Αναντίρρητο γεγονός αποτελεί η συνεχής εισροή αλλοδαπών τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, ιδίως από την γειτονική Αλβανία, όσο και η μαζική εθνική υστερία που τείνει να λάβει τη μορφή επιδημίας. Οι παρεμβατικές συμπεριφορές των ανθρώπων αυτών που διογκώνονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημιουργούν τις ομάδες των εξαθλιωμένων πολιτών, που φθάνουν πολλές φορές σε ακραίες συμπεριφορές, η δράση δημιουργεί την αντίδραση και το γνωστό "η κότα έκανε το αυτό, ή το αυγό την κότα;", έχει γίνει αντικείμενο αλληπάλληλων συζητήσεων, τοποθετήσεων και αντεγκλίσεων.

Πριν το εκκολαπτόμενο αυγό το φιδιού γίνει φίδι, θα πρέπει να δούμε αντικειμενικότερα την όλη κατάσταση και με περισσότερη ψυχραιμία.

Οι άνθρωποι αυτοί, όπως και οι Έλληνες στα χρόνια της μετανάστευσης, πίστεψαν σε μια δεύτερη γη της επαγγελίας. Ηρθαν εδώ, προσβλέποντας σε μια καλύτερη ζωή. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι ελληνικό, αλλά ευρωπαϊκό και σύμφωνα με μελέτες για την περαιτέρω οικονομική άνοδο της Ευρώπης, χρειάζονται 12% περισσότεροι ξένοι από αυτούς που ήδη υπάρχουν.

Αρχικά εμείς, όπως και οι λοιποί ευρωπαίοι τους δεχθήκαμε, προκειμένου να ανταποκριθούν στην αυξημένη ζήτηση σε εργατικά χέρια και κυρίως σε εργασίες τις οποίες δεν καταδεχόμαστε.

Όμως, ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός τους σε συνδυασμό με τη μείωση γενικότερα των πάσης φύσεως θέσεων εργασίας τους τοποθέτησε στο μάτι του κυκλώνα. Και ενώ παρατηρούνται φαινόμενα, όπως αιτήματα ολόκληρων περιοχών για τη μη δίωξή τους προκειμένου να συμμετάσχουν στη συγκομιδή της χρονιάς, οι ίδιες αυτές περιοχές μετά την ολοκλήρωση της συγκομιδής εξεγείρονται προκειμένου να φύγουν οι ξένοι από την περιοχή τους. Τότε έχουμε τις γενικεύσεις και κατηγοριοποιήσεις. Φονιάδες, κακοποιοί οι Αλβανοί, τίμιοι εργατικοί οι λοιπών εθνικοτήτων. Θεωρώ, όμως, ότι η αλήθεια είναι κάπου στη μέση. Το επιχείρημα ότι οι Αλβανοί μας παίρνουν τις δουλειές είναι ψευδεπίγραφο, καθώς οι Έλληνες Ασφαλώς και ενέχονται σε εγκλήματα ζωής και περιουσίας, όμως η καλύτερη αστυνόμευση και η καταγραφή όσων μπαίνουν στη χώρα μας θα μπορούσε να περιορίσει την κατάσταση και να δημιουργήσει συνθήκες ασφάλειας για τους γηγενείς. Η καλύτερη αντιμετώπιση των ανθρώπων αυτών από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα έχει σαν αποτέλεσμα να μην αντιμετωπίζονται σαν παιδιά ενός κατώτερου θεού, αλλά σαν άνθρωποι που έχουν δικαίωμα για μια θέση στον ήλιο. Εκτός αυτού δεν μπορούμε να ζούμε σε γκέτο χωρισμένοι σε καλούς, κακούς, τίμιους και άτιμους. Η μείξη δημιουργεί τον σπινθήρα και έχει παρατηρηθεί ότι από τις προσμειξίσεις λαών, πολιτισμών, εθίμων, έχουν παρα-

μας, αυτό των οικονομικών μεταναστών.

χθεί καταπληκτικοί πολιτισμοί που θαυμάζονται ως σήμερα. Η αποστροφή και η απόρριψή τους μόνο αρνητικά φαινόμενα αναπαράγει που πολλές φορές οδηγούν σε έκρυθμες και επικίνδυνες καταστάσεις και από τα δύο μέρη. Αν προσφέρουμε σε αυτούς τους ανθρώπους δουλειά με ασφάλεια και αξιοπρέπεια που δικαιούται κάθε άνθρωπος είναι βέβαιον ότι και την πατρίδα μας θα ενισχύσουμε και τους ίδιους θα βοηθήσουμε να ενταχθούν ομαλά στο κοινωνικό σύνολο.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πηνελόπη Κουμαντάνη από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου έχει το λόγο.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΟΥΜΑΝΤΑΝΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας-Ενιαίο Λύκειο Βόνιτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπημένε κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι σας απευθύνω τους πιο θερμούς μου χαιρετισμούς.

Το θέμα με το οποίο θα ήθελα να ασχοληθώ είναι η γεωργία και τα προβλήματα που αυτή αντιμετωπίζει. Η γεωργία αν και είναι ένας από τους πιο σημαντικούς παράγοντες της εθνικής οικονομίας, παρατηρείται ότι παραμελείται από το κράτος και υποβιβάζεται σαν επάγγελμα από τους Έλληνες. Έτσι στην Ελλάδα ένα ποσοστό 35% που συνεχώς μειώνεται ασχολείται με τη γεωργία. Βέβαια υπάρχουν κάποιοι λόγοι που αναγκάζουν τους Έλληνες να μην ακολουθούν το επάγγελμα του γεωργού και αυτοί είναι το υψηλό κόστος των μεθόδων καλλιεργειών, αλλά και η αλόγιστη χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων για την αύξηση της παραγωγής στη γεωργία που καταστρέφει το περιβάλλον και επιφέρει σοβαρά προβλήματα στην υγεία του ανθρώπου. Οι υψηλές τιμές των φυτοφαρμάκων που χρειάζονται για την παραγωγή, αν και τα γεωργικά προϊόντα πωλούνται πολύ φθηνά λόγω της ένταξης της Ελλάδος στην ΟΝΕ και, έτσι, της ομογενοποίησης των τιμών, καθώς επίσης και η αλλαζονική αγροτική πολιτική του κράτους. Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί είναι ανοργάνωτοι. Τα χωριά ερημώνονται βαθμιαία και, έτσι, έχουμε τη μείωση των εσόδων του κράτους από τη γεωργία.

Έπειτα ο σκληρός ανταγωνισμός πολυεθνικών και αγροτών, που οδηγεί πολλές φορές τους δεύτερους σε ακραίες πράξεις, όπως αποκλεισμοί εθνικών οδών και απόρριψη γεωργικών προϊόντων στις χωματερές ετησίως. Μεγάλο πρόβλημα δε αποτελούν τα υψηλά ενοίκια των γεωργικών εκτάσεων καθώς και η αγορά γεωργικών μηχανημάτων, αλλά και η έλλειψη γεοπόνων. Επιπροσθέτως, παρατηρείται κακή κατανομή της γεωργικής γης και καταπάτησή της από βιοτεχνίες και βιομηχανίες. Τα υψηλά χρέη των αγροτών που σαφώς τους οδηγούν σε απόγνωση και από την άλλη πλευρά οι αγρότες έχουν να αντιμετωπίσουν τους υψηλούς τόκους των δανείων της αγροτικής τράπεζας καθώς και τις

χαμηλές συντάξεις, αλλά και τις επιδοτήσεις οι οποίες είναι ανεπαρκείς. Και τέλος αλλά όχι λιγότερο σημαντικός παράγοντας είναι η άρνηση ενός μεγάλου ποσοστού να ασχοληθούν με τη γεωργία. Γι' αυτό παράγοντες οι οποίοι θα ήταν καλό να ληφθούν υπόψη για την άμβλυση των προαναφερθέντων προβλημάτων, είναι η συνεργασία πολιτείας με ειδικούς επιστήμονες για την εύρεση νέων τρόπων καλλιεργειών με χαμηλότερο κόστος παραγωγής, η απαγόρευση τοξικών λιπασμάτων, ο αυστηρός έλεγχος των φυτοφαρμάκων, καθώς και η χορήγησή τους με ειδική συνταγή από το γεωπόνο, αλλά και η μείωση των τιμών τους.

Επίσης, η πλήρης ενημέρωση των αγροτών για τη νέα τεχνολογία αλλά και η δημιουργία πανεπιστημίων στην ύπαιθρο για την ύπαρξη κουλτούρας και μόρφωσης των κατοίκων της οι οποίοι δεν θα αναγκάζονται να φεύγουν από τον τόπο τους για σπουδές. Είναι ευχή όλων μας οι νέοι να ζουν να σπουδάζουν και να εργάζονται στην περιοχή τους. Η καλύτερη και αποτελεσματικότερη οργάνωση των αγροτικών συνεταιρισμών, η μείωση των τιμών των ενοικίων των γεωργικών εκτάσεων, των μηχανημάτων και ο διορισμός γεωπόνων. Ο αναδασμός της αγροτικής γης καθώς και τα χαμηλότοκα δάνεια της ΑΤΕ. Επίσης, η άμεση και αποτελεσματική ρύθμιση των χρεών, οι πρόωρες και αυξημένες συντάξεις, οι πιο ικανοποιητικές επιδοτήσεις αλλά και η επιδότηση νέων προγραμμάτων και πιο δυναμικές καλλιέργειες. Η καλύτερη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των αγροτών από το ασφαλιστικό ταμείο του ΟΓΑ. Και τέλος, η χάραξη πολιτικής γραμμής για την παρότρυνση των γεωργών να καλλιεργούν προϊόντα που τώρα εισάγονται για τα οποία προσφέρεται το ελληνικό έδαφος και το κλίμα καθώς και η καλύτερη πολιτική για την εξαγωγή προϊόντων που τώρα οδηγούνται στις χωματερές.

Λαμβάνοντας αυτά τα μέτρα υπόψη πιστεύουμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού των αστικών κέντρων θα επιστρέψει στην ύπαιθρο και έτσι θα αυξηθεί το ποσοστό των γεωργών αφού και οι καιρικές συνθήκες στην Ελλάδα αν όχι όλες τις φορές, τις περισσότερες ευνοούν πολλές καλλιέργειες. Έτσι, τα έσοδα του κράτους θα αυξηθούν αλλά και το βιοτικό επίπεδο των γεωργών θα καλυτερεύσει καθώς και εμείς οι Έλληνες θα τρώμε πιο υγιεινά προϊόντα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Κουσαθανάς Ιωάννης-Μέγας από την Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου.

ΜΕΓΑΣ-ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΣΑΘΑΝΑΣ (Νομός Κυκλάδων-Ενιαίο Λύκειο Μυκόνου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω τη Βουλή των Ελλήνων που έδωσε σε μας τους νέους την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στον πετυχημένο θεσμό της Βουλής

των Εφήβων, που έχει καταξιωθεί στη συνείδηση της νεολαίας και θα αποτελέσει μία από τις σημαντικότερες εμπειρίες της μαθητικής μας ζωής.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα σε ένα νησί του Αιγαίου μικρό αλλά με παγκόσμια ακτινοβολία, τη Μύκονο. Αυτός είναι και ο λόγος που με οδήγησε να ασχοληθώ με το τεράστιο κεφάλαιο, τον τουρισμό που απασχολεί σήμερα έντονα τη διεθνή αγορά αφού συμβάλλει στη βελτίωση της οικονομίας όλων των χωρών που ασχολούνται με τον τουρισμό. Είναι, δηλαδή, μία επιχείρηση ανταλλαγής πληθυσμών με αθρόα εισροή συναλλάγματος από χώρα, σε χώρα.

Ο οικονομικός παράγων του τουρισμού όσον αφορά τη χώρα μας ενισχύει την οικονομία της όχι μόνο για την εισροή συναλλάγματος αλλά και με θέσεις εργασίας που καλύπτουν τον ευρύ τουριστικό τομέα.

Η Μύκονος κατατάσσεται σαν μία από τις μεγαλύτερες δυνάμεις στην Ελλάδα στο χώρο του τουρισμού. Είναι ένας πόλος έλξης για όλους τους τουρίστες και έχει καθιερωθεί πλέον ως ένα από τα καλύτερα τουριστικά θέρετρα στον παγκόσμιο τουριστικό στερέωμα. Από τη μία συνδυάζει το ευχάριστο μεσογειακό κλίμα, τις πεντακάθαρες θάλασσες και αμμουδιές της και από την άλλη ένα πλούσιο αρχαιολογικό χώρο, τη Δήλο με τα αθάνατα μνημεία του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Αυτός είναι και ο λόγος που τα τελευταία χρόνια η Μύκονος δέχεται την εισβολή χιλιάδων τουριστών που χρόνο με τον χρόνο γίνονται όλο και περισσότεροι. Δεν σημαίνει, όμως, αυτό ότι πρέπει να επαναπαυθούμε βλέποντας ως απλοί παρατηρητές αυτή την ανοδική πορεία της και λησμονώντας ότι στον τουρισμό, αν δεν προσφέρεις, δεν μπορείς να πάρεις, έναν άγραφο νόμο που εμείς στην Μύκονο εφαρμόζουμε πιστά. Και επισημαίνω ότι πρέπει να διατηρήσουμε την ομορφιά της Μυκόνου, να διαφυλάξουμε το περιβάλλον της, να κρατήσουμε την αρχιτεκτονική των προγόνων μας, να συνεχίσουμε να είμαστε ευγενείς και φιλόξενοι, να αναδείξουμε τα αρχαιολογικά μας μνημεία και να κρατήσουμε την εθνική και φυσική μας φυσιογνωμία.

Θα ήθελα και εγώ με τη δική μου παρέμβαση να αναφέρω ορισμένες επισημάνσεις τις οποίες διαπίστωσα ζώντας όλα αυτά τα χρόνια σε ένα τουριστικό τόπο, στη Μύκονο, βοηθώντας και εγώ με τις δικές μου μικρές δυνάμεις στην ποιοτική ανάπτυξη του τουρισμού μας.

Πρώτον, μέσω του ΕΟΤ πολλοί γνωρίζουμε ότι πηγάζει η τουριστική πολιτική της χώρας μας και θα πρέπει να δοθεί άμεση προτεραιότητα στις διεθνείς εκθέσεις τουρισμού με στόχο τη μεγαλύτερη και σωστότερη διαφήμιση της χώρας μας, με πιο εντυπωσιακή και ανανεωμένη προβολή στις ομορφιές του τόπου μας, γιατί ο ανταγωνισμός των άλλων τουριστικών προορισμών είναι άνισος και τεράστιος.

Δεύτερον, εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών του ΕΟΤ. Στελέχωση και μηχανοργάνωση των γραφείων του ΕΟΤ σε όλους τους νομούς της χώρας μας

και επιπλέον ίδρυση γραφείων τουρισμού σε όλους τους τουριστικούς δήμους της χώρας μας υπό την εποπτεία του ΕΟΤ.

Τρίτον, στελέχωση της τουριστικής αστυνομίας, μιας αξιόλογης υπηρεσίας που βοηθά τον τουρισμό μας, αλλά είναι αδύνατον να λειτουργήσει σωστά με ελλιπές προσωπικό.

Τέταρτον, η χορήγηση των θερινών αδειών στους δημόσιους ή ιδιωτικούς υπαλλήλους δεν θα πρέπει να γίνεται τον Αύγουστο, γιατί τον ίδιο μήνα κατακλύζεται η χώρα μας από ξένους τουρίστες με αποτέλεσμα να στερούνται Έλληνες και ξένοι την πλήρη απόλαυση των καλοκαιρινών διακοπών.

Προτείνω κρατικό προγραμματισμό που θα χορηγήσει τις άδειες των υπαλλήλων τμηματικά καθόλη τη διάρκεια του καλοκαιριού.

Πέμπτον, βλέπουμε σήμερα με ικανοποίηση ότι η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο εργοτάξιο δημιουργώντας λιμάνια, αεροδρόμια, οδικά δίκτυα και γενικά έργα που βοήθησαν στην άνετη διακίνηση των τουριστών. Για παράδειγμα στη Μύκονο έγιναν τα τελευταία χρόνια έργα τουριστικής υποδομής, που βοήθησαν στην ανάπτυξη του τουρισμού.

Τελειώνοντας, ας ευχηθούμε να αποτελέσει η Μύκονος, το νησί που μεγάλωσα και νιώθω υπερήφανος γι' αυτό, το παράδειγμα το φωτεινό στην ανάπτυξη του ελληνικού τουρισμού. Είναι χρέος λοιπόν όλων μας αν θέλουμε να προσφέρουμε τουρισμό υψηλών απαιτήσεων, να δείξουμε πρώτα εμείς, κράτος και πολίτες, το δρόμο σεβόμενοι την ιστορία, τη φύση και τον πολιτισμό της χώρας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Αγγελική Κουφού από το Νομό Άρτας και από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έχει το λόγο.

Κάτι μου λέει ότι η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης έχει ιμπεριαλιστικές διαθέσεις έναντι των άλλων εδών. Μην το κάνετε επειδή είσθε της Δημόσιας Διοίκησης σαν τη γραφειοκρατία του Δημοσίου που καταδυναστεύει όλους τους άλλους!

(Χειροκροτήματα)

Ορίστε, κυρία Κουφού έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΥΦΟΥ (Νομός Άρτας - 4ο Ενιαίο Λύκειο Άρτας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη, Έφηβοι Βουλευτές.

Εκπροσωπώ το 4ο Ενιαίο Λύκειο Άρτας. Ήθελα και επιθυμούσα να έλθω στη Βουλή και να μιλήσω απ' αυτό το Βήμα. Ήθελα απλά να μιλήσω για την πόλη μου, για τα προβλήματά της, για τις ελλείψεις της, για την παγερή αδιαφορία όλων των πολιτικών. Κατάγομαι από την Ήπειρο και από την πόλη της Άρτας. Είμαι περήφανη γι' αυτό. Διαπίστωσα, όμως, μετά λύπης μου ότι αυτή η πόλη μόνο εν καιρώ πολέμου δοξάστηκε, δοξάζεται και γράφτηκε στην ιστορία. Ποτέ άλλοτε.

Αν και είναι γνωστή από πολλούς παράγοντες, όπως η ιστορία και οι παραγωγές εσπεριδοειδών, είναι ωστόσο παραγκωνισμένη και περιφρονημένη από πολίτες και πολιτικούς. Το μαρτυρά ο χαρακτηρισμός της ως της φτωχότερης περιφέρειας της Ενωμένης Ευρώπης που οφείλεται, επίσης, και στην ανεπαρκή προβολή και ενημέρωση που είναι η βάση κάθε διεκδίκησης.

Τίθεται το ερώτημα: Θα συνεχίσει η Ήπειρος με ευθύνη των κυβερνήσεων να κατέχει πολλές θλιβερές πρωτιές και να βρίσκεται στην κορυφή των πιο φτωχών περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Θα παραμείνει, αφού έργα μεγάλης εμβέλειας συγκοινωνιακής υποδομής, όπως η Εγνατία, προχωρούν με ανεπίτρεπτους αργούς ρυθμούς ή παραμένουν σε επίπεδο μακέτας και υποσχέσεων. Οι περισσότεροι πολιτικοί τη γνωρίζουν από κοντά μόνο στους προεκλογικούς αγώνες και τότε μόνο συμμαρρίζονται τα προβλήματά της δήθεν και υπόσχονται ότι θα την κάνουν μια προηγμένη και ανθρώπινη πόλη.

Επίσης, και το βράδυ των εκλογικών αποτελεσμάτων τη γνωρίζουν από το χάρτη που παρουσιάζεται στις οθόνες των τηλεοράσεων και βάφεται ολόκληρη η Ελλάδα με πράσινο ή μπλε χρώμα. Τότε τη γνωρίζουν. Όμως, όποιο και είναι το χρώμα που βάφεται η Άρτα ποτέ κανένας δεν την νοιάστηκε. Μόνο μια φορά που ένα μεγάλο έργο έγινε το μήλο της έριδος για τα δύο μεγάλα κόμματα.

Αναφέρομαι στην ίδρυση του νέου νοσοκομείου της πόλης που έγινε διαμάχη για το ποιας κυβέρνησης ήταν έργο. Και από τότε τι έγινε; Σχεδόν τίποτα. Το νοσοκομείο λειτούργησε και λειτουργεί. Πόσο καλά όμως, γιατί υπολειτουργεί.

Αν και σύγχρονο και εξοπλισμένο με σύγχρονα μηχανήματα δεν είναι επαρκώς επανδρωμένο με ιατρικό όσο και βοηθητικό προσωπικό. Δεν έρχονται, βλέπετε, γιατροί από μεγάλες πόλεις γιατί την θεωρούν υποβαθμισμένη και κατώτερη. Και αυτό το έναυσμα μου το δώσατε εσείς οι πολιτικοί με τη συμπεριφορά σας και την αδιαφορία σας.

Θα υφίστανται οι συμπολίτες μου τις συνέπειες της πρωτοφανούς λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας που έχει μετατρέψει την περιοχή μας σε ξέφραγο αμπέλι; Ήρθε η ώρα να πούμε τέλος στην οπισθοδρόμηση και εγκατάλειψη και να κάνουμε ως ηπειρώτες το μεγάλο άλμα και το νέο ξεκίνημα με όραμα και στόχο. Όραμά μας, Ήπειρος, διαφορετική περιφέρεια και στόχος μας η οικονομική σύγκλιση με τις άλλες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αλλά για να μπορέσουν το όραμά μας και ο στόχος μας να πάρουν σάρκα και οστά απαιτείται συνολικό σχέδιο και αρκετός χρόνος. Εκτός και αν υπάρχει κάποιος μάγος που με το μαγικό ραβδί του θα επιτύχει την οικονομική σύγκλιση. Η ανάπτυξη είναι το επίκαιρο αίτημα της εποχής μας. Όλοι μιλούν για την ανάπτυξη και την επιθυμούν. Η ανάπτυξη όμως δεν

γίνεται ούτε με ευχολόγια ούτε με ζητιανιά ούτε με διαταγή. Χρειάζεται όλοι μαζί να πούμε, θέλουμε και μπορούμε. Η στρατηγική ανάπτυξης απαιτεί συνεργασία, συλλογική απόφαση και συντονισμό. Έτσι, θα συμβάλουμε στη μείωση της ανεργίας που έχει φτάσει για τους μεγάλους στο 27% και για τους νέους στο 55%. Αποτέλεσμα είναι να παραμένουν κλειστές οι πόρτες εργασίας και να ανοίγει διάπλατα κάποια άλλη, η πόρτα των ναρκωτικών.

Οι στατιστικές μετρήσεις που έγιναν πρόσφατα έδειξαν ότι η πόλη μου ανάλογα με τον πληθυσμό της κατέχει και πάλι την πρωτιά στη λίστα των χρηστών ναρκωτικών ουσιών. Αυτοί οι νέοι με ποια κίνητρα θα απομακρυνθούν από αυτή την μάστιγα; Που είναι οι μαγνήτες, όπως εργασία, γυμναστήρια και άλλα που θα τους έλξουν; Τώρα πουθενά. Ίσως στο άμεσο μέλλον. Προς το παρόν δεν υπάρχει υποδομή και κατάρτιση για τέτοιου είδους πολυτέλεια.

Λέτε, λέμε ότι τα γυμναστήρια είναι πόλος έλξης των νέων. Πού είναι τα γυμναστήρια; Πολλά έχουν υποσχεθεί αλλά έμειναν μόνο υποσχέσεις. Λόγοι κενοί, μεγαλοστομίες που φοβίζουν και κουράζουν. Η κατάσταση από ανυπόφορη έως τραγική και απελπιστική. Αυτή, όμως, η κατάσταση πρέπει να ανατραπεί. Αυτή η εξέλιξη πρέπει να αποκοπεί. Αυτή η πορεία πρέπει να αναστραφεί. Αυτή η φήμη πέφτει στους ώμους όλων των ηπειρωτών και της κεντρικής εξουσίας. Πρέπει να κατανοήσει καλά η κεντρική εξουσία ότι η Ήπειρος εξάντλησε τα περιθώρια της υποανάπτυξης και της περιθωριοποίησής της και ότι πλέον δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται την ηπειρωτική φιλοτιμία και το ηπειρωτικό αίσθημα αλληλεγγύης. Θέλουμε υποσχέσεις αλλά και υλοποιήσεις. Θέλουμε έργα, όχι μόνο λόγια. Θέλουμε να φυλάσσονται καλά και αποτελεσματικά τα σύνορά μας από τους λαθρομετανάστες και να παταχθεί η εγκληματικότητα. Να στηριχθεί και να ενισχυθεί η γεωργία και η κτηνοτροφία που είναι η βάση της οικονομίας της Άρτας. Να έρθει ο σιδηρόδρομος στην Ήπειρο. Να εξελιχθεί η πόλη της Άρτας σε πνευματικό, πολιτιστικό, οικονομικό και εμπορικό κέντρο βορειοδυτικής Ελλάδος. Να ιδρυθεί και στην πόλη μου ένα τουλάχιστον πανεπιστήμιο.

Γνωστή είναι επίσης η πόλη και από την παραγωγή πορτοκαλιών. Είναι μία από τις πλέον παραγωγικές περιοχές εσπεριδοειδών. Μια περιοχή με απέραντες εκτάσεις να φυτοζωεί.

Αναρωτηθήκατε τάχα ενώ υπάρχει σοδειά, αν ο αγροτικός πληθυσμός εισπράττει ή και αν εισπράττει, εισπράττει ψίχουλα; Δεν καλύπτεται τόση παραγωγή μόνο με ντόπια κατανάλωση. Δεν φτάνει να διαφημίζουμε το προϊόν λέγοντας, πόσα πορτοκάλια φάγατε σήμερα. Δεν γίνεται, έτσι, ολοκληρωτική κατανάλωση.

Αποτελεσματικοί τρόποι επίλυσης είναι:

Να μεριμνήσει η κεντρική εξουσία στη βελτίωση της α-

νταγωνιστικότητας των γεωργικών προϊόντων και να αυξηθεί σημαντικά η ενίσχυση των διαρθρωτικών πράξεων και των καλλιεργητικών μεθόδων που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος και την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων.

Πιστεύω ακράδαντα στην προοπτική ανάπτυξης της Ηπείρου. Πιστεύω ότι όχι απλώς δικαιούται αλλά και μπορεί. Πρέπει, όμως, να δείξετε περισσότερο ενδιαφέρον στις φτωχές και στις παραμεθόριες περιοχές της Ελλάδας, γιατί Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και οι μεγάλες πόλεις.

Παρόλα αυτά εγώ νιώθω υπερήφανη που είμαι Ηπειρώτισσα. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αριστείδης Λεβεντάκης από το νομό Ζακύνθου και την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ (Νομός Ζακύνθου - Α΄ Ενιαίο Λύκειο Ζακύνθου): Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμο Κοινοβούλιο, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, όπως ξέρουμε οι περισσότεροι αν όχι όλοι οι Έλληνες ασχολούνται με το Χρηματιστήριο. Στο Χρηματιστήριο ποτέ δεν ξέρεις αν θα βγεις κερδισμένος ή όχι. Όταν υπάρξει μία οικονομική κρίση σε αυτό, τότε οι επενδυτές πανικοβάλλονται και χωρίς να ξέρουν τι κάνουν σε συνδυασμό με την πτώση οι περισσότεροι χάνουν τα κεφάλαιά τους ιδίως οι μικροεπενδυτές.

Ξέρουμε ότι από τα πολύ παλιά χρόνια ο τζόγος έχει μια καλή θέση στον ελληνισμό. Αυτό όμως είναι λυπηρό γιατί οι Έλληνες εθίζονται στα διάφορα τυχερά παιχνίδια έτσι ώστε πολλοί να πωλούν ακόμα και τα σπίτια τους για να ξεπληρώσουν τα χρέη τους.

Ένα εξίσου μεγάλο πρόβλημα είναι ο υπερκαταναλωτισμός που έχει ως κύριο αίτιό του τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Όλοι θέλουν να αγοράσουν αυτά που δείχνουν στις διαφημίσεις, αν και δεν τα χρειάζονται. Αυτό γίνεται γιατί καθόμαστε με τις ώρες μπροστά από την τηλεόραση και αυτή μας αποτελείώνει κάνοντάς μας πλήση εγκεφάλου.

Οι διαφημίσεις γίνονται για να ωθήσουν τον τηλεθεατή να πάει και να αγοράσει το προϊόν που διαφημίζουν. Και δεν λένε ποτέ όλη την αλήθεια, αλλά παρουσιάζουν μόνο τα πλεονεκτήματα αυτών των προϊόντων. Έτσι μας παρακινούν να τα αγοράσουμε.

Εγώ προτείνω να γίνουν διάφορα σεμινάρια ώστε να μας δώσουν να καταλάβουμε ότι πρέπει να έχουμε ελεύθερη κρίση και όχι να αγοράζουμε ό,τι μας λένε οι διαφημίσεις.

Με αφορμή ένα άρθρο που διάβασα στις εφημερίδες για το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, που αρχίζει τους ελέγχους του σε δεκαεννιά χιλιάδες τουριστικές επιχειρήσεις, προτείνω να μην γίνεται σχολαστικός έλεγχος μόνο σ' αυτά τα επαγγέλματα, αλλά και στις δημόσιες επιχειρήσεις γιατί γίνονται πολλά τέτοια εγκλήματα από τους διαχειριστές τους.

Ας αφήσουμε τώρα τα οικονομικά και ας συζητήσουμε για τα περιβαλλοντικά θέματα. Το περιβάλλον μας κάθε λεπτό, κάθε δευτερόλεπτο, φθείρεται από πολλούς και διάφορους παράγοντες. Ένας παράγοντας ύπαρξης αυτού του προβλήματος είναι οι εμπρησμοί. Ειδικά τώρα το καλοκαίρι οι εμπρηστές και οι οικοπεδοφάγοι βάζουν φωτιές στα λιγοστά δάση που μας έχουν απομείνει έτσι ώστε να μειώνουν τους φυσικούς πόρους μεταβίβασης οξυγόνου στην ατμόσφαιρα.

Θα μπορούσε το κράτος να τα μετατρέψει σε εθνικά πάρκα, να τα περιφράξει και στους δρόμους που υπάρχουν μέσα σ' αυτά κανείς να μην περνάει, αν δεν δίνει τα στοιχεία του στους φύλακες που θα τα φυλάνε. Θα μπορούσε, επίσης, κάθε δήμος να διοργανώσει δύο φορές το μήνα επιτροπές από σχολεία που θα αναδασώνουν τις καμμένες περιοχές έτσι ώστε να αναπλάθεται το περιβάλλον.

Όλοι ξέρουμε ότι για να κινηθεί ένα αυτοκίνητο, ένα αεροπλάνο ή οποιοδήποτε άλλο μέσο χρειάζεται πετρέλαιο ή ένα από τα παράγωγά του. Όμως, από την καύση του πετρελαίου ελευθερώνεται το διοξείδιο του άνθρακα, το άζωτο και άλλα βλαβερά στοιχεία που μολύνουν την ατμόσφαιρα.

Προτείνω, λοιπόν, όπου αυτό μπορεί να γίνει, να αντικατασταθεί το πετρέλαιο με μια άλλη πηγή ενέργειας γιατί μολύνει το περιβάλλον, αλλά και γιατί η υπερκατανάλωσή του σε κάποιο χρονικό διάστημα θα αποτελειώσει και αυτό το απόθεμα που έχει απομείνει. Όχι, όμως, και να το αποκλείσουμε από τη ζωή μας γιατί μας είναι χρήσιμο, όπως και το φυσικό αέριο. Μπορούμε για την πρόβλεψη ατυχημάτων να φτιάξουμε υπόγειες σωληνώσεις για τη μεταφορά τους.

Μια άλλη εστία μόλυνσης είναι οι χωματερές. Κάθε μέρα μαζεύονται τόνοι σκουπιδιών και δεν ξέρουμε πού να τα βάλουμε γιατί οι χωματερές έχουν γεμίσει. Θα μπορούσαμε να πάρουμε όλους αυτούς τους τόνους σκουπιδιών και να τους συμπιέσουμε έτσι ώστε να ελαττωθεί ο όγκος τους. Ύστερα να τα θάψουμε. Αφού γίνει αυτό οι χωματερές θα μετατραπούν σε πάρκα για νέους πόρους οξυγόνου.

Έχει σημειωθεί τώρα τελευταία μια ραγδαία αύξηση της χρήσης της ηλεκτρικής ενέργειας ώστε να γίνονται συχνά διακοπές ρεύματος. Αυτό συμβαίνει γιατί τα ηλεκτρικά εργοστάσια δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στην ανεξέλεγκτη ζήτηση. Για να μετριάσουμε αυτήν την κατάσταση μπορούμε να αντικαταστήσουμε την ηλεκτρική ενέργεια με την αιολική, την ηλιακή, την υδροηλεκτρική και τη γεωθερμική, εάν έχουμε εδώ στην Ελλάδα θερμοπίδακες.

Υπάρχει και η πυρηνική ενέργεια, είναι όμως βλαβερή για τον άνθρωπο και για το οικοσύστημα. Γι' αυτό προτείνω την παύση των πυρηνικών δοκιμών και τη μείωση των πυρηνικών εργοστασίων. Βέβαια όλα αυτά κοστίζουν. Γι' αυτό προτείνω η Κεντρική Τράπεζα να εκδώσει μεγαλύτερο

προϋπολογισμό σε κάθε Νομό για την πραγματοποίηση των αιτημάτων μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής, Ειρήνη Λικάκου από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ ΛΙΛΑΚΟΥ (ΒΑθήνας-1ο Ενιαίο Λύκειο Γλυφάδας): Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου δεν θέλω να απευθύνω τιμητικές προσφωνήσεις αλλά ένα θερμότατο χαιρετισμό σε όλους τους ανθρώπους κάθε ηλικίας που συνεχίζουν να αγωνίζονται για υψηλές αξίες και ιδανικά.

Αρχικά, θα ήθελα να εκφράσω τη μεγάλη μου χαρά και ευγνωμοσύνη για το γεγονός ότι μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω για όλα αυτά που με προβληματίζουν.

Θα σας μιλήσω σύντομα λοιπόν για τον ανθρωπισμό στην εποχή μας.

Βρισκόμαστε στο 2000. Εδώ λοιπόν, καθώς στέκομαι σε αυτό το κατώφλι και περιμένω, κοιτάζοντας μπροστά, έχοντας πάντα αισιοδοξία, διακρίνω δυστυχώς μία έντονη αβεβαιότητα για το μέλλον μιας Ελλάδας που προσπαθεί να σταθεί στα πόδια της, μία έντονη αβεβαιότητα για το μέλλον του κάθε νέου, για το δικό μου μέλλον. Και αυτό συμβαίνει γιατί παρατηρώ πως διανύουμε μια εποχή εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης σε τομείς της τεχνολογίας, της οικονομίας, των επιστημών.

Παρ' όλα αυτά η στάση του ανθρώπου απέναντι στα διάφορα κοινωνικά προβλήματα παραμένει η ίδια. Ακόμα και τώρα, στο κατώφλι του 21ου αιώνα φαινόμενα κοινωνικής απομόνωσης κάνουν καθημερινά αισθητή την παρουσία τους. Άστεγοι, τσιγγάνοι, παιδιά με ειδικές ανάγκες αλλά και ειδικές δυνατότητες, φορείς του AIDS, ναρκομανείς, φυλακισμένοι, είναι άνθρωποι απλοί που αντιμετωπίζουν καθημερινά την αδιαφορία από εμάς τους ίδιους.

Γι' αυτό πιστεύω ότι πριν αρχίσουμε να κρίνουμε τους άλλους για το τι κάνουν, θα πρέπει πρώτα να κρίνουμε τους εαυτούς μας θέτοντας κάποια βασικά ερωτήματα.

Πώς, λοιπόν, εμείς οι νέοι αντιμετωπίζουμε όλα τα κοινωνικά προβλήματα που μας περιβάλλουν; Μήπως, πολλοί από εμάς γυρίζουμε την πλάτη σε κάθε κάλεσμα για βοήθεια; Γιατί όμως; Ίσως, γιατί κάποιοι μας αναγκάζουν να σκεφθούμε ότι όσο και αν όλοι υποδεχόμαστε τη νέα χιλιετία με χαρά και αλόγιστη πολυτέλεια η ζωή για κάποιους συνεχίζει να έχει το ίδιο σκληρό πρόσωπο.

Γι' αυτό και εμείς κυρίως οι νέοι μπορούμε και πρέπει να πιστέψουμε στον αγώνα για τη δημιουργία ενός σύγχρονου πνευματικού πολιτισμού και να αποδείξουμε σε κάποιους που δεν έχουν το απαιτούμενο αίσθημα ευθύνης, ότι σε αυτή τη χώρα πρέπει κάτι επιτέλους να γίνει.

Πρέπει, λοιπόν, να αρχίσουμε από τον εαυτό μας. Καθημερινά στη ζωή μας με πράξεις και όχι με λόγια να

αποδείξουμε ότι ο κόσμος μπορεί να αλλάξει μέσα από την προσφορά μας και το αποτελεσματικό ενδιαφέρον μας για τα περιθωριοποιημένα άτομα.

Αυτό, όμως, δεν αρκεί. Παράλληλα, πρέπει το κράτος πρόνοιας να δείξει ένα περισσότερο ανθρωπινό πρόσωπο. Πρέπει κάποια μέρα αυτοί που κυβερνούν τη χώρα και που συνεδριάζουν στα γραφεία τους να θέσουν το πρόβλημα της κοινωνικής απομόνωσης ως πρώτο θέμα των συζητήσεών τους και να προχωρήσουν σε πράξεις που θα αποδεικνύουν την ειλικρίνεια των λόγων τους. Γιατί καθώς παρακολουθώ τα γεγονότα της επικαιρότητας, παρατηρώ την πραγματοποίηση μεγάλων πολυδάπανων έργων που θα κάνουν τη ζωή μας καλύτερη. Τη ζωή αυτών των ανθρώπων ποιος και με ποιον τρόπο θα την κάνει επιτέλους καλύτερη;

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι καιρός πια τώρα που όπως μας λένε η οικονομία ανθίζει, να δούμε αυτά τα άνθη να εμφανίζονται στην καθημερινή ζωή αυτών που υποφέρουν. Τόσα χρήματα ξοδεύονται κάθε χρόνο για ανούσιους σκοπούς. Γιατί λοιπόν δεν δίνονται για να γίνει επιτέλους εφικτή η δημιουργία μιας υγιούς κοινωνίας;

Περιμένω μία απάντηση εδώ, στο κατώφλι του 21ου αιώνα γιατί θέλω να ξεχάσω τις καταστροφές του παρελθόντος και να κοιτάξω μπροστά με αισιοδοξία προσδοκώντας από το νέο αιώνα να φέρει λιγότερο πόνο στην ανθρώπινη φυλή.

Ξέρω πως αυτά που λέω ακούγονται σε κάποιους αρκετά ουτοπικά και ανέφικτα για την εποχή μας. Κατά τη γνώμη μου, τίποτα δεν μπορεί να θεωρηθεί ανέφικτο εκτός από το να καταφέρουμε να ζήσουμε σε αυτόν τον κόσμο αιώνια. Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να θεοποιούμε το χρήμα και την ύλη και να ζούμε σαν να είμαστε αιώνιοι και ας αγωνισθούμε για να κάνουμε εφικτή τη δημιουργία μιας υγιούς κοινωνίας που θα στηρίζεται σε υψηλές αξίες και ιδανικά. Άλλωστε, ζει τόσο λίγο ο κάθε άνθρωπος πάνω στη γη που είναι κρίμα να μην περάσει αυτά τα λίγα χρόνια με όσο γίνεται περισσότερη καλωσύνη, αγάπη, γαλήνη και ευτυχία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα κάνω μια εξαίρεση, γιατί δεν έχω σχολιάσει καμία τοποθέτηση, για να πω επειδή η Ειρήνη είπε ότι θέλει εδώ και τώρα μια απάντηση.

Να πω ότι την απάντηση την έχει δώσει η ίδια με αυτά που είπε. Απευθύνθηκε σε κάθε έναν, όπου και αν βρίσκεται, στην αίσθηση της ατομικής ευθύνης καθενός. Γιατί είναι βέβαιο ότι μέσα από την ατομική ευθύνη καθενός, κάθε ανθρώπου, κάθε πολίτη, οικοδομείται η συλλογική ευθύνη, η συλλογική προσπάθεια για το καλύτερο και αντιμετωπίζεται η ατομική ανευθυνότητα και η συλλογική ανευθυνότητα που οδηγεί στο χειρότερο.

Εδώ λοιπόν, ας διδαχθούμε ότι και οι κρίνοντες, κρίνονται. Δεν είναι πάντα οι άλλοι, οι απέναντι, οι παραπάνω, οι παραδίπλα που έχουν την αποκλειστική ευθύνη, ενώ εμείς επιφυλάσσουμε στον εαυτό μας το ρόλο του κριτή του θύματος, του αδικούμενου κ.ο.κ.

Αυτό το μήνυμα νομίζω ότι μπορεί να μας καλύψει όλους και θα την ευχαριστήσω ιδιαίτερα, αν και δεν πρέπει να κάνω καμμία διάκριση. Ήδη την έχω κάνει όμως, γι' αυτό συγχωρείστε μου αυτήν την παρέκκλιση από τη διαδικασία που θα έπρεπε να ακολουθήσουμε.

Ο Αναστάσιος Μαρίνης από το Νομό Κορινθίας και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ (Νομός Κορινθίας-2^ο Ενιαίο Λύκειο Κορίνθου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι, όπως είναι γνωστό, για να αγαπήσει κάποιος κάτι, θα πρέπει πρώτα να το έχει ζήσει, να το έχει βιώσει, να το έχει νοιώσει, να το έχει αγγίξει.

Αρα, πώς είναι δυνατόν εμείς να αγαπήσουμε τον ελληνικό πολιτισμό και τις παραδόσεις μας, αφού μέχρι σήμερα πολύ λίγοι είναι αυτοί που μας ωθούν και μας παροτρύνουν να μελετήσουμε τον ελληνικό πολιτισμό και τις παραδόσεις μας. Και για να υλοποιηθεί αυτό, θα πρέπει από τη νηπιακή μας ηλικία το εκπαιδευτικό σύστημα να μας ωθεί, ώστε να αγαπήσουμε τον ελληνικό πολιτισμό και τις παραδόσεις και όχι να μας απομακρύνει από αυτά με την κακή διδασκαλία των αρχαίων, τις ιστορίας και την έλλειψη σχεδίου και προγραμματισμού.

Ωστόσο, μας δημιουργείται το ερώτημα: Τι είναι αυτό που κάνει τον πολιτισμό απαραίτητο για τον άνθρωπο; Οι απαντήσεις είναι πολλές και ενδιαφέρουσες.

Πρώτα απ' όλα αποκτούμε έναν διαφορετικό τρόπο σκέψης από τους άλλους ανθρώπους και αναπτύσσεται το πνεύμα μας, ώστε να αποκτούμε κριτική ικανότητα.

Δεύτερον, μαθαίνουμε να ελέγχουμε τον εαυτό μας και να μη διαπράττουμε πράξεις άδικες και βάνουσες για τον πλησίον μας και το κοινωνικό σύνολο.

Τρίτον, μας βοηθά να ξεπεράσουμε τις προκαταλήψεις που έχουμε εναντίον διαφόρων κοινωνικών ομάδων, δηλαδή το ρατσισμό.

Τέταρτον, παίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη των μεταξύ μας σχέσεων και στη διατήρηση της ειρήνης μεταξύ των χωρών.

Πέμπτον, είναι το στοιχείο που μας διαφοροποιεί από τους άλλους λαούς.

Τώρα, όμως, γεννάται ένα άλλο ερώτημα. Πώς η πολιτεία θα κάνει τους νέους να αγαπήσουν τον πολιτισμό και τις παραδόσεις;

Πρώτα απ' όλα, πιστεύω πως σε κάθε πόλη πρέπει να υπάρχουν μουσεία και εκθέσεις, για να προβάλουν την τοπική παράδοση και τον πολιτισμό, αλλά και τη σύγχρονη τέχνη, στα οποία θα υπάρχει από πολύ φθηνό

έως καθόλου εισιτήριο για τους κατοίκους της περιοχής, δίνοντάς τους έτσι κίνητρο να επισκεφθούν και οι ίδιοι τους χώρους αυτούς, γιατί πολλές φορές αν έχουμε κάτι κοντά μας δεν το εκτιμάμε. Τραγικό παράδειγμα είναι ότι, ενώ μερικά παιδιά από την Αθήνα έχουν επισκεφθεί την Ακρόπολη μονάχα μια φορά, πολλοί ξένοι την επισκέπτονται κάθε χρόνο.

Πάνω σε αυτό θα ήθελα να προσθέσω πως αν οι νέοι μάθουν να επισκέπτονται τα μουσεία και τις εκθέσεις στον τόπο τους, είναι εύλογο ότι στη συνέχεια θα ζητήσουν από τους γονείς και τα σχολεία τους να επισκεφθούν και άλλους τέτοιους χώρους σε όλη την Ελλάδα.

Ακόμη είναι αναμφισβήτητο πως το Υπουργείο Πολιτισμού πρέπει να επιβάλει τη διατήρηση της τοπικής παράδοσης σε διάφορους τομείς, παραδείγματος χάρη την αρχιτεκτονική.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη, αλλά και την “οργή” μου γι' αυτό το γεγονός. Ενώ το Ελληνικό Κοινοβούλιο, ο ναός της δημοκρατίας, κοσμείται από κίονες κορινθιακού ρυθμού, η Κόρινθος, η πόλη στην οποία δημιουργήθηκε αυτή η μορφή αρχιτεκτονικής, δεν έχει ούτε έναν κορινθιακό κίονα, ούτε για δείγμα.

Επίσης, κατά τη γνώμη μου, σε κάθε πόλη πρέπει να υπάρχει ένα θέατρο και ένα ωδείο, ώστε οι νέοι να έχουν δύο υγιείς τρόπους διασκέδασης και ψυχαγωγίας, καθώς σ' αυτούς τους δύο ναούς της τέχνης και του πολιτισμού οι νέοι όχι απλώς θα περάσουν το χρόνο τους ευχάριστα, αλλά θα καλλιεργήσουν και το πνεύμα τους.

Θα μου πείτε “που να βρω ελεύθερο χρόνο”; Θα σας απαντήσω με μια παροιμία “όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, δέκα μέρες κοσκινίζει”.

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας που θα ωθήσει τους νέους στην αγάπη για τον πολιτισμό είναι η σωστή διδασκαλία της ιστορίας, καθώς και η μελέτη της ιστορίας, που μας οδηγούν σε πολύ μεγάλης και ζωτικής σημασίας συμπεράσματα, όπως αυτό που δείχνει την κοινή μας καταγωγή και την ελληνική μας ταυτότητα. Δύο στοιχεία που μας ενώνουν, αλλά συγχρόνως μας διαφοροποιούν από τους άλλους.

Γι' αυτό πιστεύω ότι το μάθημα της ιστορίας πρέπει να διδάσκεται μόνο από ιστορικούς, ώστε οι μαθητές να το αγαπήσουν και όχι να το απεχθάνονται, θεωρώντας την ως το πινό θεωρητικό και ανούσιο μάθημα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι Ελλάδα σημαίνει δημοκρατία, ελευθερία, πολιτισμός, φιλοσοφία, σημαίνει όραμα, ελπίδα, φαντασία, ειρήνη, αγάπη και, όπως είπε ο μεγάλος φιλόσοφος Γκαίτε, “ό,τι είναι ο νους για τον άνθρωπο είναι η Ελλάδα για την ανθρωπότητα”.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Ιουλία Μηλάκη από το Νομό Ηρακλείου και από την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

Είναι η πρώτη φωνή που θα ακούσουμε από την Κρήτη.

ΜΑΡΙΑ ΜΗΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου - Ενιαίο Λύκειο Μάλιων): Ελπίζω να μην είναι η τελευταία. (Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν ξέρω αν έχει κληρωθεί κάποιος άλλος από την Κρήτη για να μιλήσει.

ΙΟΥΛΙΑ ΜΗΛΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου - Ενιαίο Λύκειο Μάλιων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, παίρνοντας με τη σειρά μου το λόγο θα ήθελα να αναφερθώ στο περιβάλλον.

Η καταγωγή μου είναι από την Κρήτη ένα νησί στο οποίο μου δίνεται η ευκαιρία να ασχοληθώ με τα προβλήματα του περιβάλλοντος και να αναζητώ τις λύσεις τους. Η Κρήτη και γενικότερα η Ελλάδα φημίζεται για τον ήλιο και τις καθαρές παραλίες της. Όσοι επισκέπτονται τη χώρα μας έχουν τη δυνατότητα να απολαύσουν τα καθαρά γαλανά ελληνικά νερά. Οι παραλίες αυτές συνήθως χρησιμοποιούνται ως τόποι αναπαραγωγής διάφορων θαλάσσιων ζώων. Δυστυχώς, οι περισσότερες απ' αυτές καταστρέφονται από την παράνομη ρήψη λυμάτων των ξενοδοχειακών μονάδων τη ρήψη μπαζών και γενικότερα από την καταστρεπτική μανία του ανθρώπου.

Ταξιδεύοντας κανείς στις χώρες της Ευρώπης παρατηρεί ότι το χρώμα που επικρατεί είναι το πράσινο. Τι σημαίνει αυτό; Ότι στις χώρες αυτές υπάρχουν πολλές δασικές εκτάσεις. Το τοπίο που αντικρίζει κανείς φθάνοντας στην Ελλάδα είναι η λεγόμενη ξεραίλα των Βαλκανίων. Μια χαρακτηριστική φράση που έχω ακούσει είναι πως όταν ο Θεός έφτιαχνε τον κόσμο έριξε όλες τις πέτρες στην Ελλάδα.

Το γεγονός ότι η Ελλάδα κατακλύζεται από ξεραίλα δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν δάση. Τα δάση που υπάρχουν στην Ελλάδα προστατεύονται αλλά συνήθως καταστρέφονται. Καταστρέφοντας τα δάση, καταστρέφουμε ένα σημαντικό κομμάτι της φύσης και του ίδιου μας του εαυτού. Ο ίδιος ο άνθρωπος που δημιουργεί τη φύση την καταστρέφει κι όλας από τις πυρκαγιές ή την υλοτόμηση των δασών, καταστρέφονται σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας που έχει ως συνέπεια τη διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας και το σπάσιμο της οικολογικής αλυσίδας.

Όλοι μας λίγο ή πολύ έχουμε ακούσει για την τρύπα του όζοντος και το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Αυτά τα προβλήματα πηγάζουν από τα καυσαέρια των διαφόρων μεταφορικών μέσων και των εργοστασίων. Όπως όλα τα προβλήματα έτσι και τα προβλήματα του περιβάλλοντος αναζητούν τη λύση τους. Η πρώτη και σημαντικότερη κατά την άποψή μου λύση στα προβλήματα του

περιβάλλοντος είναι η σωστή ενημέρωση και παιδεία. Με τη σωστή διαπαιδαγώγηση οι άνθρωποι είναι έτοιμοι και ικανοί να αντιμετωπίσουν οποιοδήποτε πρόβλημα.

Για το πρόβλημα των καθαρών ακτών προτείνω το συστηματικό και εκτενή έλεγχο των τουριστικών επιχειρήσεων που έχουν πρόσβαση στη θάλασσα καθώς και τη συνεχή προστασία και επίβλεψη των παραλιών από αρμόδια όργανα. Όταν διαταράζουμε την οικολογική ισορροπία του πλανήτη είναι σαν να διαταράζουμε τη ζωή μας. Γι' αυτό πρέπει να γίνεται συχνότερα έλεγχος της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από τα καυσαέρια των αυτοκινήτων. Πρέπει οι μεγάλες παραγωγικές μονάδες π.χ. τα εργοστάσια να υποχρεωθούν να υιοθετήσουν τον θεσμό των φίλτρων στα φουγάρα για να προληφθεί η μερική καταστροφή του περιβάλλοντος.

Η έλλειψη δασικών περιοχών στον ελλαδικό χώρο είναι ένα θέμα που απασχολεί το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού μας. Η αναδάσωση των δασικών περιοχών που έχουν καταστραφεί είναι μια λύση στο πρόβλημα αυτό. Η δημιουργία νέων προστατευμένων δασικών περιοχών οι οποίες θα φιλοξενούν τα είδη της χλωρίδας και της πανίδας που τείνουν προς εξαφάνιση είναι ένα μέσο αποτροπής της εξολοκλήρου εξαφάνισης αυτών των ειδών.

Τέλος, η αλλαγή του τρόπου ζωής, του τρόπου σκέψης, η συνειδητοποίηση της σοβαρότητας της κατάστασης, είναι οι κυρίαρχοι παράγοντες της προστασίας του περιβάλλοντος. Η δράση των περιβαλλοντικών ομάδων και περιβαλλοντικών οργανώσεων μπορεί να φανεί χρήσιμη στη δημιουργία μιας διαφημιστικής καμπάνιας για την προστασία του περιβάλλοντος.

Στη Γαλλία στο πρώτο Κοινοβούλιο των Νέων για το νερό, στο οποίο είχα την ευκαιρία να συμμετάσχω, τα παιδιά αφού σύνταξαν και ψήφισαν τη δική τους διακήρυξη, υποσχέθηκαν ότι θα κάνουν τα πάντα για να πραγματοποιήσουν τους στόχους της Διακήρυξης. Το περιεχόμενό της είναι η σημασία του περιβάλλοντος για τον άνθρωπο, η αλληλεγγύη του ανθρώπου προς το περιβάλλον και η προστασία του ανθρώπου για το περιβάλλον των μελλοντικών γενεών.

Τελειώνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι ο ρόλος των Εφήβων Βουλευτών είναι να μιλήσουν γι' αυτά που τους απασχολούν προτείνοντας λύσεις. Ο σκοπός των Εφήβων Βουλευτών είναι η ευαισθητοποίηση των μεγάλων για την άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων που απασχολούν τους εφήβους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Γιάννης Μούκας από το Νομό Θεσπρωτίας και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας - Ενιαίο Λύκειο Παραμυθιάς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύ-

ριε Υπουργέ, αγαπημένε όλων Αντώνη Σαμαράκη, αγαπητοί μου φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, γεια σας. Κατ' αρχάς πρέπει να συγχαρώ τον κ. Κακλαμάνη και τον νέο στην ψυχή έφηβο Αντώνη Σαμαράκη για την έμπνευση αλλά και την υλοποίηση αυτής της ιδέας.

Πριν από λίγο ανέβηκα άνετα αυτά τα σκαλιά για να έλθω στο Βήμα. Αυτές τις ημέρες όμως κατάλαβα ότι στις σκάλες της ζωής υπάρχουν πολλά σκαλιά, σπασμένα, σάπια, ενώ μερικά άλλα είναι γεμάτα εμπόδια. Εγώ, όμως, θα ανέβω. Εμείς θα ανέβουμε, θα τα καταφέρουμε. Να είστε σίγουροι.

Προχθές ακούστηκε στο “μαγικό” κουτί η εξής φράση “Το βαρύ κατηγορώ του Γιάννη Μούκα εναντίον του Χριστόδουλου”. Εάν τη λέξη “κατηγορώ” την εννοούσαν, όπως ακριβώς εγώ, δηλαδή εντός εισαγωγικών, τότε η συνειδησή μου θα ήταν εντάξει. Εκείνοι, όμως, την χρησιμοποιήσαν όπως ακριβώς ήθελαν, εκτός εισαγωγικών.

Είμαι ένας Έφηβος Βουλευτής από την ξεχασμένη απ' όλους σας Θεσπρωτία, ένας Έφηβος Βουλευτής που οι χορδές της καρδιάς του, όπως όλων εξάλλου των Εφήβων που είναι εδώ, δεν παίζουν μια οποιαδήποτε μουσική, δεν παίζουν άστοχους σκοπούς. Παίζουν τη μουσική των ονείρων, των οραμάτων μας.

Θα σας παρακαλούσα πολύ, αφού εσείς έχετε τα κατάλληλα μέσα, να αποκωδικοποιήσετε τη φανταστική αυτή μελωδία. Είμαστε έφηβοι, έχουμε στόχους. Δεν δεχόμαστε επομένως να εμπορευματοποιούν τα όνειρα και τις αξίες μας. Όχι κύριοι. Μπορεί να είναι για τα εμπορικά καταστήματα περίοδος εκπτώσεων, αλλά στις καρδιές, στα όνειρα και στις προσωπικότητές μας κανείς, μα κανείς, δεν μπορεί να βάλει μια ταμπελίτσα με 50% έκπτωση.

Εν τω μεταξύ κάποιοι λένε ότι κατηγορήσα τη θρησκεία τους. Ποτέ, μα ποτέ, δεν θα άφηνα ούτε τον εαυτό μου αλλά ούτε και κανέναν άλλον να κατηγορεί τη θρησκεία μας.

Δεν αμφισβητώ την εκκλησία για το πνευματικό της έργο, αλλά για το κοινωνικό. Αφού η εκκλησία μας δέχεται, όπως είμαστε, γιατί εγώ να έχω πρόβλημα; Ο Χριστόδουλος μπορεί να λέει ότι “μας πάει”. Όμως και εγώ θα μπορούσα να πω ότι “τον πάω”. Αλλά τα όνειρά μου, τα όνειρα όλων μας εδώ πέρα, τελικά πού θα πάνε; Μάλλον στα αρχεία των Υπουργών με την ένδειξη “αχρείαστα”. Με ποιο καράβι θα ταξιδέψουν άραγε; Θα βουλιάξουν ή απλώς θα αράξουν για λίγο σ' ένα μικρό ασήμαντο λιμανάκι. Όταν η πίστη μας, όταν κάτι που το πιστεύουμε πάρα πολύ, αναγράφεται στην ταυτότητα της καρδιάς μας με ανεξίτηλο μαρκαδόρο, δεν μπορεί να σβηστεί ούτε με μπλάνκο.

Με προβληματίζει πάρα πολύ η όλη διάσταση που έχει πάρει το θέμα των ταυτοτήτων. Ας μη δώσω λοιπόν περισσότερη αξία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητέ

Γιάννη, προχθές μου έδωσες την εντύπωση ότι έλαβες υπόψη σου αυτή την παράκληση. Μήπως έχεις και άλλα θέματα σημαντικά που σκέφτεσαι να μας πεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας - Ενιαίο Λύκειο Παραμυθίας): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μόνο αυτό είναι το θέμα σου;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας - Ενιαίο Λύκειο Παραμυθίας): Να ολοκληρώσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι παιδί μου. Απλά, μήπως έχεις και κάποιο άλλο θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας - Ενιαίο Λύκειο Παραμυθίας): Όχι, δεν έχω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας - Ενιαίο Λύκειο Παραμυθίας): Ας μη δώσω τροφή σε μερικούς - τονίζω για να μην παρεξηγηθώ πάλι- πεινασμένους δημοσιογράφους με την οποία θα διαβάσουν λανθασμένα τον “μαγικό” μας κόσμο.

Ας μην τους κοροϊδέσουμε, αφού τα πάνε μια χαρά. Γιατί άλλωστε να χαλάσω ένα ποδοσφαιρικό αγώνα στον οποίο οι παίκτες είναι τέλειοι; Όσον αφορά δε τις φανέλες τους που είναι φανταχτερές και ακριβοπληρωμένες, δεν παίζουν τόσο μεγάλο ρόλο. Το πιο σημαντικό είναι να μην έχουν οι φίλαθλοι “τα μυαλά στα κάγκελα”.

Υποστηρίζουν ότι οι έφηβοι λένε την αλήθεια ωμά και ψυχρά. Ναι! Έχουμε την τόλμη να τα πούμε και ψυχρά και ωμά, όπως είχαν το θράσος και την αγένεια μερικοί δημοσιογράφοι να χαρακτηρίσουν ανοησίες τα όσα ειπώθηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για την τέχνη, τη γλώσσα, τον πολιτισμό και τα άλλα θέματα. Το μόνο που ζητούσαν ήταν να ακούσουν τις απόψεις και τις ιδέες μας και να καταληστέψουν τα όνειρα μας για τις ταυτότητες.

Συγχαρητήρια και πάλι για το θαυμάσιο αυτό θεσμό, με τον οποίο μπορούμε να γνωρίσουμε από μέσα τη Δημοκρατία και να μιλήσουμε ελεύθερα για όλα. Αν δεν μιλήσουμε εμείς, τότε ποιος; Αν όχι τώρα, πότε;

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πάλι λάθος είναι ο στόχος, Γιάννη. Δεν είναι οι δημοσιογράφοι, είναι κάποιοι πάνω από τους δημοσιογράφους, αν θέλεις να βρεις το στόχο σου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας-Ενιαίο Λύκειο Παραμυθίας): Τα συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Ζωή Μπαρίτα από το Νομό Ευβοίας, μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΖΩΗ ΜΠΑΡΙΤΑ (Νομός Ευβοίας- 3ο Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, φίλοι και φί-

λες, όσοι ασχολούμαστε με το θέμα της παιδείας ίσως κατηγορηθούμε ότι έχουμε καταπιαστεί με ένα θέμα τετριμμένο. Μακάρι να είχε δρομολογηθεί η λύση για τα καυτά προβλήματα της παιδείας, ώστε να μη χρειαζόταν να αναφερθούμε σ' αυτά, αλλά να μιλάμε και για ζητήματα που είναι στην επικαιρότητα. Άλλωστε, θα βόλευε πολλούς να ξεχάσουμε τα προβλήματά μας εμείς οι μαθητές και να στραφούμε σε θέματα που πουλάνε.

Όμως, όλοι δέχονται ότι από τη μια πλευρά η παιδεία καθορίζει το μέλλον του τόπου και από την άλλη ότι η εκπαίδευση σήμερα νοσεί. Γι' αυτό έχουμε χρέος ως έφηβοι να φωνάξουμε και να αγωνιστούμε για ένα σχολείο που θα εκφράζει τις προσδοκίες και τα οράματά μας και όχι ένα σχολείο που θα παράγει εξαγοράσιμες συνειδήσεις, στυγνούς και άκαμπτους επαγγελματίες τεχνοκράτες, κερδοσκόπους του χρηματιστηρίου. Έχουμε χρέος να αγωνιστούμε για ένα σχολείο που δεν θα αποτελεί ένα συνεχές βαθμολογικό κέντρο, αλλά για ένα σχολείο με κέντρο τον άνθρωπο που παρέχοντας ουσιαστική μόρφωση θα παρακινεί τους μαθητές να καλλιεργήσουν και τις θεατρικές, μουσικές και αθλητικές αναζητήσεις τους.

Όμως, η πολιτεία θέλει πραγματικά ένα τέτοιο σχολείο για τα παιδιά της ή απλά περιορίζεται σε αλλαγές και τροποποιήσεις του εκπαιδευτικού συστήματος; Δεν είδαμε τα νέα μέτρα να καταπολεμούν την περίφημη παραπαιδεία. Δεν είδαμε μαθητές με όρεξη και πάθος να αναζητούν το δρόμο της σοφίας. Δεν είδαμε πολλούς καθηγητές με μεράκι να προσπαθούν αδιάκοπα να μεταλαμπαδεύσουν αξίες και γνώσεις στα παιδιά.

Αντίθετα, καθημερινά παρατηρούμε μαθητές που ακόμη και τις ημέρες των εορτών, σκυμμένοι πάνω από τα βιβλία αποστηθίζουν ολόκληρα καταναγκαστικά κατεβατά ιστορίας, φυσικής και όλων των υπόλοιπων μαθημάτων, μαχόμενοι να κερδίσουν τα εισιτήρια των βαθμών που οδηγούν στα ανώτερα ιδρύματα.

Επίσης, όχι μόνο δεν είδαμε κάποιον ιδιαίτερο εργαστηριακό εξοπλισμό, αλλά αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι κάποιοι καθηγητές τρέχουν στις τάξεις να αλλάξουν τα σπασμένα τζάμια που υπάρχουν, αφού κανείς άλλος δεν το κάνει. Όταν η διεύθυνση του σχολείου μας λέει ότι φταίει ο δήμος που δεν στέλνει τα απαραίτητα χρήματα, ο δήμος με τη σειρά του κατηγορεί τη νομαρχία και η νομαρχία την κυβέρνηση.

Εγώ πιστεύω ότι φταίνε όλοι. Επιτέλους, τα κονδύλια δεν είναι ροδοπέταλα για να εξανεμίζονται ως δια μαγείας με τον αέρα. Σίγουρα κάποιοι ευθύνονται γι' αυτή την μυστηριώδη εξαφάνιση. Μπροστά σ' αυτό το θέατρο του παραλόγου πολλοί νέοι τα παρατάνε και παθητικοποιούνται, αφού καταλαβαίνουν ότι οι αξίες που διδάσκονταν τόσα χρόνια, σχετικά με την αξιοκρατία και την ισότητα, ήταν μια πλάνη, στάχτη που έριχναν στα μάτια τους. Στο σχολείο μαθαίνουμε ότι σε μια

δημοκρατική κοινωνία η μόρφωση δεν είναι εμπόρευμα. Βιώνουμε, όμως, καθημερινά την πλήρη εμπορευματοποίηση της μόρφωσης και τότε αναρωτιώμαστε: Εμείς τι δημοκρατία έχουμε; Οι έμποροι των ιδιωτικών, οι εκπρόσωποι της αχαλίνωτης κερδοσκοπικής ιδιοτέλειας τώρα τρίβουν τα χέρια τους από την παραίτηση των νέων. Και εμείς; Εμείς οι νέοι που μπορούμε ακόμη να κυνηγούμε χίμαιρες θα τους κάνουμε τη χάρη ή θα παλέψουμε με όπλο τη γνώση και την ακλόνητη αγωνιστικότητα της ηλικίας μας;

Πραγματικά, κανένας αγώνας δεν πάει στα χαμένα είτε είναι φυσικός, είτε είναι νομικός. Ήδη με τις περσινές μαθητικές κινητοποιήσεις πετύχαμε να μη μετράει η βαθμολογία της Β' Λυκείου, αν δεν συμφέρει το μαθητή και να έχει κάποιος την ευκαιρία να δώσει εξετάσεις άλλες δύο φορές αν αποτύχει. Και αυτές οι κινητοποιήσεις δεν ήταν σπασμοδικές κινήσεις μιας χαμένης γενιάς κατευθυνόμενης από πολιτικά κόμματα, όπως μας κατηγορούσαν πολλοί προσπαθώντας να καταδικάσουν την υγιή πολιτικοποίηση. Ήταν ώριμο το αίτημα της οργής των μαθητών και αυθόρμητο ξέσπασμα. Τώρα ο καθένας μπορεί και πρέπει να συνεχίσει τον αγώνα του μέσα στο σχολείο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτού)

Μπορώ να έχω, κύριε Πρόεδρε, μία μικρή ανοχή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τα λες ωραία, αλλά συντόμισε.

ΖΩΗ ΜΠΑΡΙΤΑ (Νομός Ευβοίας-3ο Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας): Ας γατζωθούμε από τα ιδανικά μας και ας αποδείξουμε ότι τα Ελληνόπουλα μαθαίνουν να πραγματοποιούν τα όνειρά τους. Απαιτούνε από εσάς τους κυβερνώντες να ακούγεται η φωνή των νέων όλη τη χρονιά και όχι να θυμόμαστε το δικαίωμά μας αυτό μόνο τις τέσσερις ημέρες που συγκαλείται η Βουλή των Εφήβων. Δεν μπορείτε εσείς οι διάφοροι Υπουργοί να φτιάχνετε το μέλλον μας, όπως θέλετε καθισμένοι σε ένα γραφείο και υπογράφοντας νομοσχέδια. Τότε αναλαμβάνοντας το ρόλο του προστάτη μας, αφού μας θεωρείτε ανώριμους για να πάρουμε μέρος στη διαμόρφωση ενός εκπαιδευτικού συστήματος, όμως, την ίδια στιγμή θεωρούμαστε αρκετά ώριμοι μέσα από την επιλογή κατεύθυνσης στην ουσία να επιλέξουμε το επάγγελμά μας χωρίς καμία βοήθεια από το σχολικό επαγγελματικό προσανατολισμό.

“Χορέψετε, χορέψετε τα νιάτα σας χαρείτε γιατί σε τούτο το ντουιιά δεν θα τα ξαναβρείτε”, τραγουδούσαν χθες στην πολύ όμορφη μουσική παράσταση στο Ηρώδειο. Με ποιο δικαίωμα, όμως, όλοι αυτοί οι αρμόδιοι καταστρέφουν το δικαίωμα που έχουν όλοι οι έφηβοι στον ελεύθερο χρόνο και αυτοί οι αρμόδιοι επιβάλλουν ένα απ' αυτά τα εξοντωτικά εκπαιδευτικά συστήματα; Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κωνσταντίνος Μπεσίνας από το Νομό Ημαθίας έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Δεν συνεχίζω γιατί κατάλαβαν όλοι από ποια Επιτροπή είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΣΙΝΑΣ (Νομός Ημαθίας-4ο Ενιαίο Λύκειο Βέροιας): Αγαπητέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητέ, κύριε Αντώνη Σαμαράκη, αξιότιμοι εκπρόσωποι της πολιτικής και πολιτειακής ηγεσίας της χώρας, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές από την Ελλάδα, την Κύπρο, την Ασία, την Ευρώπη, την Αμερική, την Ωκεανία, την Αφρική σας απευθύνω τους πιο θερμούς χαιρετισμούς.

Εκπροσωπώ το 4ο Ενιαίο Λύκειο Βέροιας του Νομού Ημαθίας και θα ήθελα απ' αυτή τη θέση να ευχαριστήσω όλους όσους βοήθησαν να ολοκληρωθεί επιτυχημένα και η Ε΄ Σύνοδος της Βουλής των Εφήβων. Σήμερα και απ' αυτό το Βήμα θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που με απασχόλησε αρκετά τις ημέρες αυτές, έστω και αν η φωνή μου δεν ακουστεί όσο θα ήθελα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σε όλους τους Έλληνες του κόσμου. Το θέμα αυτό είναι η προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Είναι πράγματι απορίας άξιο πώς είναι δυνατόν σήμερα, όπου η πρόοδος των δημοκρατικών κοινωνιών είναι ταχύτατη η προστασία των ήδη κατοχυρωμένων νομικά ανθρώπινων δικαιωμάτων να απαιτεί σκληρό και αδιάκοπο αγώνα. Η απάντηση είναι προφανής.

Αν και η κατοχύρωση των ανθρώπινων δικαιωμάτων θεωρείται μία από τις σπουδαιότερες κατευθύνσεις στην ιστορία της ανθρωπότητας, ωστόσο τίθεται πολλές φορές στο περιθώριο και η πρωταρχική αιτία αυτού του φαινομένου είναι μία η προώθηση των ατομικών συμφερόντων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ επιγραμματικά σε περιπτώσεις παραβίασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων που άπτονται των θεμάτων της Επιτροπής δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Η επιβολή της θανατικής ποινής, ευτυχώς, όχι σε μας, σε άλλες χώρες, η ανισότητα των δύο φύλων, η αναξιοκρατία, οι φυλετικές διακρίσεις, ο ρατσισμός, η μεροληπτική απονομή της δικαιοσύνης, η παραβίαση του ασύλου της κατοικίας, η χρήση βίας, η δημοσιοποίηση ή χρησιμοποίηση προσωπικών δεδομένων, η ανάμειξη ξένων χωρών στις διενέξεις λαών συνιστούν περιπτώσεις καταπάτησης των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Είναι πραγματικά πολύ θλιβερή η εικόνα της παραβίασης των δικαιωμάτων ενός ενήλικα ανθρώπου, πόσο μάλλον, ενός μικρού παιδιού. Σε αυτή τη θλίψη έρχεται να προστεθεί και η οργή που γεννιέται από τις ανεξήγητες ενέργειες ορισμένων χωρών παραδείγματος χάρη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι οποίες ενώ παρουσιάζονται ως φρουροί των δικαιωμάτων, στην πραγματικότητα είναι οι κυριότεροι διώκτες τους.

Όλοι μαζί επιβάλλεται να προστατεύσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα,

όπως προστατεύουμε την οικογένειά μας και τον εαυτό μας. Η απαλλαγή από προλήψεις και στερεότυπα, η διατήρηση της εθνικής ταυτότητας, η ενημέρωση της κοινής γνώμης, η συνεχής επαγρύπνηση όλων μας, ο σεβασμός της ιδιωτικής ζωής των πολιτών, η τήρηση των διεθνών συμβάσεων για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά πάνω απ' όλα η εκδήλωση της ανθρωπιάς μας προς τους συμπολίτες μας, είναι οι προτάσεις μου για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κυρίως της ελευθερίας. Γιατί η ελευθερία συμβαδίζει με το μόνο πολίτευμα στην ιστορία της ανθρωπότητας που επιτρέπει και επιβάλλει ταυτοχρόνως την ύπαρξη δικαιωμάτων: Τη Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μπόνης από τη Β΄ Περιφέρεια Πειραιά και την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΝΗΣ (Β΄ Πειραιά-1ο Ενιαίο Λύκειο Νίκαιας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, σεβαστό Προεδρείο, φίλε και συνομίληκε όλων ανεξαιρέτως των Εφήβων Αντώνη Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι. Αδιαμφισβήτητα η σωστή οργάνωση της εκπαίδευσης αποτελεί στερέωμα της κοινωνίας.

Στους νεότερους χρόνους, πολλές μεταρρυθμίσεις του εκπαιδευτικού συστήματος έχουν γίνει. Η παιδεία όμως κατά γενική ομολογία, συνεχίζει να νοσεί σε κάποιους τομείς.

Αρχικά πρέπει να αναφερθεί πως το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα αναγκάζει τους μαθητές να μελετούν πολλά γνωστικά αντικείμενα ταυτόχρονα, οδηγώντας τους έτσι στην πολυμάθεια. Όμως, λόγω τόσο του πεπερασμένου διαθέσιμου χρόνου, όσο και των εξειδικευμένων γνώσεων, που καλούνται να απομοιώσουν οι μαθητές, αναγκάζονται να καταφύγουν στην μετριότητα.

Στη μετριότητα των μαθητών συμβάλλουν επίσης τα κακογραμμένα σχολικά βιβλία γεμάτα ορολογίες δύσκολα απομνημονεύσιμες. Το πρόβλημα αυτό θα μπορούσε να αντιμετωπισθεί με μείωση της εξεταστέας και διδακτέας ύλης, καθώς και μείωση του αριθμού των διδασκόμενων ή έστω των εξεταζόμενων μαθημάτων. Έτσι τα εξεταζόμενα μαθήματα της γενικής παιδείας θα μπορούσαν να είναι η έκθεση, τα μαθηματικά και η ιστορία, ενώ τα μαθήματα της κατεύθυνσης θα μπορούσαν να παραμείνουν ως έχουν. Η εφαρμογή της πρότασης αυτής, θα οδηγούσε και στην εξασφάλιση περισσότερου χρόνου για τους μαθητές, έτσι ώστε να μπορούν να αναπτύξουν καλύτερα -εφόσον θα είναι πιο ελεύθεροι- την προσωπικότητα και τις δεξιότητές τους.

Περαιτέρω η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής συμβάλλει στη μη εμπέδωση του διδασκόμενου γνωστικού αντικείμενου, καθώς δεν υπάρχει πρακτική εξοικείωση του μαθητή με

αυτό. Από παράδειγμα των προαναφερθέντων αποτελούν τα μαθήματα της χημείας και της πληροφορικής, που δεν διδάσκονται σωστά λόγω έλλειψης των αντίστοιχων εργαστηρίων στην πλειοψηφία των σχολείων.

Επιπλέον, οι καθηγητές πρέπει να γνωρίζουν το αντικείμενο το οποίο καλούνται να διδάξουν και να είναι καταρτισμένοι σε θέματα ψυχολογίας και παιδαγωγικής, καθώς ο καθηγητής είναι πρώτα παιδαγωγός και έπειτα ειδήμων. Το ένα και μοναδικό μάθημα με αντικείμενο την ψυχολογία, το οποίο μάλιστα είναι προαιρετικό για τους καθηγητές, μόνο αρκετό δεν κρίνεται.

Η ανικανότητα προς αντίσταση ξεπέφτει σε ηθική του δούλου, λέει ο Νίτσε, παρακινώντας όλους μας να αγωνιστούμε για το ιδανικό. Είτε όμως είμαστε μαθητές είτε εκπαιδευτικοί είτε Υπουργοί είτε οτιδήποτε άλλο, έχουμε χρέος να παλέψουμε για μια καλύτερη παιδεία που θα οδηγήσει σε ένα καλύτερο αύριο, στην ηθική εξύψωση του ατόμου, στην κοινωνική ευαισθητοποίησή του. Στόχος ένα άμεινον παρόν που θα οδηγήσει σε ένα άριστο μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Βαλμπόνα Ντούμη Έφηβος Βουλευτής Υπολοίπου Αττικής και της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΒΑΛΜΠΟΝΑ ΝΤΟΥΜΗ (Υπόλοιπο Αττικής-Ενιαίο Λύκειο Ν. Μάκρης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ έχει να κάνει με τον ρατσισμό.

Όταν μας μίλησαν στο σχολείο για τη Βουλή των Εφήβων, ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα βρισκόμουν εδώ για να εκφράσω το πρόβλημά μου, που άρχισε ακριβώς πριν από δύο χρόνια. Θυμάμαι την άγνωστη μουσική, το άγνωστο άρωμα λουλουδιών, που με ξύπνησαν εκείνο το πρωινό της άνοιξης. Άνοιξα τα μάτια μου και βρέθηκα σε άγνωστο περιβάλλον. Αγάπησα ό,τι είδα γύρω μου. Τους ανθρώπους, το περιβάλλον, τη γλώσσα που μιλούσαν αυτοί οι άνθρωποι. Και αναρωτήθηκα: Θα με αγαπούν άραγε και αυτοί; Κάποιοι με αγάπησαν. Ήταν αυτοί που κάποτε αντιμετώπισαν τα ίδια προβλήματα, όταν και αυτοί πήγαν σε ξένες χώρες, μακριά από την Ελλάδα. Είναι αυτοί που ξέρουν τι σημαίνει να ζεις σε μία άλλη χώρα. Αυτό που με πληγώνει όμως, είστε εσείς. Γιατί, εκτός από την αγάπη των μεγάλων ανθρώπων, που με καταλαβαίνουν, χρειάζομαι και τη δική σας αγάπη. Γιατί το μέλλον το έχουμε εμείς στα χέρια. Γιατί μαζί θα αγωνιστούμε για ένα καλύτερο κόσμο. Γιατί μαζί θα φέρουμε την ειρήνη και την αγάπη, μαζί θα ενώσουμε τον κόσμο, για να διώξουμε μαζί το ρατσισμό. Γιατί τώρα έχουμε τους ίδιους σκοπούς, τα ίδια όνειρα, αγωνιζόμαστε για τα ίδια πράγματα. Όπως βλέπετε υπάρχουν πολλά πράγματα που είναι κοινά, που θα έπρεπε να μας ενώνουν στενά εμάς

τους έφηβους απ' όλον τον κόσμο. Κι όμως, συμβαίνει το αντίθετο, όπως συμβαίνει και με μένα. Στην αρχή με πλησιάζατε και με τυφλώνατε με ένα ψεύτικο χαμόγελο και ύστερα με πληγώνατε με την ειρωνεία σας. Γιατί συμβαίνει αυτό; Μήπως δεν σας αρέσει η συμπεριφορά μου; Σας φέρομαι άσχημα; Ή μήπως δεν σας αρέσει που είμαι από την Αλβανία; Αν συμβαίνει το τελευταίο, τότε αυτό που βλέπω στα μάτια σας δεν είναι απλά ειρωνεία, αλλά ρατσισμός. Δεν ήξερα, τι είναι στην ουσία ρατσισμός και πόσο μπορεί να υποφέρει κάποιος απ' αυτόν. Ούτε τώρα ξέρω να αναλύω τι είναι ο ρατσισμός, αλλά τουλάχιστον ξέρω ότι αυτό που ζω τώρα είναι ρατσισμός. Εσείς φιλαράκια με κάνατε να νοιώθω βαθεία στην ψυχή μου αυτήν την πληγή. Νομίζω ότι ο ρατσισμός είναι μία πληγή για μένα, όχι όμως καταστροφή. Αν αυτή η γλώσσα που μιλάμε τώρα, αν αυτή η χώρα που βρισκόμαστε κι αν όσα είναι γύρω μας δεν μας ανήκουν, μας ανήκει κάτι άλλο που είναι κοινό για όλους και που πρέπει να υπάρχει παντού. Αυτό το κάτι είναι πολύ ακριβό και το ωραιότερο δώρο που μας χάρισε ο Θεός που μας ενώνει και μας κάνει ίσους. Είναι η αγάπη λοιπόν, που πρέπει να την έχουμε πάντα μαζί μας.

Εγώ ήλθα εδώ με αγάπη και όνειρα, να ζήσω ωραιότερες μέρες, να με αγαπούν το ίδιο, να ζήσω καλύτερες μέρες, εκεί που πάω, ο ήλιος ζεσταίνει καλύτερα. Τίποτε. Μάταιες ελπίδες. Η ειρωνεία και ο ρατσισμός έχουν γίνει σκιά μου. Όπου βρω λίγη ζεστασιά και ζεσταίνεται η καρδιά μου, αμέσως παγώνει με τη φράση: "Τι φταίω εγώ, που γεννήθηκες σε άλλη χώρα;" Σωπαίνω, σωπαίνω εγώ και όσοι πονούν σαν εμένα. Κάνουμε υπομονή. Μα, είμαστε τόσοι άνθρωποι που κρατάμε τον ίδιο πόνο στην καρδιά. Ίσως δεν θα ήταν καλύτερο να πούμε όλα αυτά που κρατάμε μέσα μας και που μας καίνε την καρδιά, για να τ' ακούσουν όλοι; Να τ' ακούσουν όλοι αυτοί που, ειρωνεύοντάς μας, κάνουν τους φίλους τους να γελούν και να διασκεδάζουν, ενώ σε μας χαρίζουν τον πόνο. Το να εκφράζουμε αυτό που νοιώθουμε μέσα μας, δεν είναι καλό μόνο για μας, αλλά και για σας τους ίδιους. Αν κάποτε θα πάτε σε μία άλλη χώρα, είναι πιθανόν να σας συμβεί το ίδιο, γιατί ο ρατσισμός δεν υπάρχει μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλο τον κόσμο.

Ακούγοντας, λοιπόν, τα δικά μας αισθήματα, ίσως να υπάρχει λύση για όλους. Τέτοιος είναι ο κόσμος και δεν μπορούμε σε μία μέρα να τον κάνουμε έτσι όπως πρέπει κι όπως τον ονειρευόμαστε. Όμως, σίγουρα κάτι θα αλλάξει, αν απορρίψουμε την προκατάληψη, αν απορρίψουμε την απόρριψη την ίδια, που κάποιοι νοιώθουν για μας, πριν ακόμα μπουν στον κόπο να μας γνωρίσουν. Αν αγαπάμε ο ένας τον άλλο λίγο περισσότερο, χωρίς να αναλύουμε την εμφάνισή του, το χρώμα του δέρματος ή από πού είναι, ή πόσο πλούσιος ή φτωχός είναι, όμως, επειδή είμαι μαθήτρια σε ελληνικό σχολείο, ίσως θα μπορούσαμε και με τη βοήθεια ειδικών

προγραμμάτων και μαθημάτων να ξεπεράσουμε αυτό το πρόβλημα και να μάθουμε να ζούμε όλοι μαζί και να σέβεται ο ένας τον άλλον.

Κλείνοντας, σας θυμίζω ότι εγώ είμαι ένας άνθρωπος σαν κι εσάς, που όμως μπορεί να έχω δώσει τα πάντα. Δεν ζητάω χρήματα από σας, αλλά να κρατήσετε ανοιχτή την καρδιά σας και να μου χαρίζετε ένα αληθινό χαμόγελο. Ίσως να μην φαίνεται αρκετό, αλλά για μένα μπορεί να σημαίνει τα πάντα. Ίσως αυτή να είναι η λύση.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παναγάκης Μελέτης, από το Ισραήλ και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, έχει το λόγο.

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΠΑΝΑΓΑΚΗΣ (Ισραήλ-Σχολή Παναγίου Τάφου): Εντιμότατε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, εντιμότατε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, έχω την τιμή να εκπροσωπώ το Ελληνικό Λύκειο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Στη σύντομη αυτή εισήγησή μου θέλω να τονίσω τον σπουδαίο εθνικό θρησκευτικό ρόλο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, το οποίο εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια διατηρεί τον ορθόδοξο χαρακτήρα του μέσα από πολλές δυσκολίες και αντιξοότητες.

Η πολιτισμική μας παρουσία στην περιοχή που σήμερα είναι το κράτος του Ισραήλ, ξεκινά από την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Όμως, η γλώσσα και ο πολιτισμός μας, με τη γέννηση του Ιησού Χριστού ως Θεανθρώπου, λαμβάνουν μιά άλλη διάσταση, γίνονται οι φορείς της διαδόσεως του χριστιανισμού σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο. Ως γνωστό, το κομμάτι αυτό αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της πατρίδας μας, το οποίο βρίσκεται στην ευαίσθητη περιοχή, όπου διασταυρώνονται θρησκείες, πολιτισμοί και έθνη.

Σε αυτή τη διαφιλονικούμενη περιοχή, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων προσπαθεί να διατηρήσει και να διαφυλάξει τη σπουδαία αυτή θρησκευτική και εθνική κληρονομιά μας. Κληρικοί και λαϊκοί δίνουν καθημερινά τη μαρτυρία της ζωντανής παρουσίας μας στην πολυάνθρωπη κοινωνία των Αγίων Τόπων.

Δυστυχώς, ανά τους αιώνες και μέχρι σήμερα, πολλοί επιβουλεύονται την πνευματική μας αυτή κληρονομιά και έγιναν και γίνονται βεβηλώσεις, αλλά και προσπάθειες να κερδίσουν έστω ένα μικρό τμήμα. Χάρη όμως στις θυσίες και στην επαγρύπνηση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, σήμερα κατέχουμε το 70% των Παναγίων προσκυνημάτων.

Έτσι οι πολυάριθμοι προσκυνητές ακούν την ελληνική γλώσσα στους ιερούς ναούς και στις αγορές και διαβάζουν τις πολυάριθμες ελληνικές επιγραφές, αλλά και με συγκίνηση αντικρύζουν την γαλανόλευκη σημαία μας να κυματίζει σε όλα τα μοναστήρια και στις εκκλησίες. Όμως και στο σπουδαιότερο προσκύνημα του Παναγίου Τάφου, όπου εκατομμύρια προσκυνητών από όλο τον κόσμο προσέρχονται κάθε χρόνο για να προσκυνήσουν,

συναντούν τον ελληνορθόδοξο φύλακα κληρικό μπροστά στην είσοδο. Μέσω όλων αυτών, προβάλλεται ολόκληρη η Ελλάδα και διαδίδεται ο ελληνισμός πολιτισμός.

Το Πατριαρχείο, προκειμένου να επανδρώσει τα Παναγία προσκυνηματα και να διαφυλάξει αυτά τα ανεκτίμητα δικαιώματά μας, διατηρεί διάφορα σχολεία. Το σχολείο από το οποίο προέρχομαι, είναι αμιγές ελληνικό σχολείο και από το οποίο, όσοι θέλουν μετά την αποφοίτησή τους, εντάσσονται στη δύναμη του Πατριαρχείου. Είναι δηλαδή το φυτώριο, από όπου τα νέα φυτά θα μεταφυτευθούν στον τόπο αυτό και θα ριζώσουν βαθιά, ώστε να μην μπορεί κανείς να τα ξεριζώσει. Το σχολείο μου, το οποίο λειτουργεί ως πλήρες γυμνάσιο και λύκειο, ισότιμο με της Ελλάδος, είναι επανδρωμένο με διδακτικό προσωπικό κληρικών του Πατριαρχείου και αποσπασμένων εκπαιδευτικών της Ελλάδος.

Για το απομεμακρυσμένο αυτό φυλάκιο της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού, από της θέσεως αυτής θέλω να κάνω θερμή έκκληση προς τη μητέρα Ελλάδα και να παρακαλέσω να μην μας ξεχνάτε, γιατί από την πατρίδα περιμένουμε ενίσχυση και συμπαράσταση και εμείς τα ξενιτεμένα παιδιά της.

Σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση και τη φιλοξενία.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Οικονόμου από το Νομό Κυκλάδων και από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Κυκλάδων-Λυκειακές τάξεις Γυμνασίου Ίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, καθώς η μέρα της ενεργού συμμετοχής μου στα κοινά ολοένα και πλησιάζει, ποικίλες σκέψεις με ταλανίζουν. Πιο συγκεκριμένα, με βάση τη διεθνή εμπειρία, βλέπουμε ότι οι εκλεγμένες από το λαό εξουσίες συχνά απέχουν πολύ από το να αντιπροσωπεύουν και να εκφράζουν τη λαϊκή εντολή.

Εξάλλου, παρατηρούμε ότι μεγάλα οικονομικά συμφέροντα παρεισφρούν και ακυρώνουν έμμεσα τη λαϊκή βούληση, ενώ παράλληλα παραμερίζουν στην πραγματικότητα ακόμα και θεμελιώδη συνταγματικά δικαιώματα.

Τέλος, ανησυχητικό είναι το φαινόμενο της αδιαφορίας των νέων για τα κοινά και της εσωστρέφειας που παρατηρείται τις τελευταίες δεκαετίες. Πόσες φορές δεν αναπολούμε και δεν μιλάμε με θαυμασμό για τη μεγαλύτερη προσφορά της αρχαίας Ελλάδας, την άμεση δημοκρατία; Μία δημοκρατία ιδανική που οι όροι "ισογορία" και "ισονομία" εφαρμόζονταν σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής των πολιτών;

Από τότε όμως μέχρι σήμερα, πολλά έχουν αλλάξει. Και θα ήταν σκέψη ουτοπική, ακόμα και για έναν έφηβο, να ζη-

τήσει να εφαρμοστεί αυτούσια. Όμως, με δεδομένη την ανάπτυξη της τεχνολογίας και την εξέλιξη της πληροφορικής, που μετέτρεψαν τον κόσμο σε μικρό δικτυακό χωριό, θα μπορούσαμε να φανταστούμε την αναβίωση της άμεσης δημοκρατίας ως ρεαλιστική προοπτική, που ως σπέρα γονιμοποιό θα άλλαζε ριζικά την πολιτική και κοινωνική εικόνα της ανθρωπότητας.

Η σύγχρονη λοιπόν άμεση δημοκρατία θα είναι το πολιτικό σύστημα, που δεν θα επιδιώκει απλά και μόνο μέσω επιφανειακών μεταρρυθμίσεων να σώσει τη δημοκρατική δύση από τη φθορά, αλλά μέσω μιας λυτρωτικής φλόγας θα κάψει της δημοκρατίας το κουφάρι και θα της δώσει πνοή, όμοια με εκείνη του δημιουργού Θεού. Θα την αναγεννήσει και θα την κάνει άμεση, συγγενική με εκείνη της αρχαίας Αθήνας.

Ας δούμε όμως πρακτικά τη διαδρομή που θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε για να γίνουν τα όνειρα πραγματικότητα. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να τη φανταστούμε ως έναν ολοκληρωμένο ανθρώπινο οργανισμό που μέσω του εγκεφάλου επεξεργάζεται, ταξινομεί και ρυθμίζει τη λειτουργία του συνόλου. Μ' αυτές, λοιπόν, τις σκέψεις και αποφεύγοντας να σας κουράσω με λεπτομέρειες θα αρκεστώ στη συνοπτική περιγραφή των πολιτειακών οργάνων.

Τα κύτταρα της άμεσης δημοκρατίας είναι οι χιλιαρχίες, ο χωρισμός δηλαδή του πολιτικά ενεργού δυναμικού του κάθε δήμου σε σύνολα των χιλίων που θα ψηφίζουν ύστερα από διάλογο και ανοιχτή ψηφοφορία για όλα τα θέματα: εθνικά, οικονομικά κλπ.

Στη συνέχεια, μια υψίστου βαθμού ασφαλείας γραμμή του διαδικτύου, παρόμοια με αυτή που χρησιμοποιεί το ΥΠΕΠΘ στις πανελλήνιες εξετάσεις, θα είναι το κεντρικό νευρικό σύστημα της άμεσης δημοκρατίας που θα μεταφέρει τις αποφάσεις στο κέντρο "Πανελλήνια Συγκέντρωση Πληροφοριών και Δεδομένων Αθηνών", που θα είναι συλλέκτης των αποφάσεων όλων των χιλιαρχιών και θα αποφασίζει, σύμφωνα με την αρχή της πλειοψηφίας, για την περαιτέρω πορεία της χώρας.

Επίσης, θα υπάρχουν δύο ειδικά δικαστήρια που το πρώτο θα κρίνει τη συνταγματικότητα, την αποτελεσματικότητα των οργάνων της άμεσης δημοκρατίας και το δεύτερο το οποίο θα είναι αρμόδιο για την τυχόν λανθασμένη μετάδοση πληροφοριών και θα αποτελούν το μηχανισμό ελέγχου της άμεσης δημοκρατίας.

Τέλος, μερικά από τα όργανα της σημερινής δημοκρατίας θα παραμείνουν με διαφορετικές, ωστόσο, αρμοδιότητες, όπως η Βουλή των δημάρχων που θα αντικαταστήσει τη σημερινή Βουλή, αλλά θα έχει ως σκοπό την προετοιμασία των ψηφισμάτων που θα υποβάλλονται στις χιλιαρχίες. Τα Υπουργεία θα έχουν ανάλογες αρμοδιότητες με τα σημερινά, αλλά θα είναι πλέον εντολοδόχοι του προέδρου της δημοκρατίας των χιλιαρχιών.

Ο πρόεδρος της δημοκρατίας θα επιλέγεται άμεσα από τις χιλιαρχίες, με αυξημένη χρονικά θητεία, ώστε να εξασφαλίζεται η σταθερότητα της χώρας και επιπλέον, σε περιπτώσεις κρίσιμες για τη χώρα θα έχει και έκτακτες αρμοδιότητες για τις οποίες θα λογοδοτεί μετά την επαναφορά της ομαλότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Έφηβου Βουλευτού)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ό,τι καινούργιο και επαναστατικό χρειάζεται και πιο πολύ χρόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Κυκλάδων-Λυκειακές Τάξεις Γυμνασίου Ίου): Είναι ένα ρηζικέλευθο θέμα και ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μπράβο σου!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Κυκλάδων-Λυκειακές Τάξεις Γυμνασίου Ίου): Τέλος, θα υπάρχουν και περιφερειακές επιτροπές εντοπισμού προβλημάτων που θα είναι τριμελείς. Θα εντοπίζουν και θα διορθώνουν τα κακώς κείμενα σε τοπικό, δημοτικό επίπεδο.

Αρκετές φορές στην ανθρώπινη ιστορία μερικοί ιδεαλιστές και ονειροπόλοι, όπως ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου ή ο γνωστότερος Μαρξ, με μόνο σύμμαχο το όραμα ενός καλύτερου μέλλοντος κατάφεραν να δικαιωθούν ηθικά, αλλά απέτυχαν να πραγματοποιήσουν τα πολιτικά τους οράματα, ίσως γιατί δεν βρήκαν τις κατάλληλες προϋποθέσεις.

Μόνο η παιδεία μπορεί να τις καλλιεργήσει διαμορφώνοντας δημοκρατικές και ελεύθερες συνειδήσεις. Χρέος, λοιπόν, της πολιτείας, αλλά και δικό μας είναι η παιδεία. Ας γίνουμε άξιοι συνεχιστές των προγόνων μας. Ας είμαστε πρωτοπόροι στην πολιτική ζωή. Ας γίνουμε επιτέλους υπεύθυνοι των υποθέσεων μας. Ας είμαστε οι ίδιοι και άρχοντες και αρχόμενοι. Ας πάρουμε το μέλλον στα χέρια μας, για έναν καλύτερο κόσμο, για ένα πιο ανθρώπινο μέλλον.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Διονύσης Πανταζής από τη Β' Αθήνας και την Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ (Β' Αθήνας - Ιδιωτικό Ενιαίο Λύκειο "Ελληνική Παιδεία"): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι το υποστηρίζουν. Τώρα πια η δημοκρατία μας λειτουργεί άψογα. Με την ένταξη μας στην ΟΝΕ η διεθνής μας θέση εδραιώνεται όλο και πιο πολύ. Το κοινωνικό και οικονομικό μας επίπεδο είναι ένα από των πλουσιότερων κρατών στον κόσμο.

Για μας τους νέους Έλληνες δεν μένει πια τίποτα στη μετά ΟΝΕ εποχή. Είναι όλα προγραμματισμένα νομοτελειακά. Οι κοινωνικοί και οικονομικοί μας ρόλοι έχουν ξεκαθαριστεί και ολοένα ξεκαθαρίζουν πιο πολύ. Είμαστε τα γρανάζια μιας όλο και πιο πολύ τελειοποιούμενης μηχανής.

Μέσα στο νέο περιβάλλον που εδραιώνεται, όλη μας η ζωή θα διέπεται από υποδειγματική τάξη και συνέπεια απέναντι στο κράτος-μέλος, στην κοινωνία και στην ευρωοικονομία.

Κύριος, αν όχι και μοναδικός σκοπός, η βελτίωση της αποδοτικότητάς μας. Η αύξηση της αποδοτικότητάς μας θα είναι ο μόνος δρόμος για την επίτευξη προόδου και ευημερίας. Ο ανταγωνισμός λειτουργεί υπέρ των αποδοτικών. Αυτοί θα απολαμβάνουν ένα σωρό νέα προϊόντα και υπηρεσίες, όχι βέβαια ανεξέλεγκτα. Οι μη αποδοτικοί πρέπει να εξαφανίζονται από το παιχνίδι. Θα διασκεδάσουμε με μέτρο για να είμαστε αποδοτικοί. Θα τρεφόμαστε, θα γυμναζόμαστε, θα κάνουμε διακοπές όσο χρειάζεται για να είμαστε αποδοτικοί. Δεν θα διαμαρτυρόμαστε για να είμαστε αποδοτικοί.

Η οικονομική και κοινωνική ευρωμηχανή πρέπει έγκαιρα να αντιλαμβάνεται τις προετοιμαζόμενες αντιδράσεις για να προλαβαίνει τις ενδεχόμενες καθυστερήσεις στην παραγωγή απ' αυτές. Η ψυχική μας εκτόνωση θα επιτρέπεται να γίνεται είτε στα γήπεδα, είτε σε συναυλίες. Ζητήματα επουσιώδη, μη ανατρεπτικά του συστήματος επιτρέπεται να τίθενται και να γίνονται αντικείμενο συζητήσεων, αλλά και ομηρικών καβγάδων.

Τους παραβάτες, που θα είναι ευτυχώς λίγοι, θα προσπαθούμε να τους μεταμορφώσουμε σε παραγωγικά γρανάζια, αλλιώς θα τους απορρίπτουμε. Εμείς με τη σειρά μας θα προετοιμάζουμε καινούργια γρανάζια για την ίδια μηχανή, τα παιδιά μας. Θα είναι πιο τέλεια, πιο συνεργάσιμα, πιο αποδοτικά.

Όσο για την πολυεπίπεδη εξουσία στο απέραντο ευρωκράτος αυτή εξάγεται από περίπλοκα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα. Είναι πολύ μακριά μας για να την ελέγξουμε, να κατανοήσουμε τη συμπεριφορά της και τις αποφάσεις της. Διαβιβαστικό ρόλο θα παίζει κατά βάση η ανεύθυνη ντόπια κυβέρνηση.

Αγαπητοί φίλοι, είμαι βέβαιος ότι το πιο πάνω οικονομικό, κοινωνικό και κρατικό μοντέλο δεν σας άρεσε. Δεν σας άρεσε, κύρια, η έλλειψη του ανθρώπινου προσώπου, η κατάργηση της έκφρασης, η κατάργηση του δικαιώματος αμφισβήτησης και ουσιαστικά η κατάργηση της ελευθερίας.

Πέρα απ' αυτό δεν σας άρεσε το πλάσμα της κοινωνίας, της υποκρισίας, της ψευδαίσθησης, του εφησυχασμού, της αδιαφάνειας, της αδικίας, της ατομικότητας και ιδιωτικότητας, του συμφέροντος, του υλισμού και της αδιαφορίας, της κοινωνίας με ευτελείς στόχους χωρίς ιδανικά, χωρίς αλληλεγγύη.

Τι έχει συμβεί και βρισκόμαστε πάνω σε κινούμενη άμμο όπου τα ανεπίκαιρα του χθες είναι επίκαιρα του σήμερα και αντίστροφα;

Δεν ήταν χθες που μάθαινα πόσο περήφανοι πρέπει να είναι οι Έλληνες για την ιστορία και τον πολιτισμό τους, ότι η θυσία για την πατρίδα και τα ιδανικά και η λεβεντιά είναι οι μεγαλύτερες αρετές, ότι η Ελλάδα είναι

ανεξάρτητη και ότι ανήκει στους Έλληνες, ότι η Μακεδονία είναι ελληνική, ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε την Κύπρο ...

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

... ότι η ελευθερία είναι το μεγαλύτερο αγαθό και ότι η αξία και η αξιοπρέπεια του ανθρώπου είναι πάνω από κάθε τι, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, ότι η δημοκρατία στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία, ότι ο διάλογος δεν πρέπει να αποφεύγεται, ότι πρέπει να είμαστε αφιλοχρήματοι και αλτρουϊστές, ότι η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο είναι πράξη νομικά, ηθικά και κοινωνικά απαράδεκτη που πρέπει έντονα να αποδοκιμάζεται.

Δεν ήταν χθες που διαπίστωνα ότι οι μεγάλοι μας φίλοι προχώρησαν στη παγκοσμιοποίηση και στη νέα τάξη χωρίς υπερηφάνεια και με σκυμμένο το κεφάλι, ότι απαλλοτρίωσαν την ελευθερία, την εθνική ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια ζητώντας τα τριάκοντα αργύρια της προδοσίας. Ότι εκμεταλλεύονται και παράλληλα καταδιώκουν δύστυχες ανθρώπινες υπάρξεις, ότι αρχή της ισότητας είναι γράμμα κενό, ότι αυτοί περιφρονούν και χλευάζουν τη λαϊκή κυριαρχία βάζοντας τα ξένα και τα ντόπια οικονομικά συμφέροντα στο πολιτικό παιχνίδι. Ότι αποφεύγουν το διάλογο με χίλιες δικαιολογίες, ότι κυνηγούν το εύκολο και γρήγορο κέρδος στο ταμπλό του χρηματιστηρίου, ότι θέτουν τις βάσεις της σύγχρονης δουλείας και την αποκαλούν ανάπτυξη, ότι είναι δάσκαλοι της ήσσοнос προσπάθειας και του ρουσφετιού και της αναξιοκρατίας. Και τέλος, ότι οι ίδιοι μας έβαλαν τον πήχυ ψηλότερα, πολύ ψηλότερα ζητώντας να μάθουμε και να κάνουμε αυτά που εκείνοι δεν μπόρεσαν και δεν έκαναν ζητώντας χίλιες προϋποθέσεις για να σπουδάσουμε και στη συνέχεια να απασχοληθούμε.

Δεν είναι αυτοί που μας φόρτωσαν με ένα σωρό επιστημονικές πληροφορίες, όμως μας οδήγησαν στο να σταματήσουμε να σκεφτόμαστε; Δεν είναι αυτοί που μας ζήτησαν να μην καταφύγουμε σε μηχανισμούς και τρόπους που θα μας βγάλουν από την πραγματικότητα; Αυτοί όμως είναι οι πρώτοι που μας έβγαλαν από αυτή.

Ειλικρινά δεν είναι δούλοι του συστήματος, εξαρτήματα συνάθλια για τη πνευματοσαρκοφάγο μηχανή του. Ρωτήστε τους για την αληθινή ευτυχία. Μπορεί αυτοί να συμβιβάστηκαν και να υπέκυψαν, εμείς όμως, όχι.

Θα αντιδράσουμε στην αναξιοπιστία και στην υποκριτικότητα. Έχουμε δικαίωμα να αγωνιζόμαστε για την ελευθερία, το ανθρώπινο πρόσωπο, την καλύτερη κοινωνία, την καλύτερη πατρίδα!

Έχουμε δικαίωμα στον αγώνα και στην αμφισβήτηση, δεν θα μας τον στερήσουν ό,τι και να μας υποσχεθούν, ό,τι και να μας προσφέρουν!

Ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι έφηβοι βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Παρασκευή Πεττάκου από τη Γερμανία και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΤΤΑΚΟΥ (Ενιαίο Λύκειο Βερολίνου - Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, απόδημος ελληνισμός της Γερμανίας, ένας ελληνισμός που ανθεί ή ένας ελληνισμός που κινδυνεύει να αφομειωθεί, να ξεχάσει την ταυτότητά του να χάσει τον προσανατολισμό του; Ποια γνώμη θα κρατήσει ζωντανή την ελληνική δύναμη και απόφια την ελληνική ψυχή των παιδιών της τρίτης και τέταρτης γενιάς που την Ελλάδα την έχουν συνδυάσει με τις καλοκαιρινές τους διακοπές;

Ασφαλώς η παιδεία είναι η μεγάλη και η μοναδική δύναμη που θα κρατήσει ζωντανό τον ελληνισμό που βρίσκεται μακριά από την πατρίδα μας. Μια σωστή εκπαίδευση θα βοηθήσει τους Ελληνόπαιδες της Γερμανίας να γνωρίσουν την ιστορία μας την πολιτιστική μας παράδοση και τις αρετές της φυλής μας. Έτσι θα νιώσουν περήφανοι που είναι Έλληνες και θα κρατούν άσβηστες τις αξίες του πολιτισμού μας!

Δυστυχώς, η μέχρι τώρα εκπαιδευτική πολιτική δεν έδωσε τους καρπούς που έπρεπε και μπορούσε να αποδώσει. Τα ελληνικά σχολεία ποτέ δεν λειτουργούσαν σωστά και ποτέ δεν παρείχαν ολοκληρωμένη παιδεία. Με το να διδάσκονται πολλοί ελληνόπαιδες μία ή δύο φορές την εβδομάδα τη γλώσσα μας δεν σημαίνει πως μαθαίνουν σωστά την ελληνική γλώσσα. Απλά μαθαίνουν την ελληνική λαλιά για να τη χρησιμοποιήσουν στις διακοπές τους στην Ελλάδα και πολύ φοβάμαι πως μετά από μερικά χρόνια θα μιλάμε για πληθυσμό της Γερμανίας ελληνικής καταγωγής.

Προβλήματα όμως υπάρχουν και εκεί που λειτουργούν τα λεγόμενα αμιγή ελληνικά σχολεία. Οι γονείς δεν έχουν ούτε τις γνώσεις ούτε το χρόνο να βοηθήσουν τα παιδιά τους. Έτσι το βάρος της εκπαίδευσης αποκλειστικά το έχουν αναλάβει οι εκπαιδευτικοί και η πολιτεία έχει χρέος να στείλει δασκάλους που θα έχουν γνώσεις αλλά και θα είναι και καλοί παιδαγωγοί, δασκάλους που θα μας κάνουν να αγαπήσουμε την Ελλάδα να νιώθουμε υπερήφανοι για την καταγωγή μας. Χρειάζεται λοιπόν σωστή αξιολόγηση και επιλογή των δασκάλων που στέλνονται στο εξωτερικό.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση βρήκε απροετοίμαστους τους μαθητές των σχολείων του εξωτερικού. Τα τρία χρόνια χάριτος που έδωσε το Υπουργείο Παιδείας δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα τόσων χρόνων. Αν η πολιτεία εφαρμόσει το νέο σύστημα εξετάσεων και στα σχολεία του εξωτερικού μεγάλο ποσοστό μαθητών δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις αυτών των εξετάσεων. Ξεχνάτε πως τα παιδιά του εξωτερικού έχουν μεγαλώσει σε μία κοινωνία με άλλη νοοτροπία και με άλλο τρόπο

ζωής και πως πολλές φορές φοιτούν στα ελληνικά σχολεία τρία μόνο χρόνια; Πως λοιπόν θα συναγωνιστούν τους μαθητές των εδώ σχολείων;

Σε δεινή θέση σχεδόν σε απόγνωση βρίσκονται σήμερα οι μαθητές που επιστρέφουν στην Ελλάδα στη δεύτερη και τρίτη τάξη του λυκείου καθώς είναι υποχρεωμένοι μέσα σε ένα ή δύο χρόνια να καλύψουν τα κενά όλων των προηγούμενων χρόνων και να συναγωνιστούν συμμαθητές τους που φοίτησαν δώδεκα χρόνια εδώ στην Ελλάδα. Τι θέλετε λοιπόν, να στραφούμε προς τη γερμανική εκπαίδευση και να ξεχάσουμε σιγά σιγά πως είμαστε Έλληνες; Μην μας στερείτε λοιπόν το δικαίωμα να λάβουμε ελληνική μόρφωση και να ονειρευόμαστε μια ζωή ήσυχη στην όμορφη χώρα μας. Γίνετε συμμετέχοι των προβλημάτων μας νιώστε την αγωνία μας και το φόβο μας και πάρτε εκείνα τα μέτρα που θα μας βοηθήσουν να παραμείνουμε Έλληνες στην ψυχή.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Ελεωνόρα Σέκα από το νομό Αχαΐας και την Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΣΕΚΑ (Ιδ. Ενιαίο Λύκειο Σωτηρχοπούλου - Νομός Αχαΐας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές η ελληνική κοινωνία επιφυλάσσει συχνά μία άνιση και υποτιμητική αντιμετώπιση απέναντι σε κοινωνικά παραγκωνισμένους συμπατριώτες της. Ο ελληνισμός της Αλβανίας έχει τις ίδιες ρίζες και τύχη με ολόκληρο τον παροικιακό ελληνισμό αλλά και τον μικρασιατικό, τον ποντιακό, τον κυπριακό ελληνισμό, τον σημερινό ελλαδίτικο έως το 1821, όπου ένα μέρος κέρδισε την ανεξαρτησία του. Είχε τις ίδιες τύχες με τον ελληνισμό της Ηπείρου σαν αναπόσπαστο κομμάτι του οποίου είναι.

Οι αγώνες του ήταν οι ίδιοι με αυτού του άλλου ελληνισμού, αλλά οι συνθήκες δεν ήταν ευνοϊκές και παρά τη θέλησή του το 1912-1913 αποσπάστηκε από τον εθνικό κορμό και έκτοτε έζησε και ζει ξεκομμένος αντιμετωπίζοντας ιδιαίτερα αντίξοες καταστάσεις.

Αυτό το κομμάτι του ελληνισμού που έδωσε μεγάλους μαχητές ενάντια στους Τούρκους, που συνέβαλε στην εδραίωση της ανεξαρτησίας, που έδωσε τη ζωή του για την απελευθέρωση της Μακεδονίας, που ανέδειξε ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών για αιώνες έχει τον υποτιμητικό τίτλο “μειονότητα”. Εμείς για διακόσια περίπου χρόνια λεγόμαστε “μειονοτικοί”.

Πέρασαν λοιπόν πενήντα χρόνια δυστυχίας, σκλαβιάς, δικτατορίας και τυραννίας από αυτές που γνωρίζει καλά η ιστορία του 20ου αιώνα. Ο λαός αυτός ήταν υποχρεωμένος να ζήσει κοντά στην Ευρώπη και όμως ήταν άγνωστος γι’ αυτή. Ένας λαός αδύναμος να αντιδράσει εναντίον στο επικρατούν καθεστώς του τρόμου, της φυλακής και του αιφνίδιου θανάτου, της φτώχειας και της πείνας τότε, ζητά να καλύψει σήμερα τα χαμένα χρόνια της στέρησης και της έλλειψης ε-

λευθερίας. Θέλει να ζήσει αυτό που του ανήκει και το στερήθηκε.

Οι μεγάλες στερήσεις, οι δυστυχίες, ο πόνος των αδικημένων αδελφών που χάνονταν κάτω από τα βάρβαρα βασανιστήρια, η έλλειψη γνήσιας σκέψης δεν μπορούσαν πια να συνεχίζονται. Γι' αυτό, μόλις οι συνθήκες έγιναν κατάλληλες, τα παληκάρια της Βορείου Ηπείρου βρήκαν διέξοδο στην Ελλάδα.

Μονολότι ζήσαμε ξεκομμένοι και απομονωμένοι από τον εθνικό κορμό, ποτέ δεν πάψαμε να αγωνιζόμαστε και να ελπίζουμε ότι θα έρθει η στιγμή που δεν θα είμαστε πια “μειονοτικοί”. Εμείς μετά από τόσες γενιές δεν ξεχάσαμε τη γλώσσα μας, δεν ξεχάσαμε την εθνική μας καταγωγή, γιατί μέσα μας, στην καρδιά μας είχαμε την άσβεστη φλόγα του ελληνισμού.

Ο λαός μας δεν έπαψε ούτε στιγμή να μαθαίνει την ελληνική γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα, που ποτέ δεν ξέχασε, την αγάπη για την πατρίδα που έκρυβε μέσα του, την ιστορία και τους προγόνους.

Παρ' όλο που ήμασταν περιφρονημένοι και καταπιεσμένοι κατορθώσαμε να προχωρήσουμε και να επιζήσουμε. Παρά τη συρρίκνωση που επιχειρήθηκε από τους Αλβανούς επιζήσαμε.

Ήρθαν λοιπόν οι μέρες των κοσμογονικών αλλαγών, τα συρματοπλέγματα έσπασαν, δεν νομίζω όμως ότι άλλαξε κάτι, τουλάχιστον στην αρχή, παρά τις ελπίδες που τρέφαμε. Άλλαξε όμως κάτι αργότερα. Τώρα και από τις δύο πλευρές μας αποκαλούν “μειονοτικούς”.

Οι Βορειοηπειρώτες αρχικά αντιμετώπιστηκαν με αγάπη και συμπόνια από τους αδελφούς Έλληνες, αργότερα όμως με ρατσισμό. Αυτό οφειλόταν στην αυξημένη εγκληματικότητα που από λανθασμένες αντιλήψεις ή εσκεμμένες ενέργειες αποδιδόταν σε μας και οφειλόταν σε άλλους.

Η ιστορία της Βορείου Ηπείρου είναι ένδοξη. Στην Αλβανία γνωρίσαμε φυλακίσεις, εκτοπίσεις, βασανιστήρια σαν ελληνική μειονότητα. Στην Ελλάδα όμως σήμερα οι Βορειοηπειρώτες αντιμετωπίζονται σαν κατώτερα άτομα και όχι σαν Έλληνες.

Ο τρόπος αντιμετώπισής μας στο σχολικό ή εργασιακό χώρο είναι τουλάχιστον καχύποπτος και διαφορετικός, ενώ εμείς είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε στο κοινωνικό σύνολο. Είναι λοιπόν σκληρό η ίδια η πατρίδα και οι συμπατριώτες να μας περιφρονούν και να μας απορρίπτουν. Είναι πολύ οδυνηρό να μας κρίνουν λάθος και να μας αποκαλούν Αλβανούς και να μας θέτουν στο περιθώριο.

Η πολιτεία οφείλει να βοηθήσει στο ξεπέραςμα αυτών των κοινωνικών ανισοτήτων και να παράσχει την ομπρέλα προστασίας της σε όλους τους πολίτες και στους Βορειοηπειρώτες, αίροντας κάθε μορφή κοινωνικής αδικίας και ρατσισμού. Η πολιτεία πρέπει να βοηθήσει την ένταξη και την ενσωμάτωση και των

Βορειοηπειρωτών στον ελληνικό κορμό μέσα από την παιδεία και τους νόμους. Διαφορετικά στους Βορειοηπειρώτες δημιουργείται ένα μεγάλο δίλημμα. Και καλώ να μου απαντήσουν σ' αυτό οι αξιότιμοι κύριοι της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Οι Αλβανοί για χρόνια μας θεωρούσαν Έλληνες, γι' αυτό και μας είχαν στο περιθώριο. Αν λοιπόν και οι Έλληνες μας θεωρούν Αλβανούς, πού πραγματικά ανήκουμε;

Το ερώτημα αυτό απασχολεί εμένα και τους συμπατριώτες μου. Παρακαλώ λοιπόν την Ελληνική Κυβέρνηση να μελετήσει την ιστορία των Βορειοηπειρωτών και να απαντήσει έπειτα στο ερώτημα αυτό καθώς και στο ακόλουθο.

Για ποιο λόγο οι Βορειοηπειρώτες να μην αποκτήσουν τα ίδια δικαιώματα με αυτά που παραχωρήθηκαν στους Μικρασιάτες και στους Πόντιους;

Είναι χρέος λοιπόν όλων των Ελλήνων να αναλογιστούν και να ενστερνιστούν την άποψη πως οι Βορειοηπειρώτες είναι Έλληνες και να πάψουν και αυτοί και η πολιτεία να μας θεωρούν “μειονοτικούς”.

Ναι, είμαι Βορειοηπειρώτισσα και δεν το αρνούμαι.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Σπυρλιάδου από το Νομό Κιλκίς και από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡΛΙΑΔΟΥ (Νομός Κιλκίς-2ο Ενιαίο Λυκείο Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί γονείς, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Σπυρλιάδου Σοφία και είμαι από το Κιλκίς.

Θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα που δυστυχώς δεν μπορεί να λυθεί με την οποιαδήποτε κρατική παρέμβαση, αλλά μόνο με τη συλλογική προσπάθεια όλων μας.

Όπως είναι γνωστό οι άνθρωποι κάθε κοινωνίας χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, στους εξουσιαζόμενους και στους εξουσιαστές. Στη χώρα μας, όπως και σε κάθε δημοκρατική χώρα, οι επίσημοι φορείς της εξουσίας εκλέγονται από το λαό. Είναι ωστόσο κοινό μυστικό πως η ουσιαστική δύναμη βρίσκεται στα χέρια των οικονομικά ισχυρών. Κάθε ένας που είναι ικανοποιημένος με τη δύναμη που έχει επιδιώκει τη σταθερότητα, πολιτική, οικονομική και κοινωνική. Γι' αυτό και συναντάμε πολλές ομοιότητες ανάμεσα στις αρχαίες κοινωνίες και στη σημερινή.

Η βασική αρχή του δυνάστη κάθε εποχής είναι η εξής: Απασχολήστε το λαό με κάτι που θα του αποσπά την προσοχή από το ποιος ασκεί την εξουσία. Βάλτε τους ανθρώπους να μαλώνουν μεταξύ τους προβάλλοντας δήθεν ιδεολογικά ζητήματα και στημένους προβληματισμούς. Άρχοντες όλου του κόσμου ο λαός είναι ένα τεράστιο παιδί που πρέπει να διασκεδάει ή να κοιμάται, γιατί αν ξυπνήσει μπορεί να γίνει επικίνδυνο.

Ξεγελάστε, λοιπόν, με κάθε τρόπο αυτόν τον γίγαντα που λέγεται λαός. Δεν είναι δύσκολο, οι γίγαντες είναι ανόητοι σε όλα τα παραμύθια.

Ας αφήσω όμως τις συναισθηματικά, ίσως, φορτισμένες φράσεις για να αναφερθώ στις μεθόδους “αποκοίμησης” του λαού. Οι Ρωμαίοι χώρεσαν όλο το κόλπο μέσα σε δύο λέξεις “άρτος και θεάματα”. Λαός που πεινάει είναι σαφώς επικίνδυνος, λαός χορτάτος, όμως, είναι ακόμα πιο επικίνδυνος αφού η ικανοποίηση των βασικών αναγκών του οδηγεί σταδιακά στην πνευματική του ανάπτυξη. Πρέπει λοιπόν η εξουσία να κατευθύνει το εκπληκτικό σε δυνατότητες ανθρώπινο μυαλό, ώστε να μην αποτελεί γι’ αυτήν κίνδυνο. Εδώ που μπαίνουν τα λεγόμενα θεάματα στο παιχνίδι. Σήμερα ολόκληρο το σύστημα στηρίζεται σε αυτά.

Αγαπητέ λαέ, μιλά αυτός που σε εξουσιάζει. Δεν πρέπει να φοβάσαι γιατί εγώ κατανοώ κάθε σου πρόβλημα πριν εσύ καν το εκφράσεις. Όταν ήθελες να φας, εγώ σε τάισα. Τώρα που πρέπει να ικανοποιήσω και τις πνευματικές σου ανάγκες, μην ανησυχείς. Το δικαίωμα της επιλογής είναι κατοχυρωμένο για σένα. Τι προτιμάς, λοιπόν, λαέ μου; Τις τρισαχαιρωμένες, γελαστές, ευχάριστες κοπελίτσες των αμερικάνικων ταινιών που χρειάζονται την αγάπη σου, γιατί ο κόσμος είναι σκληρός και αυτό δεν αλλάζει. Ή μήπως αν είναι δυνατόν προτιμάς τις κουραστικές, σοβαρές γεροντοκόρες οι οποίες ασχολούνται με βιβλία και άλλα τόσο μα τόσο βαρετά πράγματα; Και σεις κορίτσια μπορείτε να διαλέξετε. Μπορείτε να διασκεδάσετε, αλλάζοντας χρώμα σε ρούχα, μαλλιά και νύχια, ή να χάσετε τον καιρό σας προσπαθώντας να καταλάβετε αυτούς τους δυσνόητους αρχαίους συγγραφείς για παράδειγμα, που ποιος νοιάζεται πια για το τι έλεγαν πριν τόσα χρόνια.

Ο λαός επιλέγει. Μπορούμε να τον κατηγορήσουμε που επέλεξε το λαμπερό κόσμο των χρωμάτων και των χρημάτων, των ηρώων και των εξωτικών καλλονών, όταν καθημερινά βομβαρδίζεται από έναν κατάλογο πραγμάτων που πρέπει να πραγματοποιήσει, γιατί μόνο έτσι πιστεύει ότι θα γίνει ευτυχισμένος; Πρέπει τελικά να συνειδητοποιήσουν πως η ευτυχία αυτή είναι η ευτυχία της άγνοιας, η ευτυχία του μικρού παιδιού που αποκτά ένα παιχνίδι.

Ενώ ο λαός επαναλαμβάνει συνεχώς τα ίδια λάθη, η εξουσία διδάσκεται από την ιστορία. Έτσι, το σύστημα δεν θα αφήσει τον κόσμο να ζήσει στη φτώχεια ξανά, αφού κάτι τέτοιο είχε οδηγήσει παλαιότερα σε πάμπολλες εξεγέρσεις. Πάνω απ’ όλα όμως το σύστημα δεν αφήνει τον άνθρωπο να σκεφθεί. Ο ελεύθερος χρόνος είναι αυτός που επιτρέπει τη σκέψη, η οποία οδηγεί στο σταχασμό, στη συνειδητοποίηση ότι επιχειρούμε κάτι διαφορετικό από αυτό που προσφέρεται. Η εξουσία σήμερα καθορίζει τη διάθεση του ελεύθερου χρόνου των ανθρώπων, άρα δεν κινδυνεύει. Αν ο μόνος τρόπος για να ζήσουμε όλοι

μαζί είναι να εμπιστευθούμε τη μοίρα και τα όνειρά μας στους ισχυρούς, διατεθειμένοι να πιστέψουμε ότι οι επιθυμίες που μπορούμε να έχουμε είναι δεδομένες, τότε σύμφωνοι μπορούμε να συνεχίσουμε το παιχνίδι της ζωής, ακολουθώντας για πάντα κανόνες που άλλοι όρισαν. Έτσι ολοι θα είναι ευτυχισμένοι. Οι μεν επειδή γνωρίζουν, οι δε επειδή αγνοούν. Αν όμως έχουμε το κουράγιο, τη θέληση και την υπομονή να αναπτύξουμε σιγά-σιγά όλες τις δυνατότητες του ανθρώπινου πνεύματος, θα έρθει κάποτε η στιγμή που θα διαπιστώσουμε πόσο ψεύτικα και στημένα είναι όλα αυτά που με τόσο πάθος πιστεύουμε τώρα.

Γνωρίζω ότι είναι πολύ δύσκολο να απεξαρτητοποιηθούμε από τις τεχνητές ανάγκες που μας έχουν δημιουργηθεί. Ακόμα και αν ποτέ η ανθρωπότητα δεν καταφέρει κάτι τέτοιο, ας μπορεί τουλάχιστον να υπερηφανεύεται ότι προσπάθησε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η κ. Καλλιόπη Τζιώτη από το Νομό Ιωαννίνων και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΤΖΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων-1ο Ενιαίο Λύκειο Ιωαννίνων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και μέλη της κυβερνήσεως, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι με λένε Καλλιόπη Τζιώτη και εκπροσωπώ το 1ο Ενιαίο Λύκειο Ιωαννίνων και ανήκω στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Το καλοκαίρι είναι δύσκολο για όσους μαθητές φοιτούν στο λύκειο, και ιδίως για μας που τελειώσαμε την πρώτη λυκείου αφού καλούμαστε να επιλέξουμε την κατεύθυνση που θα ακολουθήσουμε και συνεπώς να απαντήσουμε στο ερώτημα τι θα κάνουμε στο μέλλον μας. Με ρωτάνε λοιπόν οι γονείς και οι συγγενείς μου, τι θα κάνω όταν αποφοιτήσω και εγώ δεν ξέρω τι να τους απαντήσω. Υπάρχουν δυο διαφορετικές απαντήσεις, τι μου αρέσει ή τι θα μου εξασφαλίσει τον άρτο τον επιούσιο. Αν και τα επαγγέλματα που εξυπηρετούν το δεύτερο συρρικνώνονται επικίνδυνα.

Πόσες φορές, αγαπητοί συνάδελφοι, αναρωτηθήκατε με φόβο ότι βγαίνοντας από το πανεπιστήμιο ή το σχολείο θα βρείτε μπροστά σας έναν μονόδρομο, την ανεργία.

Προσωπικά φοβάμαι για το μέλλον μου όταν βλέπω πως τα ποσοστά ανεργίας ανεβαίνουν μέρα με τη μέρα, όταν βλέπω όλο και περισσότερα νέα άτομα να συντηρούνται από τους γονείς τους, όταν ακούω τα παιδιά στο σχολείο να λένε πως παλεύουν για να περάσουν στις στρατιωτικές σχολές, όχι επειδή τους αρέσει να παίζουν τα στρατιωτάκια για την υπόλοιπη ζωή τους, όπως λένε, αλλά επειδή έτσι θα βολευτούν. Όλοι λίγο πολύ έχουμε άνεργα ή υποαπασχολούμενα άτομα στο περιβάλλον μας που κάθε χρόνο αγωνιούν για το

αν θα καταφέρουν να βρουν μια θέση εργασίας.

Μερικοί εδώ μπορεί να νοιώθουν από πρώτο χέρι την ψυχική καταρράκωση και οικονομική αβεβαιότητα του ανέργου. Δεν θέλω να αναφερθώ στα κοινότοπα αίτια που προκαλούν την ανεργία. Θέλω να σταθώ στις συνέπειες του φαινομένου, στις συνέπειες που παρουσιάζονται σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής μας ζωής. Ο άνεργος, ειδικά ο πτυχιούχος άνεργος, βλέπει τη δύναμη και τις γνώσεις του να μην αξιοποιούνται. Απογοητεύεται. Νοιώθει ανασφαλής και αδύναμος να αντιδράσει στις αλλαγές της μοίρας του. Δεν μπορεί να προγραμματίσει το μέλλον του, φορτώνεται με έγνοιες, άγχος κούραση, πολλές φορές όλα αυτά τον οδηγούν σε αντικοινωνική συμπεριφορά προς το φιλικό ή συγγενικό του περιβάλλον. Ειδικά ο χρόνια άνεργος βλέπει την υπόλοιπη ζωή του απαισιόδοξα. Η έλλειψη οικονομικών πόρων τους στερεί, αν όχι την κάλυψη των βασικών τους αναγκών, την ικανοποίηση της ανάγκης για διασκέδαση, ψυχαγωγεία, κλείνοντας τον άνθρωπο στο σπίτι του. Στερώντας του την επικοινωνία με άλλα άτομα. Πόσες φορές ένας άνεργος οικογενειάρχης ωθείται από την απελπισία του στην έσχατη λύση, την αυτοκτονία; Πόσες φορές ένας άνεργος μόνος και απογοητευμένος προσπαθεί να ξεφύγει μέσω του οιοπνεύματος και των ψευδαισθήσεων που προσφέρει ένα ναρκωτικό; Πόσες φορές ένας άνεργος νοιώθει την ενέργεια να ξεχειλίζει από μέσα του και τη δημιουργικότητά του να αναλίσκείται σε βανδαλισμούς, βία, εγκληματικότητα; Πόσες φορές ένας άνεργος άφησε να τον εκμεταλλευθούν κερδοσκοπικοί επιχειρηματίες αποδεχόμενος μια θέση με το μισό μισθό και χωρίς ασφάλιση;

Ζω στην Ήπειρο τη φτωχότερη περιοχή της Ελλάδας. Μια περιοχή με υψηλό δείκτη ανεργίας και σχεδόν καμία προοπτική για βιομηχανική ανάπτυξη που θα συνεπάγεται δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αφού όλες οι επιχειρήσεις και τα εργοστάσια έχουν συγκεντρωθεί στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Το αποτέλεσμα; Ερημωμένα χωριά από κατοίκους που αναζήτησαν ένα καλύτερο μέλλον στις πόλεις, γεμάτες καφετέριες από νέους που δεν έχουν ούτως ή άλλως με τι να γεμίσουν τη μέρα τους. Ένα ταμείο ανεργίας να συντηρεί επιστήμονες με πολλούς τίτλους σπουδών και εφήβους που έχουν πια αποδεχθεί, πως αν θέλουν να επιβιώσουν πρέπει να εγκαταλείψουν τον τόπο τους και να φύγουν έξω, στην καλύτερη περίπτωση να προστεθούν στη μάζα της πρωτεύουσας.

Είμαστε νέοι η γενιά που σε πέντε με δέκα χρόνια θα βγει με το πτυχίο, το διδακτορικό, το μάστερ στο χέρι και θα ζητήσει τις ευθύνες απ' όλους αυτούς που δημιούργησαν αυτή την κατάσταση. Δεν ζητάμε πολλά οι λύσεις είναι ξεκάθαρες, ξεκινήστε απλώς ενημερώστε μας. Επιτέλους, κάντε αυτό τον έρημο σχολικό επαγγελματικό προσανατολισμό μάθημα ουσίας και όχι απλά ώρα του παιδιού.

Πατάξτε την πολυθεσία, και καταργείστε τις υπερωρίες. Χαμηλώστε το όριο συνταξιοδότησης. Οι νέοι μπορούν να προσφέρουν περισσότερα από έναν εξηνταπεντάρη. Μην αφήνετε τα κονδύλια να μπαίνουν στις τσέπες κάποιων. Ας δημιουργήσετε με αυτά επιχειρήσεις, βιομηχανίες, νέες θέσεις εργασίας. Χορηγείστε οικονομική βοήθεια στους νέους επιχειρηματίες. Θα κερδίσετε τα διπλά. Κάντε το σχολείο και την αγορά εργασίας μια ενότητα για την απορρόφηση όλων των αποφοίτων.

Σας μιλάω στην προστακτική, γιατί διεκδικώ αυτά που μας αξίζουν. Οι νέοι δεν ζητούν πολλά, απλώς μια κοινωνία που δεν θα τους αφήσει κομπάρσους στη ζωή των ήδη βολεμένων. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ(Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Γιώργος Τσαπούρης από το νομό Λάρισας και την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΠΟΥΡΗΣ (Νομός Λάρισας-5ο Ενιαίο Λύκειο Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, δεν κρύβω τη χαρά μου που έχω τη δυνατότητα να απευθυνθώ από το Βήμα σε όλους τους Έφηβους Βουλευτές αλλά και στον ελληνικό λαό.

Θα προσπαθήσω να αναπτύξω ένα θέμα που με απασχολεί καθώς και τους περισσότερους Έλληνες αφού είναι μονίμως επίκαιρο και φλέγον για τη χώρα μας. Τις δαπάνες για τον εξοπλισμό της Ελλάδας και τις συνέπειές τους. Είναι γεγονός πως η χώρα μας βρίσκεται σε γεωγραφική θέση, έχει ιστορία και συμφέροντα που καθιστούν αναγκαίο το διαρκή αμυντικό εξοπλισμό. Και αν μην το κρύβουμε οι διακρατικές συμφωνίες για την αγορά όπλων είναι απαραίτητες για τη διαμόρφωση εξωτερικής πολιτικής και διεθνών σχέσεων.

Στο πλαίσιο των παραπάνω απαιτήσεων ως Έλληνες έχουμε δαπανήσει τα τελευταία είκοσι ένα χρόνια περίπου 4,5 τρισεκατομμύρια δραχμές για την αμυντική θωράκιση της χώρας μας. Επίσης, τα τελευταία δέκα χρόνια έχουμε το μεγαλύτερο αμυντικό προϋπολογισμό από κάθε ευρωπαϊκό κράτος. Και οι δαπάνες αυτές δεν αναμένεται να περιορισθούν τα επόμενα χρόνια με το νέο πενταετές εξοπλιστικό πρόγραμμα. Τα ποσά μάλιστα είναι τόσο μεγάλα, ώστε, αν συμπεριλαμβανόταν στο Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό, θα ήταν αδύνατο να ενταχθούμε στην ΟΝΕ.

Το μέγεθος όμως των δαπανών είναι τέτοιο που καθιστά την Ελλάδα μια από τις μεγαλύτερες αγορές όπλων ανά τον κόσμο δημιουργώντας έτσι ευνοϊκό πολιτικό κλίμα. Καθώς είναι από τις λίγες χώρες που μόνο αγοράζουν όπλα και έχουν την ικανότητα εξοπλισμού υψηλής τεχνολογίας αποκτάται η δυνατότητα άσκησης πιέσεων για την ικανοποίηση πολιτικών συμφερόντων. Βρισκόμενοι ανάμεσα στα δέκα πρώτα κράτη στην αγορά εξελιγμένων όπλων θα έπρεπε θε-

ωρητικά κάθε κυβέρνηση να εκμεταλλεύεται την κατάσταση αυτή και να επιβάλλεται στο διεθνή χώρο.

Αντιθέτως, κατά έναν περίεργο τρόπο η στάση της Ελλάδος μέσω των αντιπροσώπων της, βέβαια, χαρακτηρίζεται από υποχωρητικότητα και επιθετικότητα. Μάλιστα, όχι μόνο δεν επιτυγχάνονται πολιτικά οφέλη, αλλά συχνά υπογράφονται συμφωνίες με εξαιρετικά επαχθείς όρους για τη χώρα μας ή δεν εφαρμόζονται οι ευνοϊκοί όροι, όπως είναι η υποχρέωση των χωρών να παρακινήσουν τους κατοίκους τους να έρθουν στη χώρα μας ως τουρίστες. Αποτέλεσμα, είναι η σπατάλη τεράστιων ποσών αφού δεν εφαρμόζονται πλέον οι συμφωνίες.

Παρόμοια είναι πλέον και η κατάσταση που επικρατεί στο εσωτερικό της χώρας μας. Από την εκάστοτε κυβέρνηση λείπει η πολιτική βούληση, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει αντίσταση και ο Κρατικός Προϋπολογισμός να γίνεται έρμαιο των μεγάλων ελληνικών εταιρειών. Οι πολιτικοί φοβούμενοι το πολιτικό κόστος υπηρετούν τις εγχώριες σπλοβιομηχανίες και ικανοποιούν τα συμφέροντά τους εις βάρος των συμφερόντων των Ελλήνων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόσφατη συμφωνία του Στρατού για την αγορά ασυρμάτων ελληνογαλλικής κατασκευής, η οποία στοίχισε είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές, τα οποία ουσιαστικά πήγαν χαμένα αφού οι ασύρματοι δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Το σημαντικότερο όμως είναι πως όλοι όσοι έλαβαν τις αποφάσεις γνώριζαν από την αρχή για τη χαμηλή ποιότητα των ασυρμάτων που τελικά αποκτήθηκαν, έπειτα από υποχώρηση μπροστά στα συμφέροντα και της πίεσης της ελληνικής εταιρείας.

Σίγουρα, όμως, οι αυξημένες δαπάνες στον τομέα της άμυνας είναι αναγκαίες για τη χώρα μας. Αλλά σκοπός μου δεν είναι να κρίνω, αν πράγματι τόσο μεγάλα ποσά είναι απαραίτητα ή όχι. Σκοπός μου είναι να δείξω πως ακόμα και σε τομείς που δαπανώνται τεράστια ποσά τα αποτελέσματα δεν είναι τα επιθυμητά. Και αυτό γιατί λείπει η πολιτική βούληση από τα άτομα που λαμβάνουν τις αποφάσεις, αλλά και γιατί, αν χρησιμοποιηθούν αλλού τα χρήματα αυτά, τα αποτελέσματα δεν θα είναι εντυπωσιακά.

Είναι ανάγκη λοιπόν οι πολιτικοί να αντιληφθούν το ρόλο τους και να αντιμετωπίσουν όλους, Έλληνες και μη που λειτουργούν εις βάρος των ελληνικών συμφερόντων.

Θα πρέπει η εκάστοτε κυβέρνηση να είναι αυτή που θα εκμεταλλεύεται τις ευνοϊκές συγκυρίες που δημιουργούνται και όχι εταιρείες του κράτους. Γιατί είναι ανάγκη η δημιουργία ενός ισχυρού κράτους που ξέρει να επιβάλλεται. Και σε τελική ανάλυση, αν η κάθε κυβέρνηση φοβάται το πολιτικό κόστος των αλλαγών που απαιτούνται, τότε καλύτερα να αφήσουν εμάς να κυβερνήσουμε, γιατί η πατρίδα μας είναι πολύ

μεγαλύτερο ιδανικό από το προσωπικό μας συμφέρον, και δεν φοβόμαστε να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες των ριζοσπαστικών αλλαγών, που πρέπει να γίνουν. Γιατί, όπως είπε κάποιος, υπάρχουν άνθρωποι που βλέπουν τον κόσμο όπως είναι, και ερωτούν γιατί. Υπάρχουν, όμως, και ορισμένοι άλλοι που βλέπουν τον κόσμο, όπως θα έπρεπε να ήταν, και ερωτούν γιατί όχι. Και εμείς οι νέοι ανήκουμε στους δεύτερους. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Αγαθή Χλωροπούλου από το νομό Αιτωλοακαρνανίας και την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων έχει το λόγο.

ΑΓΑΘΗ ΧΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, το μεγάλο πρόβλημα της εποχής μας είναι ο ρατσισμός. Σε πείσμα της πολιτιστικής μας προόδου εξακολουθεί να επιβιώνει με τη μοναδικά τραγική αδυσώπητη μορφή του στιγματίζοντας την ανθρώπινη ιστορία και καθιστώντας αδικαίωτους τους αγώνες τόσο φιλελεύθερων λαών για την επικράτηση στη γη των ιδεωδών και της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Την αφορμή για την παρουσίαση των σκέψεών μου αυτών μου την προσφέρουν τα λυπηρά μα και ενδεικτικά των διαστάσεων του ζητήματος γεγονότα στις χώρες, όπου τα ρατσιστικά καθεστώτα εξακολουθούν παρά τις διεθνείς καταδικές, να εφαρμόζουν απαράδεκτα μέτρα φυλετισμού που έχουν μετατρέψει τις γωνιές αυτές της γης σε πυριπιδαποθήκες και προοιωνίζουν τις δυσάρεστες εξελίξεις για τους λαούς.

Η συντήρηση μεθόδων ρατσιστικών εις βάρος ανθρώπων, με κριτήρια το χρώμα της επιδερμίδας τους ή τις πολιτικές και θρησκευτικές και ιδεολογικές πεποιθήσεις τους, συνιστά ένα στίγμα της εποχής μας που δημιουργεί οδύνη στις ψυχές μας για τη χρεωκοπία του πολιτισμού μας και την ανελέητη μαστίγωση του ανθρώπινου προσώπου. Και είναι φυσικό να δυσανασχετεί κανείς για την κατάσταση αυτή, όταν είναι τραγικές οι αναμνήσεις μας από τη ναζιστική θηριωδία του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και από τα εκατομμύρια θύματα στο βωμό της ανεξήγητης θεωρίας της υπεροχής της Αρίας φυλής, ενώ θα ανέμενε κανείς να έχουν διδαχθεί από τα παθήματά τους, τουλάχιστον οι άνθρωποι της γενιάς μας.

Δεν φαίνεται, όμως, να συμβαίνει αυτό σε αρκετές περιπτώσεις. Γι' αυτό και τα κρούσματα του ρατσισμού δημιουργούν όχι μόνο απέχθεια αλλά και αντίδραση όλων εκείνων που στις εκδηλώσεις αυτές βλέπουν την αναβίωση ενός παγανιστικού πρωτογονισμού με θηριώδεις διαστάσεις και απάνθρωπες επιπτώσεις.

Όλοι οι άνθρωποι μαζί και καθένας χωριστά και ιδιαίτερα οι άνθρωποι του δικαίου οφείλουμε να αγρυπνούμε για τη συνείδησή μας και να αγωνιζόμαστε με κάθε τρόπο για την δια-

σφάλιση των αμφιλεγόμενων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την παγίωση της ειρήνης στις διανθρώπινες σχέσεις, που όπως είναι γνωστό, διέπουν με τους κανόνες τους τόσο το φυσικό, όσο και το θετικό δίκαιο, που είναι συμπλήρωμα εκείνου.

Κατά τον επίσημο ορισμό, ρατσισμός είναι η θεωρία εκείνη ή η αντίληψη, σύμφωνα με την οποία υπάρχει ένας αιτιώδης σύνδεσμος ανάμεσα στα κληρονομικά σωματικά χαρακτηριστικά και σε ορισμένα στοιχεία της προσωπικότητας, όπως η ευφυΐα ή η καλλιέργεια, καθώς και η συνυφασμένη πεποίθηση, ότι ορισμένες φυλές παρουσιάζουν μια σύνθετη ανωτερότητα από άλλες. Είναι, όμως, γνωστό ότι οι διαστροφές της θεωρίας αυτής πίσω από τη θεωρητική της κάλυψη θέλησαν να κρύψουν, κυρίως, επιδιώξεις κυρίαρχης κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής, γι' αυτό και προχώρησαν συνειδητά προς την κατεύθυνση γενικεύσεως των κριτηρίων, που, ξεκινώντας αρχικά από τα φυλετικά στοιχεία, γρήγορα επεκτάθηκαν και σε ιδεολογικά, κοινωνικά, οικονομικά, θρησκευτικά και πολιτικά, με αποτέλεσμα να ζούμε τη φρικτή εμπειρία της εκμεταλλεύσεως των αδυνάτων από δυνατούς, των φτωχών από τους πλουσίους σε πολλά σημεία της γης. Το παράδοξο είναι ότι βρέθηκαν και επιστήμονες, που επιδίωξαν να κρύψουν επιστημονικά τις επαίσχυντες θεωρίες για ανθρώπους β' ποιότητας και για πολίτες β' κατηγορίας στα πρόσωπα των καταπιεσμένων μαύρων ή και λευκών, κίτρινων και ερυθρόδερμων, ώστε τελικά οι λεγόμενες φυλετικές διακρίσεις να συνθέτουν ένα πολύ ευρύ φάσμα εκδηλώσεων, που με την ελαστικότητα των κριτηρίων που θέσπισε κακουργούσα η ανθρωπίνη εφευρετικότητα, δυναστεύοντας ουσιαστικά το ανθρωπινό πρόσωπο και φτωχαίνοντας απελπιστικά τον αιώνα μας. Είναι δε γνωστό, ότι οι αντιλήψεις αυτές πέρασαν γρήγορα από τη φιλοσοφία στην πολιτική πράξη, που με τη βοήθεια του θεωρητικού της υποβάθρου επεδίωξε να εξασφαλίσει με ευρύ νομοθετικό έργο, ιδιαίτερα σε περιοχές του ανελεύθερου εθνικοσοσιαλισμού, την πολιτική και την κοινωνική επικυριαρχία της θεωρούμενης ανώτερης φυλής επί της θεωρούμενης κατώτερης.

Από αυτήν τη σκοπιά ο ρατσισμός δεν περιορίζεται πλέον σε καθαρά φυλετικά στοιχεία, αλλά επεκτείνεται, όπως είπαμε, και σε άλλες κατηγορίες δραστηριοποιήσεων. Έτσι, τόσο ο σιωνισμός, όσο και ο αντισιωνισμός θεωρούνται σήμερα μορφές του ρατσισμού, που ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα. Δεν είναι μόνο στίγμα για την εποχή μας ο ρατσισμός. Είναι η λεηλασία του ανθρωπίνου προσώπου, είναι η αναίρεση βασικών αρχών της πανανθρώπινης συνειδήσεως. Πολλοί με την αδιαφορία τους ενισχύουν ουσιαστικά τους ρατσιστές και άλλοι με τη διστακτικότητά τους γίνονται συνένοχοί τους.

Υπάρχει ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε όλοι τον κίνδυνο που μας απειλεί και

να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας μέσα από συλλογικά όργανα για την καταπολέμηση των φυλετικών πάσης μορφής διακρίσεων. Σε τελευταία ανάλυση, τέτοιες διακρίσεις υποτιμούν την ποιότητα της ζωής μας και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να ξαναζήσουμε τραγικές εμπειρίες του παρελθόντος, κυρίως στην Αμερική, στην Αφρική, στην Ασία, όπου οι προκαταλήψεις εναντίον των μαύρων δεν έχουν εκλείψει. Σε άλλα μέρη της γης, όπου εμφανίζονται διακρίσεις όχι με βάση το χρώμα ή τη φυλή, αλλά την κοινωνική θέση, τη μόρφωση ή την οικονομική κατάσταση, πρέπει να γίνει αντιληπτό, ότι καμιά τέτοια διάκριση δεν μπορεί να δικαιωθεί κάτω από τη σκέπη της αγάπης και της αλληλεγγύης.

Οι άνθρωποι ανέκαθεν ήταν τα υποκείμενα και τα αντικείμενα των ιδεολογιών και των πολιτικών σκοπιμοτήτων. Χρειάζεται, άραγε, να τονιστεί πως η εξακολουθητική πιστότητα σε αυτήν την αρχή εγγυμονεί πελώριους κινδύνους, που μόνο μια αποδέσμευση των ανθρώπων από τα σχήματα αυτά μπορεί να αποτρέψει;

Όλων των ανθρώπων καλής θελήσεως καθήκον είναι να καταστήσουν με κάθε μέσο σαφές, ότι το απαραβίαστο του ανθρωπίνου προσώπου είναι αρχή πανανθρώπινη, που δεν έχει καταξιωθεί ακόμα παντού, μα που πρέπει να εφαρμοστεί αδιακρίτως και προς πάσα κατεύθυνση. Αυτό επιβάλλει ο πολιτισμός μας και η ανάγκη για ειρηνική συμβίωση κάτω από τον ήλιο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Χρυσαιγή Χατζησόγλου της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, από τη Β' Αθήνας.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΧΑΤΖΗΣΟΓΛΟΥ (Β' Αθήνας-7ο Ενιαίο Λύκειο Αμαρουσίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι μαθήτρια του Κλασικού Λυκείου Αναβρύτων, του οποίου η ύπαρξη και η λειτουργία απειλείται από τις ρυθμίσεις του νέου εκπαιδευτικού συστήματος. Για όσους δεν γνωρίζουν, δικαιολογημένα βέβαια, αφού δεν έχει δοθεί ανάλογη βαρύτητα στο ζήτημα, τα κλασικά σχολεία, εννέα σε ολόκληρη τη χώρα, αφιέρωναν περισσότερες ώρες διδασκαλίας στο μάθημα των αρχαίων ελληνικών και λοιπών μαθημάτων της θεωρητικής κατεύθυνσης.

Με το νέο σύστημα, στο σχολείο μου, δεδομένου ότι δεν λειτουργεί ως κλασικό, έχοντας αυτήν την ιδιομορφία, δεν συγκεντρώνει τον αριθμό των μαθητών που είχε άλλοτε. Το σχολείο μου, λοιπόν, το Κλασικό Λύκειο Αναβρύτων, κλείνει κύριε Ευθυμίου. Είναι ένα ζήτημα που πρέπει να σας απασχολήσει και ως φιλόλογο και ως Υπουργό της Παιδείας, διότι η Ελλάδα γέννησε τα κλασικά γράμματα και ώθησε τον υπόλοιπο κόσμο να στραφεί προς τις κλασικές επιστήμες.

Και ενώ σε ολόκληρη την Ευρώπη τα κλασικά γράμματα αναβαθμίζονται στην Ελλάδα τα καταργούμε. Επειδή, όμως,

δεν τοποθετήθηκα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά Οικονομικών Υποθέσεων και έχω κληθεί να αναφερθώ σε ένα από τα θέματα που απασχόλησαν τα μέλη της, ο λόγος μου αφορά τη διαφήμιση και τους μηχανισμούς της.

Στη σύγχρονη καταναλωτική κοινωνία η διαφήμιση αποτελεί το αποτελεσματικότερο μέσον προώθησης των προϊόντων. Όμως, υπακούοντας στους νόμους της αγοράς και προσπαθώντας να διεγείρει την αγοραστική επιθυμία των πολιτών, όσο το δυνατόν περισσότερο, ξεπερνά τα όρια της αποστολής της. Καταλήγει σε ένα μηχανισμό εξαπάτησης και προπαγάνδας που στοχεύει στην εμπορευματοποίηση του ίδιου του κόσμου.

Η διαφήμιση προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του νέου της ρόλου, θέτει σε εφαρμογή μια σειρά μηχανισμών που απευθύνονται στο συναίσθημα. Δημιουργεί εντυπώσεις και ασκεί ψυχολογική βία στον καταναλωτή είτε εκφοβίζοντάς τον, για παράδειγμα αν δεν χρησιμοποιήσει το άλφα ή το βήτα αποσμητικό δεν μπορεί να είναι αποδεκτός από τους φίλους του ή το εργασιακό του περιβάλλον. Ή εάν η νοικοκυρά δεν μαγειρέψει αυτό το φαγητό, η οικογενειακή ευτυχία θα είναι άπιαστο όνειρο! Είτε παρέχοντας συνταγές για να είναι χαρούμενος, υγιής, αξιαγάπητος, ευτυχισμένος πετυχημένος, ασφαλής.

Μέσω της διαφήμισης τα ΜΜΕ παρουσιάζουν σειρά πολυάριθμων προϊόντων που πρέπει να έχει ο καθένας, όπως προσπαθούν να μας πείσουν.

Τι σημαίνει πρέπει να έχει; Ποιος μπορεί και ποιος νομιμοποιείται να πάρει αντί γι' αυτόν μια τέτοια απόφαση; Και το χειρότερο απ' όλα: Αν αυτό το πρέπει, ως συνήθως συμβαίνει παραπέμπει σε κάποια μορφή καταξίωσης και αποδοχής, ο μη συμμορφούμενος προς αυτό τι είναι; Περιθωριακός; Αποδιοπομπαίος;

Ένας άλλος μηχανισμός της διαφήμισης βασίζεται στον εντυπωσιασμό και στη γοητεία που η ίδια ασκεί. Διότι στα περισσότερα διαφημιστικά μηνύματα από δημόσια πρόσωπα, καταξιωμένα, κυρίως, στον καλλιτεχνικό χώρο. Έτσι, οι ιδιότητες των προϊόντων ταυτίζονται με πρόσωπα οικεία και αγαπημένα από το κοινό, τα οποία εγγυώνται την αξιοπιστία και άρα την αναγκαιότητα απόκτησης αυτών των προϊόντων.

Υπόσχονται, επίσης, ότι με διάφορες αγορές, ακόμη και ο πιο απλός πολίτης θα γευτεί τη χαρά της επιτυχίας και της ευτυχίας τους, μιας ευτυχίας που δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένα ποσό, υλικών, βέβαια, απολαύσεων που καλείται κάθε άνθρωπος να ικανοποιήσει, προκειμένου να την κατακτήσει.

Σύμφωνα λοιπόν με τη διαφημιστική ιδεολογία, όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται. Τα συναισθήματα ταυτίζονται με τα εμπορεύματα. Ο καταναλωτής πρέπει να αγοράσει συγκεκριμένα προϊόντα, γιατί διαφορετικά δεν θα μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματά του ούτε να επικοινωνήσει με άλλα άτομα. Για παράδειγμα στη

γιορτή της μητέρας, για να εκδηλώσεις την αγάπη σου προς αυτήν σου επιβάλλεται να αγοράσεις μια πανέμορφη ανθοδέσμη και άρα πανάκριβη ή κάτι ανάλογο, καθώς δεν μπορείς να αρκεσθείς σε μια ζεστή αγκαλιά και ένα γλυκό φιλί.

Βλέπετε λοιπόν ότι οι αξίες μας αυτές που μας κάνουν να λεγόμαστε άνθρωποι θυσιάζονται στο βωμό του χρήματος και της αγοράς. Το μήνυμα που επαναλαμβάνεται καθημερινά είναι σαφές: Καταναλώνω, άρα υπάρχω.

Τι γίνεται όμως με εκείνους που προέρχονται από τις ασθενέστερες οικονομικά και κοινωνικά τάξεις; Ζουν σε μια δραματική αντίθεση. Τα πρότυπα που καλούνται να υιοθετήσουν δεν αντιστοιχούν στις οικονομικές τους δυνατότητες. Αυτή είναι η διαφήμιση, θεσμοθετημένη, νόμιμη, φυσιολογική. Την ανασαίνουμε, όπως τον ίδιο τον αέρα μέσα στις πόλεις και τα ΜΜΕ. Μας εγκλωβίζει στα στενά πλαίσια του καταναλωτισμού και εξουδετερώνοντας κάθε αντίσταση μας στερεί από το δικαίωμα της διαφορετικότητας, το δικαίωμα να είσαι όπως θέλεις να είσαι, όπως ήδη είσαι.

Όλοι οι νέοι αυτού του τόπου μαζί και εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές, θα αγωνιστούμε να ξεφύγουμε απ' αυτά τα διχτυα που τείνουν να μας παρασύρουν, και θα προσπαθούμε να συνεχίζουμε, να παρατηρούμε, θα διαπιστώνουμε, να κρίνουμε, να αμφισβητούμε, να φανταζόμαστε, να προτείνουμε λύσεις και να τις εφαρμόζουμε βέβαια για ό,τι μας απασχολεί, για ό,τι μας απειλεί. Δώστε μας τα όπλα που χρειαζόμαστε να συνεχίσουμε σ' αυτό το δρόμο που είναι πολύ μακρύς ακόμα, αλλά μόλις φθάσουμε στον προορισμό μας η ζωή μας θα αλλάξει. Τα όνειρά μας, τα δικά σας όνειρα, θα γίνουν πραγματικότητα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Μελτίνη Χριστοδουλάκη είναι Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας από το Ηράκλειο Κρήτης και την Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου.

ΜΕΛΤΙΝΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ (Επικρατείας Α' Ενιαίο Λύκειο Ηρακλείου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπημένε, αιώνιε έφηβε, Αντώνη Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, ως μέλος της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου θα ήθελα να θίξω το θέμα της κλωνοποίησης.

Η κλωνοποίηση έχει εισβάλει στη ζωή μας τα τελευταία δέκα χρόνια και χαρακτηρίζεται από τους βιολόγους ως ένα επαναστατικό επιστημονικό επίτευγμα εφάμιλλο με αυτό της ανακάλυψης του DNA.

Σε γενικές γραμμές κλωνοποίηση είναι η κατασκευή πανομοιότυπων αντιγράφων, κυττάρων, ιστών, οργάνων ή και ολόκληρων οργανισμών με βάση ένα αρχικό πρότυπο. Η βασική ιδέα στην οποία στηρίζεται η διαδικασία της κλωνοποίησης είναι αυτή της γενετικής τροποποίησης κυττάρων με α-

ντικατάσταση του αρχικού γενετικού τους υλικού από νέο επιθυμητό.

Το πρώτο από παράδειγμα εφαρμογής της κλωνοποίησης είναι η γνωστή μας προβατίνα Ντόλυ από το Εδιμβούργο της Σκωτίας. Τη δημιουργία της Ντόλυ ακολούθησε ένα πλήθος συζητήσεων και προβληματισμών σχετικά με τις δυνατότητες της κλωνοποίησης και τα ηθικά διλήμματα που απορρέουν απ' αυτήν.

Σίγουρα με γενικολογίες και αφορισμούς δεν αντιμετωπίζεται ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Χωρίς πάντως να μας διακατέχει φοβία για την επιστημονική πρόοδο οφείλουμε για το καλό όλης της ανθρωπότητας να τηρούμε κριτική στάση απέναντι στα διάφορα επιστημονικά επιτεύγματα. Όλοι μας έχουμε την υποχρέωση να διαφυλάττουμε και να εξασφαλίζουμε τη χρήση της επιστήμης με στόχο το κοινό συμφέρον και να καιροφυλακτούμε για να αποτρέψουμε τη μετατροπή της σε εργαλείο εξανδραποδισμού στα χέρια των λίγων επαιόντων.

Οι προοπτικές που ανοίγει η κλωνοποίηση στον τομέα των μεταμοσχεύσεων είναι κατ' αρχάς αρκετά ελπιδοφόρες. Φαίνεται δυνατή πλέον η δημιουργία μοσχευμάτων στο εργαστήριο και παράλληλα αναζωπυρώνονται οι προσδοκίες ορισμένων συνανθρώπων μας για ίαση.

Με τη διαδικασία της κλωνοποίησης μπορούν επίσης να δημιουργηθούν ζώα που ανήκουν σε είδη υπό εξαφάνιση και έτσι να αποφευχθούν οικολογικές καταστροφές και διαταραχές στις τροφικές αλυσίδες που επηρεάζουν και τον άνθρωπο. Επίσης η κλωνοποίηση ενδέχεται να χρησιμοποιηθεί και ως διαδικασία τεχνητής ευγονικής σε τομείς όπως η κτηνοτροφία και η γεωργία. Και αυτό διότι μπορούν να παραχθούν φυτά ή ζώα με μεγαλύτερη αποδοτικότητα στα προϊόντα τους και με καλύτερη ποιότητα.

Πέρα απ' αυτές, όμως, τις λειτουργίες της κλωνοποίησης, που είναι ως ένα βαθμό επιθυμητές, το σπουδαίο αυτό βιολογικό επίτευγμα, αν χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή τεχνητών ανθρωπίνων όντων, γεννά ένα πλήθος ερωτημάτων τόσο ηθικών όσο και βιολογικών. Αρχικά ενδεχόμενη κατασκευή ανθρώπων με προορισμό τάγματα εργασίας ή με στόχο τη δημιουργία στρατών από τεχνητούς ανθρώπους, πέρα από την ύβρη απέναντι στη φύση και τους νόμους της, αποτελεί έσχατο σημείο υποβάθμισης της ανθρωπίνης ύπαρξης και λογικής.

Η κλωνοποίηση μπορεί επίσης να αντιμετωπιστεί από ορισμένους ως μέσο πραγματοποίησης οραμάτων αντίστοιχων εκείνων του Χίτλερ με την αρεία φυλή. Σε μια τέτοια περίπτωση τα ρατσιστικά μίσση που θα οξυνθούν στη γη ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο ακόμα και αυτήν την ύπαρξη του πλανήτη μας, καθώς ένας Γ' Παγκόσμιος Πόλεμος με τα τόσα πυρηνικά οπλοστάσια στη γη θα είναι αφανιστικός και μοιραίος.

Αυτές οι δυνατότητες της κλωνοποίησης, που πλέον από τις σελίδες των βιβλίων επιστημονικής φαντασίας μπορούν να εφαρμοστούν στην πράξη, θα μας οδηγήσουν σε μια εφιαλτική πραγματικότητα όπου ο άνθρωπος μετά από αιώνες τεχνολογικής ανάπτυξης θα παλεύει, όπως στην παλαιολιθική εποχή, για την ίδια του την επιβίωση. Η λύση του προβλήματος είναι παρ' όλα αυτά απλή, αν όλοι οι άνθρωποι βιώσουμε τη δεινή κατάσταση στην οποία έχουμε περιέλθει και με ομοθυμία αποφασίσουμε για ένα καλύτερο μέλλον.

Οι ευθύνες των κυβερνήσεων όλων των κρατών της γης συνοψίζονται στην υποχρέωσή τους για σύναψη συμφωνίας παγκόσμιας ισχύος με σκοπό την αποτροπή της ανθρωπίνης κλωνοποίησης. Παράλληλα, οφείλουν να ιδρύσουν έναν υπερεθνικό οργανισμό, ο οποίος μέσα στο αναγκαίο νομοθετικό και θεσμικό πλαίσιο θα μπορεί να επιβλέπει και να παρεμβαίνει σε περιπτώσεις κλωνοποίησης.

Τέλος η προσφερόμενη εκπαίδευση σε κάθε χώρα θα πρέπει να λειτουργεί παιδευτικά, διδάσκοντας στους μελλοντικούς επιστήμονες τα ανθρωπίνια ιδανικά, και να τους καλλιεργεί το αίσθημα ευθύνης απέναντι στους εαυτούς τους, αλλά και σε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Σχετικά, λοιπόν, με το θέμα της κλωνοποίησης αυτές ήταν οι απόψεις μου. Ωστόσο τελειώνοντας θα ήθελα να μου επιτρέψετε να απαγγείλω την επωδὸ από ένα τραγούδι, το οποίο με εκφράζει ιδιαίτερα και που φαντάζομαι ότι εκφράζει και τους υπόλοιπους συναδέλφους μου: "Μόνο μια σκέψη με τρομάζει αληθινά, που πιο πολύ απ' το θάνατο φοβάμαι, μην κάνει έφοδο η ζωή μου ξαφνικά και εγώ κοιμάμαι".

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι δεν είμαστε η γενιά των φαστ-φουντ, όπως μας αποκαλούν, ούτε η γενιά που συνεχώς οδεύει προς την κατρακύλα. Είμαστε οι αυριανοί υπεύθυνοι πολίτες και το αποδεικνύουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, Έφηβοι Βουλευτές της Ε' Συνόδου, έχω την αίσθηση ότι παρά την κόπωσή σας δεν είστε ευχαριστημένοι που τελειώνουμε εδώ. Έτσι δεν είναι;

ΠΟΛΜΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτή η απάντησή σας είναι και απάντηση σε όσους -και είμαι βέβαιος ότι είναι πάρα πολλοί- θα σταθούν στις υπερβολές σας και σε εκφράσεις, που ίσως δεν θα θεωρήσουν και "καθώς πρέπει", γιατί δεν θα θέλουν ή δεν θα μπορούν να δουν και να ακούσουν όλα όσα είπατε.

Θα πρέπει να υπογραμμίσω, ότι εσείς εδώ είστε νέοι των δεκαπέντε και δεκαέξι ετών.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκαεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και λίγο παραπάνω; Άντε λοιπόν και δεκαεπτά.

Την ίδια ηλικία έχουν δεκατέσσερις χιλιάδες επτακόσια έντεκα παιδιά της Α΄ και της Β΄ Λυκείου που πήραν και φέτος -όπως επίσης χιλιάδες άλλων παιδιών τα προηγούμενα χρόνια- μέρος σε αυτό το πρωτοποριακό, όπως το χαρακτήρισε και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στο μήνυμά του, πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων.

Αυτά που διατυπώσατε στα κείμενα, στις εργασίες που στείλατε από ολόκληρη τη χώρα, από την Κύπρο, από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, αυτά που διατυπώσατε αυτές τις ημέρες στις Επιτροπές και στην Ολομέλεια της Βουλής, πιστεύω ότι είναι ένα πολύτιμο υλικό, ακόμα και αν θέλει κανείς να σταθεί στα αρνητικά αυτού του Προγράμματος και στα αρνητικά της συμμετοχής σας και της παρουσίας σας σε αυτό το Πρόγραμμα.

Όσοι ενδιαφερόμαστε και πρέπει να ενδιαφερόμαστε - πιστεύω ότι και οι γονείς σας και οι δάσκαλοί σας και όλοι όσοι ενδιαφέρονται για το μέλλον αυτού του τόπου, όπως τα κόμματα και οι πολιτικοί, που τόσα είπατε γι' αυτούς, ενδιαφέρονται για εσάς- είμαι βέβαιος ότι μπορούν μελετώντας και αυτά που απορρίπτουν από όσα είπατε, να σκεφτούν και να μελετήσουν τί φταίει, για να έχετε απόψεις, ιδέες, σκέψεις που τους προκαλούν, ίσως, και ανησυχία.

Πράγματι, πολλά πράγματα που γράφετε ή που λέτε θα πρέπει να ανησυχούν. Απορρίπτετε πάρα πολλά πράγματα και είναι προφανές, ότι πολλά από αυτά που απορρίπτετε σε λίγα, ίσως, χρόνια βελτιώνοντάς τα εσείς οι ίδιοι μπορεί να είναι αποδεκτά, ίσως και σημαία σας.

Αλλά από αυτά που απορρίπτετε, καλώς τα απορρίπτετε. Και αυτοί που θα σας κρίνουν, είμαι βέβαιος, ότι θα τα αποδεχθούν και θα θελήσουν να συμβάλουν, ώστε αυτά που είναι απορριπτέα να μη συνεχίσουν να αποτελούν εμπόδιο στο δρόμο το δικό σας, στο δρόμο του λαού μας, στο δρόμο μας για ένα καλύτερο μέλλον.

Για όσα είπατε υπάρχουν ασφαλώς απαντήσεις. Υπάρχουν απαντήσεις κατάφασης, υπάρχουν απαντήσεις αμφισβήτησης και υπάρχουν και απαντήσεις άρνησης.

Θα πρέπει μέσα από αυτό το πείραμα δημοκρατίας - όπως ονομάζουμε το Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων- να διδαχθείτε ότι δεν έχουμε δίκιο σε όλα όσα πιστεύουμε σε όλα όσα νομίζουμε. Πρέπει να λέμε αυτό που πιστεύουμε και πρέπει να είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε τον αντίλογο. Και όταν οι διαδικασίες όπως εδώ, γιατί εδώ οι διαδικασίες προβλέπουν να μιλήσετε εσείς, δεν επιτρέπουν να ακουστεί ο αντίλογος, θα είναι χρήσιμο σε σας, αυτό το διάλογο -λόγος-αντίλογος- να τον κάνετε με τον εαυτό σας.

Είμαι βέβαιος ότι κάποια πράγματα που είπατε -δεν σας διέκοψα, δεν έπρεπε να σας διακόψω- και τα άκουσαν από την τηλεόραση, καθώς μεταδίδεται σε ολόκληρη τη χώρα αυτή η συνεδρίαση, αρκετούς θα τους ξένισαν. Είμαι βέβαιος, όμως, ότι κάνοντας αυτές τις λογικές σκέψεις, θα κατανοήσουν ότι είναι πολύ χρήσιμο αυτό το Πρόγραμμα, γιατί πέρα από αυτά που ξενίζουν -

και καμμία φορά, επειδή δεν μπορούμε ή δεν θέλουμε να δούμε την αλήθεια και την πραγματικότητα, στεκόμαστε σε αυτά που μας ξενίζουν-υπάρχουν περισσότερα, που καλό είναι να τα σκεφτούμε, να τα μελετήσουμε και να τα αξιοποιήσουμε.

Αυτό είναι η δική σας προσφορά, η δική σας συμμετοχή και στη γενιά σας, αλλά και στην κοινωνία, στην πολιτεία.

Εδώ παρευρίσκονται εκπρόσωποι των Κομμάτων, η Κυβέρνηση, ένας από τους κατ' εξοχήν αρμόδιους Υπουργούς, ο Υπουργός Παιδείας, και είμαι βέβαιος ότι θα λάβουν υπόψη τους αυτά που είπατε. Είναι λάθος να πιστεύετε το αντίθετο και συχνά να ρωτάτε, τί γίνονται αυτά που είπατε. Είναι λάθος.

Όσοι πιστεύουν -και είναι πολλοί αυτοί που το πιστεύουν- στο ρόλο τους στη κοινωνία, στην πολιτεία, να είστε βέβαιοι ότι εγκύπτουν πάνω απ' αυτές τις καταθέσεις σας.

Τα Πρακτικά της Βουλής των Εφήβων στέλνονται σε όλους τους φορείς και της πολιτείας και της κοινωνίας, στα κόμματα, στα πανεπιστήμια, στις κοινωνικές οργανώσεις. Όσοι τέλος πάντων νοιώθουν ότι έχουν χρέος να ενημερωθούν ή θέλουν να ενημερωθούν, τα έχουν στη διάθεσή τους. Στέλνονται στα σχολεία. Η επόμενη απο σας σειρά, οι χιλιάδες των παιδιών που θα πάρουν μέρος σ' αυτό το Πρόγραμμα, θα μπορούν να μελετήσουν αυτές τις σκέψεις. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο χρήσιμο είναι αυτό.

Να μη θεωρήσετε, επειδή δεν πήρατε σήμερα απαντήσεις για κάποια πράγματα, όπως για το τί θα γίνει με το Λύκειο Καλαβρύτων ή για τα εξεταστικά ζητήματα που εκπαιδευτικού συστήματος ή για άλλα, ότι δεν έχουν απασχολήσει την πολιτεία. Εγώ άκουσα και κάποια πράγματα, για τα οποία με την πολιτική πείρα που έχω κρίνω ότι υπάρχει προφανώς ελλιπής ή κακή πληροφόρηση. Πράγματα τα οποία τέθηκαν έχουν απασχολήσει την πολιτεία, έχουν απασχολήσει τα κόμματα, έχουν απασχολήσει κοινωνικούς φορείς και σε αρκετά από αυτά έχουν ήδη υπάρξει και λύσεις.

Όμως υπάρχει το μείζον. Και το μείζον είναι η δική σας αγωνία, μία αγωνία που είναι καθ' όλα δικαιολογημένη.

Είμαστε σε μία εποχή σαφώς μεταβατική. Συγκλονιστικές είναι οι αλλαγές που συντελούνται παντού και είναι φυσικό η δική σας γενιά να δέχεται περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη -περισσότερο από τις δικές μας γενιές- τις προκλήσεις -θετικές και αρνητικές- τα ερεθίσματα -θετικά και αρνητικά, όλων αυτών που συμβαίνουν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, στην Ευρώπη, στη χώρα μας, στην περιοχή μας.

Καθώς έχετε μπροστά σας ανοιχτό το δρόμο των σπουδών και θέλετε να παραμείνει ανοιχτός, ασφαλώς συνεχώς προβληματίζεσθε με όλα αυτά τα συγκλονιστικά που έρχονται κάθε μέρα και αλλάζουν τελείως την εικόνα, την αντίληψη που έχουμε για τομείς της επιστήμης, που φιλοδοξούσα-

με να ακολουθήσουμε, ή που τώρα προκαλούμεθα να ακολουθήσουμε.

Φίλοι μου, θέλω να σας πω κάποια πράγματα, επειδή πολύ “κατηγορητήριο” υπήρξε κατά των πολιτικών. Οι πολιτικοί δεν είναι κάποια κοινωνική ομάδα, ή κάποιο είδος, κάποιιο που έχουν ορισμένα χαρακτηριστικά για τα οποία και μόνο μπορούμε συλλογικά να τους αξιολογήσουμε και να τους αποδεχθούμε ή να τους απορρίψουμε. Πολιτικός είναι κάθε ένας που ασχολείται, που ενδιαφέρεται και συμμετέχει ενεργά στα κοινά.

Αυτό που πρέπει να γνωρίζετε πάνω απ’ όλα είναι πως όσοι έρχονται μέσα σ’ αυτήν την Αίθουσα, έρχονται με συγκεκριμένη διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας και έχουν περιορισμένη χρονικά εντολή. Ο λαός μας στο βαθμό που έχει την ανάλογη πολιτική παιδεία -αυτό είναι ευθύνη όλων μας και προκύπτει κατά κύριο λόγο από το βαθμό που κάθε πολίτης γίνεται και συνεχίζει να παραμένει ενεργός- κρίνει όχι συλλογικά. Αυτό είναι αρνητικό, είναι δημαγωγικό, είναι λαϊκισμός και αφού ακούστηκαν πολλά σήμερα για το ρατσισμό, είναι και ρατσισμός.

Σκεφθείτε μήπως αυτή η αντίληψη που συνεχώς καλλιεργείται απροσώπως με εφαρμογή της γνωστής φασιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης, καλλιεργείται απ’ όσους δεν θέλουν η πολιτική, ως λειτουργία, ως ο πυρήνας και η ουσία ενός δημοκρατικού πολιτεύματος, να συνεχίσει να στέκεται, ίσως, εμπόδιο στα δικά τους σχέδια, στα δικά τους συμφέροντα;

Όπως σας είπα την πρώτη ημέρα, πολλοί προφήτες μετά Χριστόν προεξόφλησαν το τέλος της πολιτικής στις μέρες μας, το τέλος των ιδεολογιών, το τέλος της ιστορίας. Με την ωριμότητα που αποδείξατε ότι έχετε, η οποία σας επιτρέπει να τα συλλάβετε αυτά, θα πρέπει αυτό να σας προβληματίσει.

Όχι, λοιπόν, γενικά και αόριστα, αλλά με υπεύθυνη κρίση για κάθε έναν που φιλοδοξεί να υπηρετεί τα κοινά από το επίπεδο της κοινότητας, του δήμου, μέχρι το επίπεδο της Βουλής των Ελλήνων, στο Συνδικάτο, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, οπουδήποτε. Δεν υπάρχει λόγος να απορρίπτεται μέσα από μία γενική απόρριψη του συνόλου.

Αντίθετα, ας αρχίσετε εσείς και ας βοηθήσετε και τους μεγαλύτερους να κρίνουν ατομικά. Όπως δικαίως ζητάτε να μην απορρίπτουν ολόκληρη τη γενιά σας, γιατί κάποια παιδιά στην παραλιακή λεωφόρο μπορούν να υπερβάλουν κάποιο βράδυ, έτσι και στην κοινωνία μας όλους και τους συμπατριώτες της φίλης μας που μίλησε για τους Έλληνες της Αλβανίας δεν πρέπει ομαδικά να τους κρίνουμε. Πρέπει ατομικά να τους κρίνουμε.

Έτσι λοιπόν ας κρίνουμε και τους πολιτικούς και, κυρίως, να είμαστε ενεργοί πολίτες, ώστε να διακρίνουμε τους πολιτικούς από τους πολιτευτές. Αυτός είναι ο ρόλος του πολίτη. Δεν είναι να πηγαίνει κάθε τέσσερα χρόνια να ρίχνει στην κάλπη την ψήφο του, αλλά να συμμετέχει σε όλες τις διαδικασίες τις πολιτικές, τις κοινωνικές και να έχει την άποψή του. Τότε θα διακρίνει τον πολιτικό

εκείνον που οραματίζεται και εργάζεται για τις επόμενες γενιές, από τον πολιτευτή που οραματίζεται, εργάζεται και απασχολείται μόνο για τις επόμενες εκλογές.

Αλλά πολλά είπα σε αυτό το σημείο, γιατί πολλά και με πολύ πάθος τα τελευταία χρόνια λέγονται εναντίον της πολιτικής.

(Χειροκροτήματα)

Και κάποιιοι που είναι εδώ -και βλέπω δεξιά και αριστερά- εκπρόσωποι γενιών όχι μόνο αγώνες αλλά και θυσίες υπέστησαν, θυσίες της ελευθερίας, θυσίες αριμείλειας για να συνεχίσει να υπάρχει η πολιτική.

Ας πείτε εσείς παιδιά μου σε όσους θα ήθελαν να μην υπάρχει η πολιτική, αλλά να υπάρχουν μόνο τα μεγάλα συμφέροντα που φιλοδοξούν να διαφεντεύουν ανεμπόδιστα τη μοίρα των λαών, όλων των λαών, ότι η πολιτική θα υπάρχει, γιατί θα υπάρχουν νέοι άνθρωποι, θα υπάρχουν εργαζόμενοι, θα υπάρχουν πολίτες που θα ενδιαφέρονται για την πολιτική.

(Χειροκροτήματα)

Έχετε ήδη υπόψη σας το βασικό κείμενο της Σύνθεσης των απόψεων όλων των παιδιών που πήραν μέρος στο Πρόγραμμα και που βελτιώθηκε από τους συνεργάτες μας εκπαιδευτικούς. Υπάρχει κατ’ αντιστοιχία της διαδικασίας που γίνεται εδώ στην Ολομέλεια, η αρχή αυτού του κειμένου. Δεν θα σταθείτε σε επιμέρους ζητήματα, αλλά στο αν συμφωνείτε σε γενικές γραμμές, ότι αυτό το κείμενο ακόμη και με τις λεπτομερειακές του αναφορές σε απόψεις που μπορεί να είναι απόψεις ελαχίστων από τις δεκαπέντε χιλιάδες παιδιών που πήραν μέρος στο Πρόγραμμα, παρουσιάζει αυτή την εικόνα του προγράμματος. Σε αυτό σας ρωτώ, λοιπόν, πριν μπούμε στα κείμενα των Επιτροπών, εάν συμφωνείτε γενικώς ότι αυτό το κείμενο μπορεί να δοθεί στην κοινωνία, στους φορείς για να το μελετήσουν, να το αξιοποιήσουν. Δηλαδή, αν το ψηφίζετε στο σύνολό του γενικώς και όχι στα επιμέρους.

Παρακαλώ, όσοι συμφωνείτε με την αρχή του κειμένου να σηκώσετε το χέρι σας.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την αρχή του κειμένου)

Παρακαλώ όσοι δεν συμφωνείτε με την αρχή του κειμένου να σηκώσετε το χέρι σας. Ουδείς.

(Χειροκροτήματα)

Επομένως, το κείμενο της σύνθεσης των απόψεων έγινε δεκτό ομοφώνως κατ’ αρχήν.

Αυτό δεν σημαίνει ότι στην επόμενη Σύνοδο δεν θα καταβληθεί προσπάθεια, όπως αρκετοί από σας το σημειώσατε, ώστε το Κείμενο Σύνθεσης απόψεων να μην είναι απλή καταγραφή θέσεων και απόψεων που διατυπώθηκαν και που μπορεί να βρίσκουν πάρα πολλούς από σας αντίθετους, αλλά να είναι ένα πιο συνθετικό κείμενο που θα εκφράζει τη γενιά εκείνων που θα έλθουν κατά πληρέστερο τρόπο.

Ερχόμαστε τώρα στις επιμέρους Επιτροπές.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Υπουργός Ε-

ξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου χειροκροτούμενος από τους Έφηβους Βουλευτές)

Οι Επιτροπές με τη σειρά τους διαμόρφωσαν το κείμενο τους. Σε άλλες Επιτροπές έγινε δεκτή η σύνοψη του κειμένου, όπως προέκυψε από το συνολικό κείμενο που μόλις τώρα ψηφίσατε. Δηλαδή, μία επιτροπή στην πλειοψηφία της, δέχθηκε το κείμενο αν και κάποιοι που είχαν επιφυλάξεις τις διατύπωσαν.

Οι Επιτροπές Μορφωτικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου, κάποια κομμάτια δεν τα ψήφισαν. Αυτό δεν σημαίνει -για να το εξηγήσουμε σε όλους και, κυρίως, σε εκείνους που παρακολουθούν τη συνεδρίαση μας- ότι αίφνης απορρίπτοντας η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων το κομμάτι “θρησκεία-εκκλησία-κλήρος”, όλα τα παιδιά που μετείχαν στην Επιτροπή απέρριψαν όλα όσα ανέφερε το κείμενο. Απλώς βρήκαν ότι δεν θα μπορούσαν, εξαιτίας των διατυπώσεων και των απόψεων που είχαν συμπεριληφθεί σε αυτό το κομμάτι, να υιοθετήσουν όλο αυτό το κείμενο, διότι άλλοι υιοθετούσαν ένα μέρος, άλλοι κάποιο άλλο μέρος.

Ένα άλλο παράδειγμα: Στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου σε ό,τι αφορά στο κομμάτι της αλιείας, του πετρελαίου, της εμπορικής ναυτιλίας, αυτό δεν έγινε δεκτό. Προφανώς στην Επιτροπή θα ήθελαν μία τέτοια διατύπωση που να εξέφραζε καλύτερα τις απόψεις των παιδιών. Αυτό πρακτικά για τεχνικούς λόγους και για λόγους χρόνου δεν θα μπορούσε να γίνει, γι’ αυτό προτιμήσαμε να καλούμε την Ολομέλεια να αποδέχεται - αυτό κάναμε και πέρυσι- επαφιόμενοι στην κρίση κάθε Επιτροπής, εκτός αν κάποιος έχει βασικές αντιρρήσεις διαβάζοντας το κείμενο της επιμέρους σύνοψης της κάθε επιτροπής, οπότε δεν θα το ψηφίσει.

Σας ερωτώ, λοιπόν, εάν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων όπως έγινε δεκτό στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

(Χειροκροτήματα)

Σας ερωτώ αν γίνεται δεκτό το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Από αυτό το κείμενο η Επιτροπή έχει αφαιρέσει το κομμάτι εκείνο που αφορούσε στη θητεία, στις μειονότητες, στον προσκοπισμό, στις διμερείς σχέσεις, στα ελληνοτουρκικά. Τονίζω ότι αυτό δεν σημαίνει ότι δεν ενδιαφέρθηκαν τα παιδιά για τις διμερείς σχέσεις ή για τα ελληνοτουρκικά. Ενδιαφέρθηκαν και μίλησαν για όλα.

Οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής

Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων)

Προφανώς είναι οι περισσότεροι αυτοί που συμφωνούν, αλλά είναι και αρκετοί, καμιά εικοσαριά, που δεν συμφωνούν.

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Το κείμενο της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου.

Ποιοι το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου)

Ποιοι δεν το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Το κείμενο τώρα της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων.

Ποιοι το δέχεσθε;

Δεν έχει απαλειφθεί τίποτα απ’ ό,τι είχατε αρχικώς υπόψη σας. Το έχει ψηφίσει η Επιτροπή και δεν απέρριψε τίποτα.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων)

Ποιοι δε το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ακολουθεί το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ποιοι το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων)

Ποιοι δεν το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Τέλος, υπάρχει το κείμενο της πιο θορυβώδους επιτροπής, της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

(Χειροκροτήματα)

Αυτοί επεβλήθησαν ήδη και αν καταψηφίσετε το κείμενό τους δεν ξέρω πώς θα τα βγάλετε πέρα μαζί τους! (Γέλια στην Αίθουσα)

Έχουμε λοιπόν το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοί-

κησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Ποιοι το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής). Ποιοι δεν το δέχεσθε;

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής)

(Χειροκροτήματα)

Είναι προφανές ότι σ' αυτούς που θα λάβουν το κείμενο αυτό -διότι θα το στείλουμε παντού- θα τους πούμε, ότι υπήρξε κάποιου είδους προπέτεια απ' αυτούς που το επεξεργάστηκαν και αυτό προκάλεσε κάποιες αντιδράσεις. Παρόλα αυτά πρέπει να μελετηθεί.

Συνεπώς, η σύνθεση στο σύνολό της και τα επιμέρους κείμενα των Επιτροπών έγιναν δεκτά κατά πλειοψηφία.

Θέλω εδώ να κάνω μία διευκρίνιση. Είναι προφανές ότι το Πρόγραμμα αυτό θέλει σημαντικές παρεμβάσεις και βελτιώσεις. Είναι ένα αρκετά φιλόδοξο πρόγραμμα. Θέλαμε να φύγουμε από κάτι που αποτελούσε στις προηγούμενες γενιές μια ρουτίνα στο σχολείο, η έκθεση που γραφόταν για την αποταμίευση ή δεν ξέρω για ποιο άλλο θέμα. Κάναμε αυτό το Πρόγραμμα για να μπορούν τα παιδιά του Λυκείου να πουν όσο το δυνατόν πιο πολλά πράγματα, να σκεφτούν, να προβληματιστούν.

Δεν είναι κάποιες αποφάσεις που παίρνουμε. Είναι περισσότερο συζητήσεις που κάνουμε, αλλά που πιστεύω ότι αξίζει να μελετώνται, αξίζει να αγγίζουν -και αγγίζουν σίγουρα- όσους ενδιαφέρονται για την άποψη της νεολαίας.

Αυτό που εγώ σας παρακαλώ καθεμιά και καθένα σας χωριστά είναι να κάνετε και εσείς αυτό που ζητήσαμε και έκαναν αρκετά παιδιά από τις προηγούμενες Συνόδους: να μας γράψετε τις απόψεις σας, την κριτική σας, είτε θετική είναι, είτε αρνητική -ιδιαίτερα η αρνητική κριτική θα μας βοηθήσει- ώστε να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο αυτό το Πρόγραμμα.

Φίλοι μου, πρέπει να σας πω, επειδή έρχεσθε από ολόκληρη τη χώρα και τον Απόδημο ελληνισμό, ότι εκτός από την αποδελτίωση των κειμένων σας και των απόψεών σας, που γίνεται συνολικά, γίνεται και κατά Νομό, ώστε και οι αρμόδιοι και όσοι επιθυμούν -και ως αναρμόδιοι οι πάντες- να πληροφορηθούν, να ξέρουν τι είπαν τα παιδιά που πήραν μέρος στο Πρόγραμμα, τι είπατε αυτές τις μέρες εδώ εσείς και για τοπικά θέματα και για περιφερειακά θέματα και για θέματα του Απόδημου ελληνισμού, που ακούσαμε από μερικά παιδιά, που πήραν το λόγο.

Θέλω να σας πω, κλείνοντας, ότι η Βουλή των Ελλήνων, κάνοντας τα τελευταία χρόνια αυτό το άνοιγμα στην κοινωνία και ιδιαίτερα στους νέους ανθρώπους, αισθάνεται ικανοποίηση, γιατί βρήκε ανταπόκριση μεγάλη από την ελληνική νεολαία. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες νέοι άνθρωποι που έχουν έρθει έως τώρα στη Βουλή.

Τα ετήσια αφιερώματα που κάνουμε σε σημαντικά γεγονότα, η ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου, τα ογδόντα χρόνια της Θράκης που θα κάνουμε φέτος, σε φυσιογνωμίες ιστορικές όπως του Χαρίλαου Τρικούπη, του Ρήγα, του Διονύσιου Σολωμού, οι εκδόσεις μας, οι εκθέσεις που γίνονται, οι διαγωνισμοί που γίνονται στα πλαίσια αυτών των ετήσιων αφιερωμάτων, δίνουν τη δυνατότητα στο λαό και ιδιαίτερα στους νέους να απομυθοποιήσουν -με την καλή έννοια- ένα θεσμό που είναι στύλος βασικός της Δημοκρατίας μας, το Κοινοβούλιο που κάποιιοι και εδώ είτε δεν το προσεγγίζουν σωστά, είτε δεν θέλουν να γνωρίζουν το ρόλο του, ή δεν επιθυμούν να έχει τον κρίσιμο ρόλο που πρέπει να έχει ως εκφραστής της λαϊκής κυριαρχίας στη λειτουργία της Δημοκρατίας μας!

Θέλω να ευχαριστήσω τώρα το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδας και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, γιατί μας βοήθησαν στην υλοποίηση αυτού του Προγράμματος.

(Χειροκροτήματα)

Τα παιδιά, δεκατέσσερις χιλιάδες εφτακόσια έντεκα παιδιά και όλους εσάς, τριακόσιους πενήντα που πήρατε μέρος σ' αυτό το Πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Τους γονείς σας, τους γονείς των Έφηβων Βουλευτών, που σας συνόδευσαν έως εδώ.

(Χειροκροτήματα)

Τους καθηγητές-συνδέσμους και τους διευθυντές των Λυκείων που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Τους Προϊσταμένους διευθύνσεων και γραφείων Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που βοήθησαν.

(Χειροκροτήματα)

Τους αξιολογητές των εργασιών σας.

(Χειροκροτήματα)

Την Επιτροπή του Προγράμματος.

Τον Αντώνη τον Σαμαράκη.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Γιάννη Μαρκαντώνη.

(Χειροκροτήματα)

Τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, καθηγητή του Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον Ηλία Κατσούλη, καθηγητή του Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον Γεώργιο Κασιμάτη, καθηγητή του Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον Αδαμάντιο Πεπελάση, καθηγητή του Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον Γιάννη Γιαννόπουλο, ιστορικό.

(Χειροκροτήματα)

Τον Χαράλαμπο Μελισσάρη, φιλόλογο.
(Χειροκροτήματα)

Την Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφο.
(Χειροκροτήματα)

Το Γενικό Γραμματέα της Βουλής που είναι και η ψυχή όλης αυτής της προσπάθειας, τον καθηγητή Παναγιώτη Τζωρτζόπουλο!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Τους συναδέλφους μου Αντιπροέδρους της Βουλής, τους συναδέλφους μου που προήδρευσαν στις Επιτροπές.

(Χειροκροτήματα)

Το προσωπικό της Βουλής, τα στελέχη και τις υπηρεσίες της Βουλής, που μας βοήθησαν.

(Χειροκροτήματα)

Τους εκπαιδευτικούς που μας έχει διαθέσει το Υπουργείο Παιδείας για την εφαρμογή των Προγραμμάτων μας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Τα στελέχη των Υπουργείων Παιδείας Ελλάδας και Κύπρου και του Υπουργείου Εξωτερικών, που βοήθησαν το πρόγραμμά μας στην Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Τις υπηρεσίες, τους οργανισμούς και τους ιδιώτες που συνέβαλαν ποικιλοτρόπως στην προσπάθειά μας.

(Χειροκροτήματα)

Την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

(Χειροκροτήματα)

Το Ολυμπιακό Κέντρο “ΣΠΥΡΟΣ ΛΟΥΗΣ”.

(Χειροκροτήματα)

Το Κέντρο Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

(Χειροκροτήματα)

Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, την Ολυμπιακή Αεροπορία, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία, την Τροχαία.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Το Τρίτο Πρόγραμμα της ΕΡΤ και τον κ. Τσαγκάρη που μας βοήθησαν στις εκδηλώσεις μας.

(Χειροκροτήματα)

Τον καθηγητή Λάμπρο Λιάβα και το Λύκειο Ελληνίδων για την οργάνωση της ωραίας εκδήλωσης στο Ηρώδειο, τους καλλιτέχνες που παρουσίασαν και συμμετείχαν στο Πρόγραμμα “Μουσική στους αιώνες: Δύο χιλιετίες ελληνικής μουσικής παράδοσης”.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Το Υπουργείο Πολιτισμού και το Φεστιβάλ Αθηνών.

(Χειροκροτήματα)

Τους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς που πρόβαλαν με καλή πίστη και καλή διάθεση το Πρόγραμμα και τα ενημερωτικά μας μηνύματα.

(Χειροκροτήματα)

Τους δημοσιογράφους που κοπιάζουν για να ενημερώνουν με επαγγελματική ευσυνειδησία την κοινή γνώμη γι αυτό το Πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Το προσωπικό της φρουράς της Βουλής.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ελπίζω να μην παρέλπισα κάποιον φορέα, ζητώ συγγνώμη εάν το έκανα...

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Εσάς, εσάς.

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θέλω να ευχαριστήσω, επίσης, την Κυβέρνηση, τα κόμματα, τους προέδρους των κομμάτων και τους εκπροσώπους τους, που μας τίμησαν με την παρουσία τους και που είμαι βέβαιος ότι θα ασχοληθούν και θα μελετήσουν τα κείμενά μας και τις απόψεις μας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Φίλες και φίλοι, θα κλείσουμε με τον Εθνικό Ύμνο και στη συνέχεια θα μου επιτρέψετε να περάσω στην έξοδο, όπου θα σας αποχαιρετίσω μία προς μία, έναν προς έναν δίδοντάς σας και κάτι το οποίο θεωρώ ότι θα σας είναι χρήσιμο...

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

...μία τσάντα που θα είμαι ευτυχής αν την έχετε και στο σχολείο σας...

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

... και μία ωραία έκδοση της Βουλής για την εικονογράφηση του Μεγάρου της Βουλής του καθηγητή Μιλτιάδη Παπανικολάου και τρία βιβλία της φιλόλογου Ιωάννας Παπαζαφείρη, “Λάθη στη χρήση της γλώσσας” και “Η αρχαία ελληνική σκέψη στο νεοελληνικό λόγο”.

Τώρα θα ψάλλουμε τον Εθνικό Ύμνο και θα κλείσουμε. Πιστεύω ότι θα είστε εσείς οι καλύτεροι διαφημιστές -με την καλή έννοια, όπως μας είπε σωστά μία Έφηβος Βουλευτής- αυτού του Προγράμματος, ώστε του χρόνου το Σεπτέμβρη -όχι τον Ιούλιο- πιο πολλά παιδιά, πιο δημιουργικά, πιο ζωντανά να τιμήσουν αυτό το Πρόγραμμα.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές ψάλλουν τον Εθνικό Ύμνο)

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λύεται η συνεδρίαση.

Ωρα λήξης: 15.15’

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

Με περισσότερα από πέρυσι δημοσιεύματα – ρεπορτάζ, άρθρα και σχόλια– κάλυψε ο Τύπος την Ε΄ Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων» του Εκπαιδευτικού Προγράμματος της Βουλής των Ελλήνων, που πραγματοποιήθηκε από τις 30 Ιουνίου ως τις 4 Ιουλίου 2000.

Οι θετικές προσεγγίσεις, αλλά και τα κριτικά σχόλια, αποτυπώνουν το ενδιαφέρον των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για τον καινοτόμο θεσμό. Στο απάνθισμα που φιλοξενεί ο τόμος αυτός περιλαμβάνονται – ενδεικτικώς– δημοσιεύματα τόσο από τον ημερήσιο, όσο και από τον εβδομαδιαίο Τύπο για τις εργασίες της «Βουλής των Εφήβων» στις Επιτροπές και την Ολομέλεια.